

וועדת שימור – תמליל

מספר הוועדה : 9

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ז' באלול תשפ"ד (11.09.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : אסנת יעקובוב

שעת תחילת הוועדה : 09:53

שעות סיום הוועדה : 13:23

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יוחנן וייצמן:

טוב, בוקר טוב לכולם, תאריך ז' אלול תשפ"ד, אנחנו מתחילים וועדת שימור מספר 9. נוכחים איתנו,

צביקה אסולין:

לורה.

יוחנן וייצמן:

ד"ר לורה ורטון, ממלאת מקומה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

יעלה ביטון דה לנגה.

יוחנן וייצמן:

טוב שאמרת את זה במקומי.

יעלה ביטון דה-לנגה:

פשוט אף אחד לא הוגה את זה נכון,

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה-לנגה:

... למנוע תקלות.

יוחנן וייצמן:

דה לנגה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

דה לנגה. הגבוה. כמו שאתם רואים, 2 מטר גובה.

יוחנן וייצמן:

חבר המועצה צביקה אסולין, אני יוחנן וייצמן יושב ראש. יועץ משפטי, רגע, לפני זה, מנהלת, הממונה על המחלקה האדריכלית שרון דינור. יועץ משפטי דני ליבמן, מזכירת וועדה האסנת יעקובוב, נוכחים איתנו באולם גם כן יקירת ירושלים הגברת ציפי רון ומהמועצה לשימור אתרים,

צפי שלף:

צפי שלף.

יוחנן וייצמן:

צפי שלף. גם פה ימשיכו הטעויות. טוב, אנחנו מתחילים את התיק הראשון,

שרון דינור:

כן. התיק הראשון שלנו, התיק של זאב ז'בוטינסקי 44, זה יד הרב ניסים. אנחנו נמצאים,

יוחנן וייצמן:

תב"ע די חדשה.

שרון דינור:

כן, היא די, לא, כאילו, מה זה תב"ע? יש כאן כמה תב"עות, 3700, 37004, ו-9988. תכלס יש לו תב"ע נקודתית מפורטת שגם מוסיפה קומות וגם מוסיפה את הפרגולה הזאת. הסיבה שאנחנו נמצאים היום בהיתר זה בגלל שאנחנו נמצאים גם בבניין לשימור וגם בבניין שההוראות של התכנית החלה עליו מבקשות להביא אותו לוועדת שימור. אז כמו שאמרתי, הבקשה היא די פשוטה, היא בקשה לפרגולה. מה שאתם רואים פה כבר אחרי עבודה איתנו, תיאמו איתנו, ההערות שלנו הם לא רבות, אנחנו לא מתנגדים לתוספת פרגולה שכבר אושרה, אפילו עשינו ניתוק קל בינה ובין המבנה שהוא מבנה לשימור. היו לנו כמה הערות ממש בשולי הדברים. אני כן חושבת שראוי להגיד שקיבלנו המון המון פניות על המתחם הזה, שיש לו אגב, במקביל אגב רצה תב"ע שלו. התב"ע היא מוסיפה קומות ועושה כל מיני דברים, ובינתיים,

יוחנן וייצמן:

התב"ע נגנזה אני רואה שכתבתם, אני מנסה להבין מה כתבת פה.

שרון דינור:

אני חושבת שהיא נגנזה לא מזמן, ויכול להיות שהיא, אפשר לשאול את האדריכלית, זו אותה אדריכלית, היא תופיע מחדש שוב פעם. יכול להיות שהיא נגנזה על משהו טכני. אבל מה שרציתי להגיד זה שפנו אלינו בגלל המיקום הנורא מרכזי שלו בז'בוטינסקי והנצפות שלו, פנו המון פניות מהציבור בשכונה לגבי כל מיני עבירות בנייה שהיו פה, ואחת מהן זה זה שבאמת הם הרסו גדר היסטורית ועשו לעצמם חניה פרטית, וזה ללא אישור של גורמים עירוניים.

ציפי רון:

וכרתו עצים.

שרון דינור:

וכרתו עצים. אז זה באמת, ביקשנו פה,

לורה ורטון:

זה בטיפול של האגף המשפטי,

שרון דינור:

אם אתם תשימו לב,

לורה ורטון:

על עבירה פלילית.

שרון דינור:

שבמסגרת,

יעלה ביטון דה-לנגה:

כן? זה בתביעה כבר?

שרון דינור:

שבמסגרת הבקשה הנוכחית שכבר מבקשים ועושים את הפרגולה הזאתי שהיא אמורה להיות סוג, לתת מענה לאולם שמחות, התקהלויות כאלה ואחרות, יחזירו את המצב הקודם, ישחזרו אותו, את מה שנהרס. זה גוף אחד, זה לא כמה דירות שיש פה, אז אני חושבת שזו בדיוק ההזדמנות בזמן שעושים את הפיתוח הקטן הזה גם להחזיר את המקור. זהו, אפשר לקרוא להם להיכנס.

ציפי רון:

... שיחזירו את הגדר שהרסו?

שרון דינור:

את הגדר,

ציפי רון:

ישחזרו את הגדר?

שרון דינור:

... אפשר לבקש להוסיף נטיעות כנגד עצים שנכרתו. זה הבקשות שלנו.

יעלה ביטון דה-לנגה:

אני יכולה לשאול,

יוחנן וייצמן:

9988 לא מרשה להרוס גדרות, נכון?

יעלה ביטון דה-לנגה:

אפשר, שרון, שאלה קטנה? ואולי, כולם בטח יודעים את התשובה, אבל בגלל שאני אורחת לרגע.

שרון דינור:

בוא נראה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

אחרי שאנחנו קובעים פה החלטות ומקבלים את זה, מישו לאורך זמן עוקב שהם לא החזירו את זה לקדמותו מתוך כוונה פלילית? נגיד, אם אמרנו להחזיר גדר, אז הם מחזירים, אנחנו רואים שהם החזירו אבל אחרי כמה זמן הם אומרים, אף אחד לא ישים לב, אנחנו, אני שואלת,

שרון דינור:

זה יכול לקרות,

יעלה ביטון דה-לנגה:

בהקשרים שונים.

שרון דינור:

זה יכול לקרות בכל העיר.

יעלה ביטון דה-לנגה:

מישהו בודק, מישו עוקב לאורך זמן?

צביקה אסולין:

את רוצה ששימו פקח שיהיה על זה?

שרון דינור:

לא,

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא, לא צריך מעקב,

שרון דינור:

אני לא ...

יעלה ביטון דה-לנגה:

צריך אקראי,

לורה ורטון:

יש פקחים. יש פקחים.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כמו שעושים בכל העולם ביקורת. כך עושים פיקוח וביקורת בכל העולם.

יוחנן וייצמן:

את מדברת על שימור או את מדברת כללי על עבירות?

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא,

צביקה אסולין:

לא, כללי.

יעלה ביטון דה-לנגה:

... אבל פה אותי מעניין כחברת הוועדה הזו, ששימור קרוב לליבי, האם אנחנו לאורך זמן, תראה, אי אפשר לשים,

צפי שלף:

למה את מופתעת?

יעלה ביטון דה-לנגה:

אי אפשר, פיקוח הוא אינסופי. אז לכן תמיד השיטה היא,

צביקה אסולין:

לא, אבל השאלה שלך היא, השאלה שלך היא רוחבית, היא לא רק לזה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

היא רוחבית והיא גם,

צביקה אסולין:

כל דבר,

יעלה ביטון דה-לנגה:

נכון.

צביקה אסולין:

כל עבירת בנייה, שבן אדם בנה מרפסת,

יעלה ביטון דה-לנגה:

נכון.

צביקה אסולין:

בלי רישיון,

יעלה ביטון דה-לנגה:

נכון, נכון, נכון, אתה צודק.

דני ליבמן:

אז גם הסתכלת עליי,

יעלה ביטון דה-לנגה:

נכון.

דני ליבמן:

אני דני ליבמן והייתי גם בתביעה העירונית.

אסנת יעקובוב:

אתם מקבלים את חוות הדעת כפי ש-,

דני ליבמן:

יש דברים שהמפקחים כשהם עוברים בעבודה השגרית שלהם, יש דברים גדולים שאולי הם רואים
לבד, אבל יש דברים ש-,

אסנת יעקובוב:

לא, הם מקבלים את חוות הדעת.

דני ליבמן:

השכנים מתלוננים.

אסנת יעקובוב:

שרון.

שרון דינור:

אה, באמת?

יעלה ביטון דה-לנגה:

אז לכן שאלתי,

דני ליבמן:

אני לא יודע, אני לא יודע אם,

יעלה ביטון דה-לנגה:

בגלל שאני שכנה,

דני ליבמן:

המקרה פה,

שרון דינור:

אני רק, אני רוצה כן לציין שהם לא מגיעים לדיון עכשיו, קיבלנו הודעה, מכיוון שחוות הדעת המקובלת, הם מתחייבים להחזיר את כל הזה. נראה לי ש-,

יוחנן וייצמן:

אה, הם לא מגיעים לדיון?

שרון דינור:

לא.

אסנת יעקובוב:

לא, הם לא מגיעים.

יוחנן וייצמן:

אז בואי, אז תציגי לנו רק את התיק.

שרון דינור:

אה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

רגע, אבל הוא היה באמצע.

דני ליבמן:

כן, אז אני אומר,

אסנת יעקובוב:

רפאל, אתה יכול ...

יוחנן וייצמן:

אז בוא נראה את הגדרות, בוא נראה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אפשר שהוא רק ישלים?

דני ליבמן:

... באופן כללי, אוקי? יש רשויות שהם עכשיו נעזרות בתצלומי אוויר, אפשר לעשות נניח תצלום אוויר כל תקופה, ויש גם תוכנה שמגלה דברים חדשים ואז אפשר לבדוק אם יש היתר. בתל אביב אני יודע שעבדו ככה. יש מקומות שאין תלויות אז המפקחים מסתובבים יותר. ויש דברים קטנים שהשכנים, בין אם באותו בניין, בין אם בניין שכן,

יעלה ביטון דה-לנגה:

לכן שאלתי.

דני ליבמן:

בין אם אנשים בשכונה שמסתכלים על האתרים לשימור וחשוב להם הנושא של השימור, אז הם פונים לעירייה.

לורה ורטון:

אבל, אבל, אבל שני דברים, אחד, אחד מהדברים, יעלה, שעלו כשהיה איזה דיון לפני שנתיים איך אפשר לתגבר את מחלקת השימור, מדובר על כך שיהיו פקחים, כי יש פקחי בנייה ופיקוח על הבנייה, אבל או שיכשירו אותם לזה, או שיהיו פקחים, אנשים שיצאו לשטח ויש ממילא תוספת, יש מישהו שיוצא לשטח עכשיו. נכון, שרון?

שרון דינור:

מישהו, עכשיו יצא מישהו לשטח, אבל אחרי שהם מקבלים את האישור שומרי הסף שלנו זה אנשים שחיים שם, כמו שהם התלוננו עד עכשיו,

(מדברים ביחד)

ציפי רון:

במקרה הזה, במקרה הזה,

לורה ורטון:

... זה פשוט, רגע, שניה. והדבר השני הוא שבאופן כללי מנסים לעשות מעקב, אבל אני חושבת שצריכים לתגבר את העניין הזה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

אני גם מרגישה את זה.

לורה ורטון:

בשכונות ש-, ... ברחביה היו הרבה דברים שדרוש ...

שרון דינור:

טוב.

לורה ורטון:

וגם משפטית אני מקווה שכל ההתניות,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

אני אגיד לכם בינתיים אולי.

ציפי רון:

אני רוצה רק להגיד לגבי הבניין המסוים הזה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

איפה?

שרון דינור:

... חוות הדעת שלנו.

יעלה ביטון דה-לנגה:

אני לא שומעת. ... איפה זה? באיזה שכונה?

ציפי רון:

יש בלי סוף, יש בלי סוף כאלה. אבל הבניין המסוים הזה,

לורה ורטון:

לשימור.

ציפי רון:

הבניין המסוים הזה הוא בניין ציבורי, הוא ברחוב אולי הכי מפוארים בירושלים, אולי באחד הרחובות הכי הכי מתוירים, הכי חשובים בעיר. זה רחוב הנשיא, וכולם מסתכלים על זה ואני קיבלתי הרבה תלונות על העניין הזה שכרתו את העצים והורידו את הגדר. טוב, לא מקשיבים.

לורה ורטון:

אני חושבת שזה טוב כי זה מוקלט, אז גם אם אין התייחסות כאן,

יעלה ביטון דה-לנגה:

... לא יפה. היא מדברת.

צביקה אסולין:

מי?

ציפי רון:

כולם.

יעלה ביטון דה-לנגה :

ציפי.

ציפי רון :

לא, לא,

יעלה ביטון דה-לנגה :

ואתם לא מקשיבים.

יוחנן וייצמן :

נכון, היא מדברת,

צביקה אסולין :

אמרת דברים, אמרת דברים מאד זה,

יוחנן וייצמן :

היא מדברת דברים שאנחנו, את פעם ראשונה שומעת אותם ואנחנו שמענו אותם בפעם ה-30,

ציפי רון :

לא, לא שמעת.

יוחנן וייצמן :

ואם היית פה בוועדה הראשונה ,

יעלה ביטון דה-לנגה :

הייתי.

יוחנן וייצמן :

לא, הראשונה לא היית. אז סיכמנו קודים לכל מספר, לכל סוג טענה. גם שאני אומר, כל אחד יש לו פה, כל אחד יש לו פה חמש,

ציפי רון :

אז מה הטענה? אז מה הטענה?

יוחנן וייצמן :

או שש פסקאות שהוא חוזר עליהם,

ציפי רון:

אז מה הטענה?

יוחנן וייצמן:

זה 24.

ציפי רון:

אז מה הטענה שאמרתי?

יוחנן וייצמן:

שזה השכונה הכי ידועה בעיר ויש פה הרבה תיירות, 24.

צביקה אסולין:

תגידי, אני יכול לספר לכם בדיחה?

שרון דינור:

אני רוצה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

ברור.

צביקה אסולין:

אני רוצה לספר בדיחה, אני יכול לספר בדיחה או לא?

יוחנן וייצמן:

כן, אדוני.

צביקה אסולין:

כן או לא?

יוחנן וייצמן:

בוודאי שכן.

צביקה אסולין:

מה, אבל באמצע הדיון? נו, בוא נסיים, אחר כך,

שרון דינור:

יש פה גם משהו בדיון בזום. טוב, אני, תנו לי רגע דקה להסביר לכם. קודם כל זה בניין שהוא בניין לשימור, זה בניין שתוכנן על ידי ברוצקוס. ברוצקוס אגב הוא מי שעשה, יש לו כמה מבנים מאד מוכרים, הוא גם עשה את, חתום על תכנית המתאר של ירושלים,

יעלה ביטון דה-לנגה:

זה אבא של האלוף?

שרון דינור:

אני לא יודעת.

יעלה ביטון דה-לנגה:

אח שלו? כי הם ירושלמים.

שרון דינור:

מה שאני כן יודעת להגיד לכם זה שזה הבניין פה, אתם רואים, זה הצומת, הרחוב. זה הסגנון הבינלאומי נקרא, הבנייה הנקייה עם המרפסות האלה שנורא מאפיינות אותו. מה שאני רציתי לספר,

יוחנן וייצמן:

מאיזה שנה הבנייה שלו?

שרון דינור:

הוא מתחילת המאה הקודמת,

לורה ורטון:

36. אח.

שרון דינור:

ומ-1958 ברצף משמש כמרכז מורשת הרב ניסים. אוקי? ולפני זה הוא היה גם מלון. מה שאני רציתי לספר לכם בהקשר שמעניין, שליחה שאני אומרת, מעניין אותנו, זה להראות לכם. תראו רגע את החצר שהייתה לו עם הגדר ההיסטורית, הריצוף היסטורי, המרפסת החמודה הזאת, העצים. תסתכלו את הדבר הזה, אוקי? ואז תחזרו למה שקיים שם היום. אתם מבינים למה זה מרגיז, שליחה שאני אומרת את המילה הזאת מרגיז. אני לא יוצאת מכללי אבל זה מאד מאכזב שדווקא מוסד כל כך מכובד מוריד

את כל העצים, מוריד את כל הגדר ההיסטורית פה, עושה לעצמו חניות פרטיות, זה משהו שהוא לא סביר בעיניי.

יוחנן וייצמן:

בוא נבטל להם את החניות, ...

שרון דינור:

אבל הם, הם הסכימו להחזיר, הם הסכימו, ביקשנו להחזיר את הכל, כאילו אתם רואים בסעיף 5, להחזיר את המצב לקדמותו. תיארנו את הגדר, את העצים, את הכל, והם הסכימו. אז,

יוחנן וייצמן:

אוקי,

שרון דינור:

זהו, אני רק מראה לכם את זה.

צביקה אסולין:

... תראי, אנחנו יושבים בוועדת תכנון ובנייה, והרבה פעמים הוועדה מתעקשת על חניות.

שרון דינור:

זה לא המקרה הזה.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל,

צביקה אסולין:

לא, לא, לא, סתם אני אומר, תראי, יכול להיות שפה הם הרסו את זה אולי כי לחצו אותם לחניה. היית נותן להם פטור מחניה פה, מחניה 2,

שרון דינור:

אין שם, לא, זה לא,

צביקה אסולין:

... מחניה, הוא לא היה הורס.

שרון דינור:

זה לא,

דוברת:

זה לא היה קשור,

שרון דינור:

אין קשר למבנה.

צביקה אסולין:

לא.

לורה ורטון:

זה לא היה קשור.

צביקה אסולין:

אבל היא אומרת שהם עשו את זה בשביל החניות.

לורה ורטון:

הם פשוט עשו משהו,

שרון דינור:

לא בגלל שאנחנו ביקשנו,

צביקה אסולין:

לא,

שרון דינור:

אנחנו בשמחה היינו נותנים פטור.

צביקה אסולין:

אין בעיה, אבל את אומרת שהם הרסו את זה בגלל שהם רוצים לעשות שם שתי חניות.

צפי שלף:

חניות פרטיות,

שרון דינור:

כנראה יותר מחניות.

צפי שלף:

בתוך החצר.

צביקה אסולין:

אין בעיה, אז אם הוועדה הייתה אומרת תשמרו על השימור, אנחנו פותרים אותכם משתי חניות, לא היה קורה כלום.

לורה ורטון:

אבל זה לא היה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא, לא ...

ציפי רון:

אבל לא חייבו אותם בחניות.

לורה ורטון:

אבל זה לא המצב. צביקה, זה לא היה קשור לכלום.

יוחנן וייצמן:

חברים, אני אסביר,

צביקה אסולין:

איך את יודעת שלא חייבו אותם בחניות?

יעלה ביטון דה-לנגה:

כי רואים,

לורה ורטון:

זה לא היה קשור.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כי רואים שלא,

שרון דינור:

אני אומרת לך שלא, צביקה, סליחה שאני אומרת.

יוחנן וייצמן:

צביקה, התב"ע השכונתית,

שרון דינור:

לא מאשרת.

יוחנן וייצמן:

לא מאפשרת חניות.

דני ליבמן:

לא דרשו מהם חניות.

יוחנן וייצמן:

יש 9988,

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא,

צביקה אסולין:

אז איך הם רצו לעשות פה חניות?

יוחנן וייצמן:

שלא מרשה. אסור, אסור פה חניה, אסור.

צביקה אסולין:

אז איך הוא רוצה לעשות פה חניה?

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה.

לורה ורטון:

זה לא, צביקה, זה לא היה קשור, צביקה,

יוחנן וייצמן:

יש תב"ע שלא מאפשרת חניות.

צביקה אסולין:

אה, ... זה משהו אחר, זה לא שהוועדה ביקשה ממנו, בסדר. טוב.

שרון דינור:

אז זהו, אם אתם מאשרים את חוות הדעת,

יוחנן וייצמן:

כן, זה בסדר גמור.

שרון דינור:

אז נעבור ל-,

יוחנן וייצמן:

נעבור לתיק הבא? אנחנו עוברים,

לורה ורטון:

הם עשו מה שנוח להם ופשוט הרסו דברים לשימור,

ציפי רון:

רק שרון,

לורה ורטון:

שידעו שהם לשימור.

ציפי רון:

שרון, עצים בוגרים.

שרון דינור:

רגע,

אסנת יעקובוב:

הוא לא יכול לדבר.

ציפי רון:

בסעיף 5,

לורה ורטון:

נקודה,

שרון דינור:

שניה רגע, אפשר,

יוחנן וייצמן:

אליאס, רוצה לומר משהו?

שרון דינור:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

חברים, חברים, די, אני מבקש לא לדבר בלי רשות דיבור.

שרון דינור:

כן, תודה רבה. אליאס, המתכנן השכונתי, הוא עלה לזום הזה, הוא חשב שאולי, אני לא יודעת אם יש לו מה להוסיף אבל אם כן אז אנחנו נוסיף,

אסנת יעקובוב:

הוא לא שומע אותנו.

שרון דינור:

נוסיף אותו בנייד, אפשר להעלות אותו.

אסנת יעקובוב:

יאללה.

שרון דינור:

אז בוא נשאל אותו, אני לא יודעת אם,

ציפי רון:

אני רק רוצה להוסיף בסעיף 5, להחשיב עצים בוגרים.

שרון דינור:

אבל כתבתי, כתבתי פה,

אסנת יעקובוב:

כן, הנה, הוא אומר לי שהוא רוצה להגיד משפט.

ציפי רון:

אסנת, עצים בוגרים.

אסנת יעקובוב:

מה?

ציפי רון:

בסעיף 5, עצים בוגרים,

צפי שלף:

נטיעות חדשות של עצים בוגרים.

ציפי רון:

... עצים שנכרתו, שלא ישימו שם שתילים בני יום.

יוחנן וייצמן:

סדר יום? איפה יש סדר יום?

צביקה אסולין:

היה לך פה,

אסנת יעקובוב:

פה, הנה, מתחת למחשב.

יוחנן וייצמן:

צביקה החביא את זה בכוונה.

דובר:

מה אתה רוצה, שאני,

יוחנן וייצמן:

לא, אמרתי ... שתדע.

צביקה אסולין:

כן, כן.

שרון דינור:

אליאס?

אליאס מסינס:

כן.

שרון דינור:

שרון דינור, פשוט לא הצלחנו בזום. אתה רוצה להגיד כמה מילים? כעיקרון חוות הדעת שלנו שכוללת החזרת המצב לקדמותו התקבלה במלואה, גם על ידי עורכי הבקשה וגם על ידי הוועדה.

אליאס מסינס:

... רק אני, אני יכול להוסיף משהו?

שרון דינור:

כן, בבקשה.

אליאס מסינס:

אז קודם כל בוקר טוב לכולם, תודה רבה. זה מאד חשוב לאמץ את ההמלצה הזו, כי חייבים לתת את המסר גם למוסדות וגם לזמרים שאם רוצים לפתח ... לטפל בכל העבירות, ... גם את העצים וגם את הנראות ואת הממשק שיש בין המבנה הוותיק שלהם לעיר, זה גם מאד חשוב כדי שנוכל לשמור את השכונות ההיסטוריות, לשמור על האופי של השכונות האלה. כל בנייה כזאת פשוט פוגעת לא רק ב... שלהם אלא גם לחזית של אחרים. אז אנחנו מודים על ההמלצה, שאתם מקבלים את ההמלצה הזאת כי בעצם זה מאד חשוב ליישר קו עם כל מה שקורה היום וכל מה שיקרה בעתיד. עכשיו, דבר נוסף, רצינו גם על הסככה.

לורה ורטון:

מה לעשות?

צפי שלף:

גם על הסככה.

לורה ורטון:

סככה?

אליאס מסינס:

... על סככות, סגירות חורף זמניות וכדומה. יש את הדוגמה ברחוב רד"ק פינת אסא שנבנה מבנה ממש שלם ... זכויות עם ... , כעין מצב זמני. עכשיו, אני רוצה שיהיה כתוב בהחלטה שאין לסגור את הסככה הזו בזכויות או בדרך אחרת שהיא תהפוך להיות בעצם מבנה סגור לכל דבר, כי אז צריך היתר מיוחד, צריך להוריד זכויות בנייה מהבנייה העתידית, צריך כמובן לבוא עם נושא של הבטיחות של מכבי אש וכולי, וגם לבדוק את הנושא של קווי בניין לשכנים. אז אם אתם רוצים לעשות סככה שמה, זה יהיה משהו זמני בלבד, בנייה קלה שאפשר לפרק עם החלטה של הוועדה שלכם קודם. אם לעשות משהו קבוע ולסגור אותו בעתיד אז ... אחר וזה משנה את הזכויות שלהם לתב"ע העתידית.

שרון דינור:

בסדר, תודה רבה.

צפי שלף:

בסדר גמור.

שרון דינור:

תודה.

צביקה אסולין:

שרון, יש לי שאלה.

אליאס מסינס:

תודה רבה.

צפי שלף:

תודה.

אליאס מסינס:

תודה לכם.

לורה ורטון:

אני אשמח לראות את הסככה.

צביקה אסולין:

שרון, שאלה, אפשר? שאלה אחת.

שרון דינור:

כן, כן, בבקשה.

צביקה אסולין:

את יכולה להחזיר את התמונה הקודמת של הבניין?

שרון דינור:

כן.

צביקה אסולין:

אני אומר, לגבי ה-,

שרון דינור:

רגע, את התמונה אתה רוצה?

צביקה אסולין:

את התמונה, כן. לגבי ה-, לא זה,

שרון דינור:

אני חוזרת.

צביקה אסולין:

איפה שרואים. יש שמה, דיברתם על החומה, להחזיר את המעקה או חומה,

ציפי רון:

הגדר, הגדר.

צביקה אסולין:

את הגדר. אני אומר, את העצים כבר הוציאו. אני אומר, את החומה יחזירו. אני אומר, אם כבר את העצים כבר הוציאו, אולי כדאי שיראו את הבניין. אם עכשיו ... שם עוד פעם עצים אף אחד גם לא יראה את הבניין.

שרון דינור:

לא, הם היו לצד הבניין, זה היה בסדר. זה חלק מרחביה, העצים הם,

צביקה אסולין:

כן, אבל,

שרון דינור:

מה אתה מבקש?

צביקה אסולין:

לא יודע, שימצאו,

ציפי רון:

טלביה.

צביקה אסולין:

שימצאו, גם אם מחזירים,

שרון דינור:

זה תחת תכנית רחביה, בגלל זה אני אומרת.

צביקה אסולין:

גם אם מחזירים עצים שימצאו להם איזשהו מקום כדי שמי שעובר יוכל לראות את הבניין,

שרון דינור:

לא, לא, לא,

צביקה אסולין:

ולא יראה עצים.

שרון דינור:

אנחנו נעשה את זה בתיאום. תראה, העץ אמור להיות פה, פה, לצד הבניין.

צביקה אסולין:

מה? לא, סתם, סתם תסתכלי למשל בצד ימין, כל הסיבוב של העצים, מי שעובר שמה לא רואה את הבניין וזה חבל.

שרון דינור:

מי שעובר אבל רואה את הבניין, זה לא,

לורה ורטון:

אבל הוא רואה ...

צביקה אסולין:

לא,

שרון דינור:

תראה איזה,

צביקה אסולין:

ממש לא רואים את הבניין.

שרון דינור:

תראה איזה,

צביקה אסולין:

אני אומר, אם עכשיו ישימו את העצים מחדש, לא יודע, שימצאו להם, אולי אפשר פינתי, אולי אפשר,

צפי שלף:

אם הוא יהיה מספיק בוגר והגזע שלו יהיה מספיק גבוה,

שרון דינור:

תקשיבו, אין מה, אין מה להתווכח.

צפי שלף:

אז הצמרת לא תסתיר את המבנה.

שרון דינור:

לא, לא,

צביקה אסולין:

אז צריך להגיד להם את זה.

שרון דינור:

הבניין ... מבקש תוספות.

לורה ורטון:

כן, זהו, אז,

צביקה אסולין:

אז צריך להגיד להם את זה.

לורה ורטון:

ציפי, ציפי כבר אמרה שצריך לציין,

ציפי רון:

כבר כתבנו עצים בוגרים.

לורה ורטון:

עצים בוגרים. הרעיון הוא לא לשים שם שיחים,

ציפי רון:

כבר הוספנו את זה.

לורה ורטון:

אלא עצים בוגרים.

שרון דינור:

בסדר, שלום. אנחנו עוברים הלאה או שאתם רוצים ... ,

לורה ורטון:

כן, אני רק רוצה להגיד שאני,

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

אני מקווה באמת שיהיה מעקב ושזה יהיה, אני לא יודעת מה סדר הפעולות, אבל שידאגו שיחזירו את כל מה שאמורים, אם אפשר,

יוחנן וייצמן:

ידאגו שיחזירו, שלא יהיה חניות,

לורה ורטון:

שיהיו עצים בוגרים.

יוחנן וייצמן:

מה אליאס דיבר על הפרגולה?

צפי שלף:

שהיא לא תהפוך להיות אולם.

שרון דינור:

הוא אמר שהיא תהיה בבנייה קלה ושהיא לא תהפוך,

צפי שלף:

שיהפכו,

שרון דינור:

לחדר, לתוספת בנייה. היא באמת בנייה קלה.

יוחנן וייצמן:

שתהיה בנייה קלה? אני חושב שהוא צודק.

שרון דינור:

לא, היא בבנייה קלה, זה מה שמוצע, אז אין לי כרגע מה להגיד. אני לא אומרת למישהו שמציע בנייה קלה, טוב, אבל שלא יהיה חדר.

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

אפשר להראות איפה הסככה אבל? לא הבנתי.

שרון דינור:

זה, הסככה המוצעת, רגע, סגרתי את זה כבר, סליחה שזה. אני אראה לכם פעמיים. פעם אחת אני אראה לכם בתצ"א. היא מוצעת פה, באזור הזה. אוקי? יש את הרחבה הגדולה הזאתי, באזור הזה מוצעת הסככה. בתכנית בינוי של התב"ע, הסככה הזאתי,

יוחנן וייצמן:

של התב"ע שלא קיבלה תוקף?

שרון דינור:

לא, לא, שקיבלה תוקף.

צביקה אסולין:

לא, מה זה סככה? זה פרגולה.

שרון דינור:

הפרגולה הזאתי, תקשיבו,

צביקה אסולין:

כן.

שרון דינור:

היא לא בדיוק גם עונה על ההגדרה של פרגולה לפי חוק התכנון.

לורה ורטון:

למה?

צביקה אסולין:

למה?

יוחנן וייצמן:

250 מטר.

שרון דינור:

היא גם, לא, היא גם גדולה, היא גם,

צביקה אסולין:

אה.

שרון דינור:

גם יש לה קירות. מה שרציתי להראות, פה אנחנו עשינו שיפור לעומת מה שיש פה, אוקי? כי פה הפרגולה, אתם רואים אותה, היא נצמדת ממש לבניין, ואנחנו ביקשנו, טוב, זה עוד, סליחה, עולה. אנחנו ביקשנו לעשות מרווח קטן של מטר וחצי, היא הביאה לנו כבר תכנית מקובלת, זה מה שהראינו גם מקודם, פשוט סגרתי,

צביקה אסולין:

היא הסכימה?

שרון דינור:

הסכימה, הסכימה, כן.

צביקה אסולין:

מצוין, טוב מאד.

שרון דינור:

אז עשינו פרגולה טיפה יותר, שמתנתקת מהחזית לשימור, כי יש פה באמת חזית שהיא יפה, היא החזית המיוחדת שלו. אם הוא היה נדבק עם הפרגולה הזאתי,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אפשר לראות אותה רגע?

שרון דינור:

עם הגג המשולש עד לחזית לשימור, זה היה ממש פוגע בו, אז אני שמחה שהם עשו את השינוי הזה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

הפרגולה מכסה את כל המרפסת הזאת?

שרון דינור:

היא מכסה את,

יוחנן וייצמן:

כל החצר.

שרון דינור:

רוב החצר.

יעלה ביטון דה-לנגה:

את רוב החצר הזו, המרוצפת?

שרון דינור:

היא מכסה את רוב החצר. אני, זה התב"ע שאושרה להם, אני, זה לוקח לזה המון זמן, סליחה, אני לא. הו, הנה, הנה. וכאן זה מה שכבר הגענו איתם לתיאום. תראו, השינוי הוא שכאן יש מטר וחצי שהם נסוגו,

לורה ורטון:

אהה, כן, שזה יהיה ...

צביקה אסולין:

אה.

שרון דינור:

וגם כלפי המבנה.

צביקה אסולין:

בסדר, אז יש,

שרון דינור:

כלפי הרחוב, גם יש נסיגה קלה.

צביקה אסולין:

יש להם איזושהי סוג של התרחקות ...

שרון דינור:

אז יש להם התרחקות ואז הם, כאילו אני חושבת ש-, כאילו הטענה,

צביקה אסולין:

ההתרחקות הזאתי היא,

שרון דינור:

היא משמעותית בעינינו. כי אתם רואים שבקומה למעלה זה ממש כאילו נדבק ל-, אבל זה המקסימום,

לורה ורטון:

אבל ממה הם עשויים, איזה חומרים קלים?

שרון דינור:

זה, ביקשנו הבהרה לגבי הרעפים אבל כעיקרון זה קורות וזכוכית.

יוחנן וייצמן:

טוב, בסדר, הבקשה מאושרת כמו, בוא נסכם את התיק הזה, מאושרת בדיוק לפי ההמלצה הראשונה. אנחנו עוברים לתיק השני, רחוב ירמיהו,

שרון דינור:

אני סוגרת את ההרמוניקה.

יוחנן וייצמן:

מע"ר צפון,

שרון דינור:

זה לא מע"ר צפון, זה פשוט,

יוחנן וייצמן:

זה אפילו לא מע"ר צפון,

שרון דינור:

מה זה?

דובר:

רוממה.

שרון דינור:

לא, זה רוממה.

יוחנן וייצמן:

רוממה, רוממה, רוממה. גיאוגרפיה, את צודקת.

שרון דינור:

אז אנחנו,

יוחנן וייצמן:

בקשה להרוס את הבניין, אנחנו מאשרים.

שרון דינור:

רגע, תנו לי שניה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לעבור לתיק הבא.

שרון דינור:

אתה לא רוצה להציג את זה לפני ש-

יוחנן וייצמן:

תציגי, תציגי.

דני ליבמן:

בוא ניפרד מהבניין.

יוחנן וייצמן:

ניפרד ממנו בטקס חגיגי,

שרון דינור:

נכון, בדיוק, נעשה לו טקס אשכבה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

... עם שרון.

שרון דינור:

אתה דיברת איתי, וגם, האמת היא שגם עורכת הבקשה כבר דיברה איתי עוד לפני כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא דיברתי עם עורכת הבקשה, אבל אני אתמול הלכתי לסיור שמה בגלל ש-, אני אגיד ככה.

שרון דינור:

אתה רוצה להתחיל או שאני אתחיל? אני אדבר רגע,

אליעזר ראוכברגר:

את תתחילי,

שרון דינור:

אני אדבר רגע מילה על הבניין.

יוחנן וייצמן:

את יכולה להציג, את יכולה.

אליעזר ראוכברגר:

Ladie's first, תמיד, בכל מקרה ובכל מצב.

שרון דינור:

יפה. אז אנחנו נמצאים ברחוב, שכונת רוממה, בין רחוב ירמיהו לתובל. יש פה בניין שהוא מהבתים ההיסטוריים של ליפתא, יש לנו תיק תיעוד פה שמספר על הנושא הזה. הבניין עצמו, רואים כבר מהתצלום אוויר שהוא מוקף בהמון המון תוספות מאוחרות, ולמעשה היום מהרחוב,

אליעזר ראוכברגר:

איך, איך הגדרת? תוספות מה?

שרון דינור :

מאוחרות.

אליעזר ראוכברגר :

אה.

שרון דינור :

לא רציתי להגיד לא חוקיות וזה, אמרתי מאוחרות.

דני ליבמן :

אסנת,

שרון דינור :

אבל ככה,

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, תגיד,

שרון דינור :

... להגיד,

אליעזר ראוכברגר :

תוספות שכולם עבירות בנייה,

יוחנן וייצמן :

גיבובי אני לא יודע מה.

אליעזר ראוכברגר :

כולם עבירות בנייה וכולם גועל נפש מרוכז,

יעלה ביטון דה-לנגה :

אה, גם אתה חושב ... ?

אליעזר ראוכברגר :

בוודאי, מה השאלה בכלל. הייתי שם אתמול, הלכתי במיוחד לסיור שם.

שרון דינור:

רגע, שניה, אז בוא נדבר. זה מה שרואים מהרחוב, אוקי? הבניין הוא יותר גבוה מהרחוב, יש עליו תוספות, כל מה שאתם רואים פה,

אליעזר ראובברגר:

זה צלם טוב, זה.

שרון דינור:

כל מה ש-,

אליעזר ראובברגר:

במציאות זה הרבה יותר גרוע.

שרון דינור:

כל מה שאתם רואים פה לא מקורי, לא חלק מהבנייה ההיסטורית. יש לו חזית, היותר יפה שלו, אני אכנס לתיק תיעוד. החזית היותר משמעותית שלו היא דווקא חזית צידית והבקשה שהציעו לי, הנה, זה, החזית, רגע, החזית שאנחנו רואים פה העליונה זה לא חזית צפונית, זה חזית מזרחית, היא חזית קצת יותר טובה, אנחנו רואים שיש לה גם חלונות מסוגננים ופתחים מיוחדים. אז זהו, אז מה שבאמת מוצע, עכשיו אני אפתח רגע את התכנית המוצעת. הנה. בוא נעבור, מוצע הריסה של הבניין, אוקי? ובעצם משהו שנע בין שימוש חוזר להעתקה של חלק מהחזיתות לא בצורה אחד לאחד אבל העתקה שלהם לקו בניין החדש. אוקי?

יוחנן וייצמן:

...

שרון דינור:

קו הבניין הוא נמצא לא בנסיגה, כלומר, הוא לא בעומק החלקה, אם אתם רואים פה את התוואי של הבינוי הקיים. ובעצם זהו, המטרה היא באמת לנצל לצורך ציבורי, לא אמרתי את זה אבל בעצם מה שמוצע פה זה ישיבה, ולטובת הצורך הציבורי כדי לנצל את קווי הבניין מוצע המקסימום שאפשר לתת. ההמלצה שלנו היא בעצם נשענה והתבססה על המלצות קודמות שהיו פה והחלטות קודמות שניתנו פה, שכולם אמרו שיש ערך לבניין הקיים. גם תיק התיעוד עצמו מתייחס לזה שהוא באמת מכוסה בהמון גבבה, אבל הבניין המקורי, כתוב בתיק התיעוד שיש לו ערך, רגע, בוא נראה איך הוא כתב את זה. בעל ערך שימור בהיותו ממייסדיה של ליפתא העליונה. הליפתא העליונה זה היה כבר הסביבה היותר עשירה של ליפתא, ליפתא הבורגנית שכבר הייתה עירונית יותר, משקף את השינויים שחלו בבנייה הכפרית בראשית ימי ..., ופרטי אבן ומסגרות אופייניים. אנחנו באמת לא יכולנו להעריך

במאה אחוז את המבנה בגלל שהוא מכוסה כל כך. הפנים שלו באמת היה נראה שלא נותר בו הרבה אבל התקרות שלו היו מכוסות בגבס אז לא יכולנו להעריך אותם, אבל זה המצב. בבקשה. מה אתה רוצה שאני אעשה?

אליעזר ראוכברגר:

... יושב ראש, יש פה יושב ראש.

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה לומר את דעתי בנושא הזה, אמרתי אותה 100 פעמים, נגיד אותה 101. שם קוד, אני לא רוצה להאריך, שם קוד להערה. מדובר בבניין חמוד, בוא לא, אני מסכים עם מנהלת, הממונה על המחלקה, לא מדובר בזבל אמיתי,

שרון דינור:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

... בניינים, מדובר בבניין נחמד, בסדר. עכשיו שוב, מה שאנחנו הולכים לעשות פה, וזה בעצם השימור האמיתי, זה השימור של המורשת.

שרון דינור:

המורשת הערבית?

יוחנן וייצמן:

לא, המורשת היהודית. אנחנו נמצאים בארץ הזאת 3,000 שנה, ישיבת בריסק, אנשים שעלו בחורבן הבית לפני 2,000 שנה, טיטוס הרס פה את בית המקדש, הגלה אותם לאיטליה והם היו עבדים, בסוף חלק מהם גלו שמה למזרח פולין, לליטא, הקימו שמה מוסדות,

ציפי רון:

שכחת את גירוש ספרד.

יוחנן וייצמן:

חלק מהם היו בגירוש ספרד. לא,

שרון דינור:

זה חלק אחר, זה לא החלק של הישיבה הזאת.

ציפי רון:

ואז הם עברו,

יוחנן וייצמן:

זה לא החלק של הישיבה הזאת. זה חלק,

ציפי רון:

ואז הם עברו לפולין.

יוחנן וייצמן:

כן. נמצאים שמה, משמרים את המורשת שלנו, הם צריכים היום להתפתח, הם צריכים שיהיה להם מקום ללמוד כמו שלמדו ב-3,000 שנה האחרונות ולכן השימור של רוח המקום הרבה הרבה יותר חשובה לנו משימור של חלון עגול כזה או אחר, שהוא חשוב והוא נחמד והוא נעים, הוא טוב,

שרון דינור:

אני אגיד כזה דבר,

יוחנן וייצמן:

והוא כיף בעיניים.

שרון דינור:

אני רוצה להקדים את המאוחר. כאילו תקשיבו, אנחנו רוצים לבוא לקראת הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

כן?

שרון דינור:

ואני כן רוצה, שני דברים כאילו אני רוצה להגיד, אני רוצה להכניס. אחד, קודם כל אני רוצה לתעד את המבנה אחרי שיסירו ממנו את התוספות האלה,

יוחנן וייצמן:

מקובל.

שרון דינור:

כדי שיוכל להיות. דבר השני, אני רוצה לשלב, וזה משהו ש-, אני לא יודעת אם עורכת הבקשה בחוץ,

אסנת יעקובוב:

כן.

שרון דינור:

... זה משהו שהיא דיברה איתי השבוע, לשלב כמה שיותר מהקירות המקוריים ב-,

יוחנן וייצמן:

חיצוניים.

שרון דינור:

בקו בניין, כן,

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד.

שרון דינור:

בקו בניין החדש, והיא אמרה שזה משהו שהיא יכולה לעשות. ואז,

צביקה אסולין:

השאלה, השאלה אם זה לא יפגע להם ...

יוחנן וייצמן:

לא, לשלב,

צביקה אסולין:

בניין מאד יפה,

יוחנן וייצמן:

... פירוק והרכבה לא יפגע,

צביקה אסולין:

יש פה בניין מאד יפה, גם חזותית, גם זה. השאלה אם פה כל מיני קטנות לשימור,

יוחנן וייצמן:

לאטעס.

שרון דינור:

בסדר, אז,

צביקה אסולין:

את מבינה? שזה לא יפגע להם בכלל התכנית.

שרון דינור:

אז כן,

צביקה אסולין:

אם זה לעשות חניה, אם זה לעשות,

שרון דינור:

זה לא יפגע. ... בפירוק והרכבה כל הסיפור הזה של תשתיות וחניה וזה הוא לא רלוונטי,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול לעבוד.

שרון דינור:

הוא יכול. ובית, אני חושבת שירמיהו בכל זאת, אם זה היה שם קוד, תוסיף להערה שלך,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

הר חומה, משהו. אבל זה במיקום מרכזי, זה מיקום משמעותי, ולמה לא לעשות חזית כזאת והיא מציעה את זה. ואנחנו, להיפך, אני חושבת שזאת הזדמנות לקחת את החזית שהיום אני יודעת לזהות,

צביקה אסולין:

לא, היא מציעה את זה כי,

שרון דינור:

רגע.

צביקה אסולין:

לא אכפת לה. אבל אני אומר אם יוציאו את הכל ופתאום, את מבינה, היא תגלה,

שרון דינור:

מה היא תגלה?

צביקה אסולין:

אני רואה את זה פה, אני רואה איך נראה הבניין. אז עכשיו כשיוציאו את הכל,

שרון דינור:

אתה וגם אני לא,

צביקה אסולין:

לא,

שרון דינור:

לא יודעים,

צביקה אסולין:

אבל פתאום יישאר פה איזה קיר ככה ויגידו לה, תשמעי, תשמרי על הקיר הזה.

שרון דינור:

אבל זה לא מה שאנחנו,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

זה לא מה שאני מציעה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא רואה איך נראה הבניין כי אי אפשר לראות.

צביקה אסולין:

בדיוק.

שרון דינור:

אבל זה,

אליעזר ראוכברגר:

הבניין הוא מכוסה כולו בעבירות בנייה.

צביקה אסולין:

הנה, אני רואה אותו, ...

שרון דינור:

חבר'ה, זה גם לא מה שהצעתי. לא אמרתי שנחליט פה עכשיו שאם נמצא קיר אז נשאיר אותו. אמרתי, בוא נתרכז במה שחשוב, שזה החזיתות היפות שלו. זה גם הזדמנות לקחת את החזיתות האלה ולתת להם איזשהו טוויסט. כאילו, אז בוא נעבוד,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, אני לא ...

שרון דינור:

על העיצוב של הדבר הזה.

יוחנן וייצמן:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

שניה. אני לא מגיע פה, אתם יודעים, לעתים קרובות, רק לעתים באמת מאד מיוחדות. תראו, מדובר פה במוסד ציבור, מדובר פה בשכונה, אני לא יודע כמה מהיושבים פה סביב השולחן מתמצאים בבעיות שלנו של חוסר במבני ציבור בשכונות, בפרוגרמות, בבעיות של כיתות לימוד, בבעיות של גני ילדים, מעונות יום, בתי כנסת, טיפת חלב, מועדוני נוער וכן הלאה, כל צרכי הציבור הקיימים שישנם. רוממה זה אחת השכונות הקשות ביותר מבחינת החוסרים בצרכים. השכונה הכי קשה בירושלים זה קריית משה גבעת שאול, מבחינת החוסרים. אולי שרון עוד יודעת את זה מתפקידה הקודם. והשכונה השניה זה רוממה,

שרון דינור:

רוממה ו-,

אליעזר ראוכברגר:

השכונה השנייה. לאחר מכן יש עוד שכונות, אני לא מדבר כרגע על הנושא של הפינוי בינוי, שזה, יש מקומות שזה מעצים את המצוקה בגלל שאנחנו לא תמיד מוצאים, אם אנחנו נותנים שני גני ילדים

על 150 או 200 יחידות דיור אנחנו לא בטוחים שזה יספיק ואנחנו לא בטוחים שזה ייתן מענה, ויש מקומות שאנחנו מייצרים, מצליחים לייצר כן יותר פתרונות. וגם עכשיו בפינוי בינוי בטחנת הקמח או דברים כאלה שעשינו בגבעת שאול, אני מקווה, עשינו שם בית ספר, עשינו שם דברים, שזה יקל על המצוקה של גבעת שאול קריית משה, וגם ברוממה אנחנו יודעים את זה. לכן כשאני ראיתי את התכנית וגם כשפנו אליי מהמוסד, הישיבה שנמצאת שמה, הם נמצאים היום בשכירות, הם משלמים הון עתק של כסף, הם תופסים מקום שהוא לא מתאים למוסד, התלמידים לומדים, אני הייתי שמה אתמול בסיור, גם במקום השכור איפה שהם נמצאים היום וגם בבניין איפה שזה בתכנית, אני אמרתי לך שהייתי שם בסיור יחד עם העוזר שלי אתמול בצהריים, ומה אני אגיד לכם? אף אחד מאיתנו לא היה רוצה שהילד שלו ילמד בצפיפות כזאת, במקום, בבניין שכור שהוא לא מתאים למוסד בבינוי שלו המקורי.

יעלה ביטון דה-לנגה:

יש לו אישור?

אליעזר ראובברגר:

יש לו אישור, כן. יש לו אישורים כי אלף משרד החינוך יש לו ...

שרון דינור:

היום הם לומדים שמה, היום יש שמה,

אליעזר ראובברגר:

יש שמה, יש שמה גם חבר'ה פחות בני פחות מ-18,

שרון דינור:

היום,

יעלה ביטון דה-לנגה:

... ישיבה פה?

אליעזר ראובברגר:

לא, יש גם חברה פחות מגיל 18. זה מגיל,

יוחנן וייצמן:

הרוב שמה לא ישראלים בכלל.

אליעזר ראובברגר:

לא בדיוק, לא נכון. הרוב שם כן ישראלים, הרוב כן ישראלים.

יוחנן וייצמן:

כן?

צביקה אסולין:

לא משנה, זה,

אליעזר ראוכברגר:

הרוב ישראלים. יש שמה משהו כמו 320 תלמידים, זה מה שיש שמה עכשיו,

שרון דינור:

היום לומדים שמה?

אליעזר ראוכברגר:

היום, היום, אני לא יודע עד שייבנה הבניין כמה יהיה עוד.

שרון דינור:

אבל שמה לומדים? חשבת, כי לי תיארו את זה נכס מסחרי.

אליעזר ראוכברגר:

ומתוכם,

משה גורא:

בבניין הזה? בבניין הזה?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שלא, ...

ציפי רון:

ואיפה הם יהיו בזמן הבנייה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם לא לומדים שמה, הם לומדים בשכור במקום אחר.

יוחנן וייצמן:

הם לומדים בכל בתי הכנסת באזור,

אליעזר ראוכברגר:

הם לומדים במקום אחר, יש להם בניין אחד,

שרון דינור:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

שהם לומדים והם מפוזרים, ויש שמה כיתות לימוד שיושבים שמה בפנים 45 ו-50 תלמידים בכיתה קצת יותר גדולה מזו, אולי אפילו כמו זאת. צפופים כמו סרדינים בקופסה.

ציפי רון:

זאת חברותא נהדרת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה בבתי מדרשות, זה לא בשיעור. ואף אחד לא רוצה שהילדים שלו, וכרגע לא משנה אם הם ישראלים או הם אמריקאים או הם טורקים או אתיופים, זה לא קשור. כולם הם בני אדם וכולם הם בני אנוש וצריכים לקבל, אם הם נמצאים פה בארץ הם צריכים לקבל תנאים של בני אדם, לא של קרפיונים, לא של סרדינים בתוך קופסה. לכן אני אומר, אני הייתי שמה. כמו שאמרתי, כל הזה מסביב, הכל עבירות בנייה, הכל צריך להרוס, גועל נפש אחד גדול.

שרון דינור:

זה, זה לא ספק בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, לא, לא, אני אומר רק את ההתרשמות שלי, אנחנו דיברנו על זה אתמול ואמרתי לך את זה. הכל גועל נפש, אי אפשר בכלל לראות. עכשיו, אני בדקתי, זה לא מופיע לא בכרטסת שימור, לא ברשימת שימור, לא בשום דבר. נכון, זה ברוממה. עכשיו, רוממה מבחינתי היא גם לא העיר ההיסטורית אפילו. אני לא יודע איך אתם מתייחסים.

שרון דינור:

לא, היא לא העיר ההיסטורית.

אליעזר ראובברגר:

היא לא העיר ההיסטורית. אוקי, אז אנחנו תמימי דעים. בסדר, לא ראיתי, אני רק, בסדר, זה לא ...
עכשיו, אני לא יודע מה יש שמה, אני לא, איך אומרים? אנחנו צריכים קודם לגרד את זה בשביל שנוכל
לדעת מה יש שמה, כי אני הלכתי מסביב, יש שמה, זה בצד אחד יש שמה את קופת חולים מאוחדת,

צביקה אסולין:

מאוחדת.

אליעזר ראובברגר:

או משהו כזה, זה בצד אחד, ויש שם את החניה, כל החניות חוסמות בכלל את המעבר. בצד השני יש
מסעדה, יש שם איזה מעבר, ניסיתי לעבור, יש שם ארונות חשמל וגם זה, הכל שמה מסוכן, לא יודע.
נטפל בזה בהזדמנות אחרת, אני מניח שגם המסעדה תגיש תכנית באיזשהו שלב כי הם יראו שפה יש
תכנית ואחרי זה יש את ... וכולי, הכל בסוף יהיה שם בתכניות כי אי אפשר, זה לא יכול להיות עוד
הרבה שנים, הגיפה הזאת והגועל נפש הזה. לכן אני אומר, אני לא רואה במקום הזה ערך שימורי.
יכול להיות שעורכת הבקשה רוצה משהו חזיתות, אם היא רוצה בהתנדבות לעשות את זה אז זה
זכותה, זה בסדר, אני לא מתערב להם, אין לי מושג. אני מציע לקבל את הבקשה כמו שהיא, כמו שזה.
אין לנו ערך שימורי שם, לא כל פעם שרואים גג רעפים צריך מיד, איך אומרים? להידלק,

שרון דינור:

לא,

אליעזר ראובברגר:

ולתפעל.

שרון דינור:

זה לא זה.

אליעזר ראובברגר:

לא עושה עליי רושם גג רעפים, אלא אם כן יש באמת משהו ערכי, ואני לא אנטי שימורי ואני לא זה.
יש כאן ביני לבין יוחנן,

שרון דינור:

לא, אבל תראו, גם,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה וויכוחים בנושא הזה.

שרון דינור:

... ההדמיה שלה היא כוללת את ה-, כאילו, את ההצעה השימורית שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר, אם היא רוצה לעשות את זה בהתנדבות אני לא אכפת לי, אני לא מפריע לי, בוא
נשאר את זה, שרון, בוא נשאר את זה,

יוחנן וייצמן:

לשלב ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

לשלב ההיתר.

שרון דינור:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, כרגע,

שרון דינור:

... אם אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

לאשר את זה כמו שזה, כמו הבקשה,

שרון דינור:

רגע.

אליעזר ראוכברגר:

הבניין הזה, גם ההדמיה היא יפה. דרך אגב, יש לי גם וויכוח עם אמי על הגובה של מה שנקרא, של
בית המדרש שם באמצע, אבל זה לא קשור לכאן, זה יהיה מחר, מחר בוועדה. אני גם דיברתי על זה

עם אמי. בסדר, זה לא הנושא כרגע. אני מציע ומבקש לאשר את זה כמו שזה, ובואי את השאר נשאר לשלב ההיתר.

שרון דינור:

אוקי. כאילו, בואו נדבר על זה רגע כי אני,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אני מדבר,

שרון דינור:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים, גם מה שאני עשיתי זה היה דיבור.

שרון דינור:

לא, בסדר. אני אומרת שאני חשבתי שהדיון בינינו יהיה על עצם ההריסה ועל זה שאנחנו מאשרים, וחשבתי שתגיד, וואו, שרון תודה רבה שאתם באים לקראתנו ו-, לא, סתם, אני צוחקת. מה שאני רוצה להגיד זה שאני חושבת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רק מצטער,

שרון דינור:

אני מסכימה,

אליעזר ראוכברגר:

דבר אחד, שלא לקחתי אותך אתמול לסיור.

שרון דינור:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אם היית רואה איך שהם יושבים והיית,

שרון דינור:

אבל מה הייתי רואה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא בשטח, לא, אני אומר, אם היית רואה איך שהם יושבים כמו סרדינים היית אומרת, וואו, כזה דבר, צריך להוציא אותם,

שרון דינור:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

מפה כמה שיותר מהר.

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לך שברור שברמה הסוציאלית, בכל מקרה יהיה פה בניין חדש והוא יהיה מדהים, אין פה ספק.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

שרון דינור:

השאלה אם הוא יכול לתפוס יותר שטחים וזה. בסדר, הבנתי את הצורך, אני לא, אני חושבת ש-, אני לא רוצה בשלב שלנו בוועדת שימור להגיד, לא נבקש אפילו אבן אחת להחזיר. זה, בואו, אנחנו בכל זאת וועדת שימור, ראינו שיש לו ערכים, התיק תיעוד אומר שיש לו ערכים, האדריכל שהיא לקחה אומר שיש לו ערכים. המינימום, אני אומרת, בוא נעשה את השימור של זה במה שהיא הציעה.

יוחנן וייצמן:

שאלה,

שרון דינור:

כי אני חוששת שאם אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

... בואי נשאיר את זה ל ...

שרון דינור:

אבל צריך להגיד את זה, כי אם אני אגיד את זה,

יוחנן וייצמן:

... להכניס את זה לסעיף.

אליעזר ראוכברגר:

אמרת את זה, אמרנו את זה לפרוטוקול, יש פה הקלטה, יש פה הכל,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אפשר לכתוב את זה גם בסעיף. בשלב ההיתר ייבחן בתיאום אדריכל שימור שילוב ...

שרון דינור:

אז בואו, בואו,

יוחנן וייצמן:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

תקשיב.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

שרון דינור:

אני אכתוב רגע את,

יוחנן וייצמן:

אני מציע שבשלב, נרשום,

שרון דינור:

אתם רוצים לשמוע,

אסנת יעקובוב:

רגע, היא בחוץ.

שרון דינור :

סליחה, היא בחוץ. אתם רוצים לשמוע אותה או ש-,

אליעזר ראובברגר :

אני חושב שיש ...

צביקה אסולין :

לא צריך.

אליעזר ראובברגר :

כי היא תתחיל, היא הרי לא יודעת שאני הייתי בסיור וראיתי את הכל, היא צריך לדרוש לנו את כל הדרשה. יש פה יושב ראש, הוא יחליט, אבל, אני גם לא רוצה ... איך אומרים? בסוף אתם צריכים להגיע גם לסוף היום, יש לכם עוד סדר יום ארוך. אז אני לא רוצה,

יוחנן וייצמן :

אני מציע הצעה, אדוני יושב ראש הוועדה המקומית,

אליעזר ראובברגר :

אני גם אומר, אנחנו גם לא יכולים להחליט את זה כי אנחנו עכשיו לא רואים מה יש שם.

שרון דינור :

נכון.

אליעזר ראובברגר :

אם היינו אחרי הניקוי של הזה, עכשיו, בשלב ההיתר אתה כבר תהיה אחרי הניקוי, אתה כבר תהיה אחרי הזה. אפשר לעשות להם שלביות,

שרון דינור :

לא, אבל יש משהו, יש משהו,

אליעזר ראובברגר :

אפשר לעשות כל מיני דברים.

שרון דינור :

אבל יש משהו שאני כבר יודעת, כלומר, יש חזית אחת שאני יודעת עליה, זה החזית ש-,

אליעזר ראוכברגר:

ראיתי דרך אגב את החזית הזאת.

שרון דינור:

אבל היא עכשיו נראית כמו ילד עם נזלת על הפרצוף שלו. צריך לנגב ולראות איזה חמוד הוא.

אליעזר ראוכברגר:

נזלת?

שרון דינור:

מאחורי זה, כן, לראות איזה ילד,

אליעזר ראוכברגר:

זה קורונה שלמה, זה לא נזלת.

שרון דינור:

טוב, לאשר את הבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

זה קורונה, כן.

שרון דינור:

אחד אמרנו, להשלים,

יוחנן וייצמן:

להשלים תיק תיעוד.

שרון דינור:

תיק תיעוד למבנה.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי אם הניסוח,

שרון דינור:

לאחר הסרת,

יוחנן וייצמן:

...

אליעזר ראוכברגר:

כן, שניה, בבקשה, תגיד את הניסוח, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

... מקובל על כולם אז זה הכי טוב. שבשלב ההיתר ייבחן בתיאום אדריכל שימור שילוב,

שרון דינור:

אני רוצה רק,

אליעזר ראוכברגר:

חלקים או אלמנטים מהבניין.

שרון דינור:

אני רק מבקשת,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, זה מתאים למה שישבנו אתמול, שרון. שייקחו את זה וישמרו,

שרון דינור:

כן, נכון, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אם הם יכולים להחזיר שם, כן. אם לא אז אמרנו שיחזירו במקום אחר, זה בהתאם למסמך שאתמול
ישבנו עליו.

שרון דינור:

היתר הבנייה ... אדריכל שימור,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל מה שאמר יוחנן, צביקה?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אנחנו,

צביקה אסולין:

זה אחרי ש-,

אליעזר ראוכברגר:

בשלב ההיתר.

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר. כן, אנחנו מתנתקים מהבניין הזה,

צפי שלף:

שימוש חוזר ב... המקוריים של המבנה שמיועד להריסה.

יוחנן וייצמן:

למה ... המחלקה לא ... ?

שרון דינור:

כי זה התפקיד, זה העבודה שלנו. אדריכל שימור לא עושה את זה לבד, אנחנו מחליטים ביחד. לא חושבת שיש לכם מה לפחד, כי העבודה היא מאוזנת פה. זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להקריא לי? כי אנחנו,

שרון דינור:

כן, אני אקריא לך.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בגיל שהעיניים כבר לא,

צביקה אסולין:

בגיל ש-, כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, העיניים כבר לא,

שרון דינור:

לאשר, לאשר את הבקשה בתנאים הבאים. אחד, להשלים את תיעוד המבנה לאחר הסרת התוספות המאוחרות, פנים וחוף כמובן. אולי לא צריך אפילו להגיד את זה, האמת היא.

אליעזר ראוכברגר:

למה, רגע, רגע, מה זה נקרא לאחר הסרת תוספות? זאת אומרת ש-,

דובר:

הסרת,

צביקה אסולין:

לא, לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז הם צריכים לקבל היתר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

להריסה.

יוחנן וייצמן:

בלי קשר, זה מצבה. בניין שאתה הורס אותו, יהיה תיק תיעוד לדורות הבאים. זה מצבה.

שרון דינור:

ברור שבשלב היתר הבנייה.

אליעזר ראוכברגר:

בשלב, אבל זאת אומרת, זה בשלב ההיתר.

צביקה אסולין:

בשלב ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

... היתר בנייה, היתר בנייה, היתר הריסה, איך שתקראי לזה. לא מחר בבוקר.

יוחנן וייצמן:

... יעשה תיק תיעוד,

שרון דינור:

בשלב ההיתר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה שזה יהיה מובן כי,

דני ליבמן:

זה לא תנאי,

שרון דינור:

הוספתי, להשלים תיעוד המבנה לאחר הסרת תוספות,

אליעזר ראוכברגר:

אני מחדד את זה, בשביל להרוס את הדברים צריך היתר, אי אפשר, לא מחר בבוקר אפשר להביא טרקטור ולהוריד את זה.

שרון דינור:

קיבלתי, חידדתי, ההערה במקומה. בשלב היתר הבנייה ייבחן עם אדריכל שימור ומחלקת השימור השבת חזיתות ו/או שימוש חוזר במרכיבי הבניין ההיסטורי, וזאת לאור מיקומו הנצפה. כאילו, זהו.

צפי שלף:

לאור מיקומו,

יוחנן וייצמן:

הייתי, אני לא רוצה שהוועדה תשב על הוריד של ה-,

שרון דינור:

אני לא, זה ממש לא לעניין להגיד את זה, באמת, אני מצטערת.

יוחנן וייצמן:

לא, אני,

שרון דינור:

אני לא יושבת,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שהוא יעשה את זה וולונטרי ככל האפשר.

שרון דינור:

לא, זה לא, הדברים האלה, או ש-,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה,

שרון דינור:

או שעושים אותם או שלא עושים. אתם רוצים שלא יהיה כלום, בוא לא נגיד כלום. אבל אל תגידו,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שעדיף לא כלום כי אני לא רוצה לפתוח ...

אליעזר ראובברגר:

למה, למה, שרון? אנחנו רוצים שיהיה אם אפשר.

שרון דינור:

אז אני רוצה שזה יעבור דרכי. מה זאת אומרת? מי אחראי פה על שימור?

יוחנן וייצמן:

אני לא,

שרון דינור:

סליחה, יש פה דרג מקצועי.

יוחנן וייצמן:

אדריכל השימור שלהם.

שרון דינור:

אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

יבוא אדריכל שימור ויציע להם הצעה,

שרון דינור:

סליחה, ראוכברגר, אנחנו לא, אנחנו לא וועדת ...

יוחנן וייצמן:

אני לא חושב ש ...

שרון דינור:

לא באתי רק להגיד מילים פה.

ציפי רון:

אבל זה המינימום שבמינימום.

שרון דינור:

אנחנו עומדים על זה בכל העיר, זה התפקיד שלי.

אליעזר ראוכברגר:

תקריאי, תקריאי עוד פעם.

יעלה ביטון דה-לנגה:

יוחנן, זה נשמע כמו מינימום שבמינימום, באמת.

שרון דינור:

לעת מתן היתר הבנייה ייבחן עם אדריכל שימור ומחלקת השימור השבת חזיתות ו/או שימוש חוזר במרכיבי הבניין ההיסטורי.

צביקה אסולין:

שרון, את תוק-, אבל זה מה שאמרתי קודם.

שרון דינור:

אני לא תוקעת.

אליעזר ראוכברגר:

את לוקחת אותם לטיול,

צביקה אסולין:

את לוקחת, לא טיול,

אליעזר ראוכברגר:

את שולחת אותם ...

צביקה אסולין:

זה עפיפון בלי חוט.

שרון דינור:

... סליחה, אבל זה לא יפה להגיד. זה לא טיול ארוך,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא,

שרון דינור:

זה בתיאום איתי.

צביקה אסולין:

זה טיול שנתי.

שרון דינור:

זה לא, זה ממש לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה, זה too much לבניין שהוא לא לשימור.

שרון דינור:

תראה, אם אתה תרצה, אם אתה,

אליעזר ראוכברגר:

זה too much,

שרון דינור:

שניה רגע.

אליעזר ראוכברגר:

לבניין שהוא לא לשימור.

שרון דינור:

אם אתה לא תאהב, אתה, וייצמן, מי שיהיה פה באותו זמן, לא יאהב את ההחלטה, הם יודעים לפנות אליי ולהחזיר את זה לפה ולהחליט שלא רוצים לשמור כלום, אז אני לא,

יוחנן וייצמן:

אין לי כוח שוב להחזיר את זה לכאן.

אליעזר ראוכברגר:

לפנות אלייך, להחזיר לפה, לדון פה,

שרון דינור:

יש, כל שבועיים,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

כל שבועיים יש פה וועדה. אני מבקשת מכם, זה העבודה שלי. אתם מבקשים ממני לבקש שלא יעשו את העבודה שלי?

אליעזר ראוכברגר:

לא, העבודה שלך היא על בניינים לשימור,

יעלה ביטון דה-לנגה:

סליחה, כל ...

אליעזר ראוכברגר:

לא על בניינים שהם לא לשימור.

דני ליבמן:

אבל,

שרון דינור :

זה בניין,

אליעזר ראוכברגר :

אני רוצה שאת תעבדי לבניינים לשימור,

שרון דינור :

אבל הבניין הזה,

אליעזר ראוכברגר :

ואני אתחיל למנות כמה בניינים פה לשימור נהרסו,

שרון דינור :

אם הבניין,

אליעזר ראוכברגר :

ובלי,

שרון דינור :

אם הבניין הזה היה לשימור,

אליעזר ראוכברגר :

בואי, ... עם טחנת הקמח,

שרון דינור :

רגע,

אליעזר ראוכברגר :

רק דוגמה.

שרון דינור :

אם הבניין הזה היה,

אליעזר ראוכברגר :

רק דוגמה.

שרון דינור:

אם הבניין הזה היה לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

כל טחנת הקמח, ואני בטוח שאין אחד פה סביב השולחן שלא חולק עליי שבטחנת הקמח שגיננו.

יוחנן וייצמן:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

שרון דינור:

זה לא היה בקדנציה שלי.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אני מקבל, אני לא מאשים אותך.

שרון דינור:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, זה לא היה בקדנציה שלך בתכנון?

שרון דינור:

לא, בתכנון.

צביקה אסולין:

תכנון כן?

דני ליבמן:

אליעזר, בוא, בוא נדייק,

יוחנן וייצמן:

זה היה בקדנציה שלי, זה ... שלי,

דני ליבמן:

... סדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

בואי, אבל דרך אגב, ועם כל הכבוד לטחנת הקמח, הרבה הרבה, איך אומרים?

שרון דינור:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בסולם של מ-1 עד 20 אז זה 30 וזה 1. בואי, נו,

שרון דינור:

אני חושבת אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הטלויזיה זה לא,

שרון דינור:

לא, אם זה היה,

אליעזר ראוכברגר:

פשלה שלנו?

שרון דינור:

בניין לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

הטלויזיה זה לא פשלה שלנו?

שרון דינור:

אם זה היה בניין לשימור אנחנו לא היינו מפרקים אותו בכלל. הלכנו פה כברת דרך, מוכנים, אם האדריכלית הציעה לנו משהו מאד יפה, אני מבקשת פשוט שתשאירו אותנו בתוך התהליך הזה.

יוחנן וייצמן:

אבל מה הבעיה להם לעשות את זה לבד? יהיה להם אדריכל שימור,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אל תאלצי אותנו מחר להוריד את זה. תעשי לי טובה, תשאירי את זה עכשיו ככה.

שרון דינור:

אני עושה מה שאתם אומרים לי, אני מורידה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, שרון. נו באמת.

שרון דינור:

אבל אני מבקשת מכם לא להוריד את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני מבקש ממך את הנושא הזה, יש אדריכל שימור, אדריכל שימור,

יוחנן וייצמן:

כל הנושא הזה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא איש מקצוע לנושא הזה. אני לא רוצה לשלוח אותם לטיול, אני רוצה שהם יבנו כמה שיותר מהר, שיתקדמו כמה שיותר מהר ושיעשו את זה כמה שיותר מהר ושהתלמידים ייכנסו למקום,

שרון דינור:

אני מרגישה,

אליעזר ראוכברגר:

שפוי ונורמלי כמה שיותר מהר.

שרון דינור:

אני חושבת ש-,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל. ואמרתי,

שרון דינור:

עוד שבועיים,

אליעזר ראוכברגר:

אם היית איתי אתמול בסיום,

שרון דינור:

אז,

אליעזר ראוכברגר:

היית מדברת בדיוק כמוני.

שרון דינור:

אבל לא נכון, אבל,

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא, אנחנו מקבלים, רגע, סליחה שרון,

שרון דינור:

תגביל את זה בזמן לפחות, אם אתה כל כך חושש. אבל זה, הטיעון שלך הוא לא טוב. כי אני מוכנה להתחייב לזמן. להגיד, מהרגע שהוא ניגש אליי אני מוכנה תוך חודש, תוך שבועיים, מה שאתה רוצה. אני לא רוצה ... מחוץ לתהליך.

יוחנן וייצמן:

... מה, בתב"ע תרשמי את זה?

שרון דינור:

זה מה שחשוב לי, החזות של העיר והשמירה של הערכים שלה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שרון, שרון,

יעלה ביטון דה-לנגה :

... זה מקובל עליי מה שאת אומרת.

אליעזר ראוכברגר :

אני לא חולק עלייך,

יעלה ביטון דה-לנגה :

מה שהיא מבקשת זה המינימום שבמינימום,

אליעזר ראוכברגר :

ולא חושב שאת עושה את זה סתם בשביל להציק,

יעלה ביטון דה-לנגה :

זה בכוונה טובה, ...

אליעזר ראוכברגר :

ולא מה שחשוב לך זה הנושא של חזות העיר ומה זה. אין חולק על כך שאת עושה את זה ממקום,

שרון דינור :

זה יכול להיות ביחד.

אליעזר ראוכברגר :

מקצועי טהור לגמרי.

שרון דינור :

זה יכול להיות ביחד.

אליעזר ראוכברגר :

אף אחד לא, אף אחד לא בא ואומר לך, תשמעי, את באה לדפוק את פלוני או להקשות על פלוני.

שרון דינור :

אז איזה עיכוב יש פה?

אליעזר ראוכברגר :

חד משמעית.

שרון דינור:

איזה עיכוב? הם יכולים עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא ברשימת שימור, זה לא בשום מקום, למה את מבקשת?

דני ליבמן:

לא, רגע, אבל אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

איך אומרים? באים בהתנדבות לעשות שימור אז את רוצה עוד לעשות להם שליקעס?

שרון דינור:

כי זה בניין שמצאנו אותו כבעל ערכים, עשו פה סקר שימור, עשו פה תכנית מתאר. אין, אם היה את זה ברוממה הייתי איתך.

ציפי רון:

על מה הוויכוח עכשיו?

שרון דינור:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש דברים ... בתכנית מתאר, עשינו ב-,

שרון דינור:

אבל אין, אין לי בתכנית,

אליעזר ראוכברגר:

רק לא מזמן עשינו בקריית, בגבעת שאול קריית משה 24 בניינים,

שרון דינור:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

עשינו בבית וגן עשינו.

שרון דינור:

אז אני אומרת, אז זה,

אליעזר ראוכברגר:

בלי מתאר ובלי כלום, בלי שום דבר.

שרון דינור:

אז את זה לא הספקנו עוד לעשות,

דני ליבמן:

רגע, אליעזר, אני רוצה,

שרון דינור:

אז לא מגיע,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להסביר משהו אחר, אדוני,

דני ליבמן:

משפט אחד, אליעזר.

ציפי רון:

האדריכלית כבר כללה את זה בתוך התכנית, אז מה הבעיה?

דני ליבמן:

אבל אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין לי בעיה, רק אני לא רוצה מחלקת שימור, מספיק לי אדריכל שימור. לא מתווכח על זה, זה בסדר, את צודקת. מקובל עליי.

ציפי רון:

לפי דעתי, ...

אליעזר ראוכברגר:

רק אני אומר, יש אדריכל שימור,

שרון דינור:

אני הורדתי את זה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא ילד, הוא לא איש מקצוע,

ציפי רון:

בסדר, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

שאתמול התחיל את העבודה,

ציפי רון:

אבל, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא סטודנט.

ציפי רון:

אבל זה כבר נכלל בתכנית שהוגשה.

יוחנן וייצמן:

אני אסביר גם דבר יותר מזה. זה ישיבה,

אליעזר ראוכברגר:

... מה שאת אומרת, לא על זה הוויכוח, אני חושב,

יוחנן וייצמן:

מחר יבוא תורם, יעשו את זה בתיאום איתו, זה כל כך, להתחיל להגיד,

שרון דינור:

הורדתי את זה, חברים,

יוחנן וייצמן:

... אדריכל שימור,

שרון דינור:

הורדתי, אני לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

... שלהם, הדירקטוריון שלהם, שיחליט.

שרון דינור:

אני הורדתי את זה, השארתי את האדריכל שימור וזהו.

יוחנן וייצמן:

טוב, בסדר.

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לכם שלדעתי זה יגיע למחלקה כך או כך, אבל,

יוחנן וייצמן:

יגיע למחלקה.

אליעזר ראוכברגר:

אם יגיע למחלקה,

שרון דינור:

אדריכל שימור עובד איתנו,

אליעזר ראוכברגר:

אם יגיע למחלקה, שרון, אני בטוח שאת תעשי את זה בצורה הכי טובה והכי מהירה. אין לי ספק בזה.

אני מכיר אותך,

יוחנן וייצמן:

אני מקווה שעד אז אני אצליח ... שזה לא יגיע למחלקה.

אליעזר ראוכברגר:

שרון, אנחנו מכירים איזה רבע שעה עשרים דקות. ... אני מכיר אותך.

שרון דינור:

הורדתי את הזה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

שרון דינור:

זהו, לא נשאר.

יעלה ביטון דה-לנגה:

... ערך המבנה, ... זה לא חזית.

יוחנן וייצמן:

זה החלטה שלהם אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אם היינו, אם היינו רוצים היום,

יוחנן וייצמן:

למה זה צריך להיות החלטה שלנו?

יעלה ביטון דה-לנגה:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אם היינו,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אבל מותר גם להגיד דברים שהם לא רק קשורים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל אם היינו יודעים מה עומד בפנינו היום אז זה גם אחד. מה שאנחנו רואים היום זה איזושהי קופסה שהיא אטומה מכל צדדיה, ואני הלכתי גם מסביב ... יש שם מעבר בצד שהוא מעלה לרחוב, איך זה נקרא, תובל?

דוברת:

תובל.

אליעזר ראוכברגר:

תובל למעלה, איפה ששם, בין המסעדה לבין הבניין ועליתי למעלה, אמרתי, אולי יש איזושהו מקום לראות את הבניין. כולו מצופה, כמו וופל מצופה שוקולד, הוא כולו מצופה בגיפה. ואת הגיפה הזה צריך להוריד. אם היינו רואים מה יש, ... אז לא יודע, הייתי אומר לעשות איזושהו אומדן. אבל כשאני לא רואה כלום אני לא רוצה לשלוח אותם לטיול היום כשאני לא יודע מה יהיה אחריתו.

ציפי רון:

אבל מבפנים יש אומדן, מבפנים יש את האומדן.

אליעזר ראוכברגר:

אין כלום, אף אחד לא היה בפנים.

ציפי רון:

בתוך הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא היה בפנים.

ציפי רון:

בסדר, אבל ...

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, לפי מה שנאמר לי,

יעלה ביטון דה-לנגה:

יש פה את הסריקה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל לפי מה שנאמר לי גם הוועדה לפני ארבע שנים הייתה שם בסיוור, וכל, היה שם תיעודים, אני לא יודע, אולי יוחנן יודע,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאני הייתי שם בזמן תמיר ניר עוד זה היה.

שרון דינור:

מה היה?

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, אז אולי, תמיר ניר זה שש שנים, שמונה שנים,

דובר:

עשר.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע כמה, עשר, לא יודע כמה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות פה בתאריכים.

שרון דינור:

זה היה פעמיים בוועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

תמיר ניר זה משהו כמו 2019,

יוחנן וייצמן:

לא, פעם אחת זה היה אצלי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא 2019,

שרון דינור:

זה היה פעמיים בוועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

2014.

שרון דינור:

... יש לו ערכים.

אליעזר ראוכברגר:

15-2014, כן.

שרון דינור:

אבל זה היה פעמיים בוועדת שימור והחליטו שיש לו ערכים.

אליעזר ראוכברגר:

ואז אמרו ש-, כולם היו תמימי דעים שזה בניין,

שרון דינור:

כולם, וועדת שימור פעמיים החליטה,

ציפי רון:

... ואז החליטו שזה בניין אופייני.

שרון דינור:

בגלל זה כשהיא באה אליי,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

שרון דינור:

אסתי, העורכת של הבקשה, אני, הדבר הראשון שלי בלי שדיברת איתי היה להגיד לה, כן, אסנת הייתה איתי, אמרתי לה, ואז אסנת אמרה לי, תראי, כאילו, אנחנו שמנו לעצמנו עקביות בתור אחד הערכים, אוקי? תראי, הוועדה פה פעמיים, התכנסה הוועדה הזאתי עם וייצמן ואמרה שהבנין הזה יש לו ערכים לשימור. אתה אומר משהו כאילו על ריק אבל הדיונים האלו כבר התקיימו פה. אז בגלל זה אני אומרת, להגיד שאין לו, בגלל שלא סימנו אותו,

אליעזר ראוכברגר:

יש רק,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שיש לו ערכים.

שרון דינור:

פעמיים,

אליעזר ראוכברגר:

יש רק שוני אחד בין מה שהיה אז למה שעכשיו,

צביקה אסולין:

לא בטוח,

אליעזר ראוכברגר:

... שאנחנו עושים, כשבא בן אדם או גורם, גוף, לא משנה מי, להפוך, הרי היום זה הייעוד שלו הוא מגורים.

שרון דינור:

בסדר, אבל אתה שואל אותי על הערך.

אליעזר ראוכברגר:

וממגורים לקחת ולעשות אותו חום למוסד, ואנחנו צריכים, יכולים לבוא לקראתו ולעשות בשבילו,

יוחנן וייצמן:

...

אליעזר ראוכברגר:

את כל מה שאפשר בשביל לחטוף את התכנית הזאת.

שרון דינור:

אז באנו לקראתו,

אליעזר ראוכברגר:

כי בדרך כלל מה באים אלינו? תנו לנו חום להפוך למגורים בשביל שנעשה כסף, נעשה ביזנס.

שרון דינור:

אז אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

ככה היה ברמת שלמה,

שרון דינור:

אנחנו באנו לקראתו.

אליעזר ראוכברגר:

ככה בהר נוף, באים אלינו עם כל השטחים החומים,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אבל ... פה לגמרי איתך,

אליעזר ראוכברגר:

או הכתומים,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אבל ... פה לגמרי איתך.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, לא, אני אומר,

שרון דינור:

אנחנו איתך פה.

אליעזר ראוכברגר:

כשבא בן אדם והופך מגורים, עשינו דרך אגב בבית וגן, גם זה היה שם אז וויכוח איתך, אם את זוכרת, בבית וגן.

יעלה ביטון דה-לנגה:

איפה בבית וגן?

שרון דינור:

היה משהו,

אליעזר ראוכברגר:

ברחוב הפסגה.

יוחנן וייצמן:

הפסגה 10 או 12,

אליעזר ראוכברגר:

הפסגה לא, יותר, 22 נדמה לי.

ציפי רון:

היה עליו דיון ...

דוד היימן:

22 היה,

אליעזר ראוכברגר:

עם העץ, עם העץ הגבוה.

ציפי רון:

כן, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

גם שמה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

גם, היה פרויקט שבן אדם קנה את זה ממגורים להפוך לחום.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אמרנו, בן אדם כזה שלוקח לנו, פותר לנו מצוקות של מבני ציבור, של בתי ספר, של בתי כנסת, של גני ילדים,

יעלה ביטון דה-לנגה :

מה זה, זה הצעירים שם?

אליעזר ראוכברגר :

מה?

יעלה ביטון דה-לנגה :

זה ... הצעירים? בית הכנסת,

אליעזר ראוכברגר :

לא, לא, לא, זה ליד בני עקיבא.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אה,

אליעזר ראוכברגר :

מול בנק לאומי שמה,

יעלה ביטון דה-לנגה :

... כן.

אליעזר ראוכברגר :

מול בנק לאומי.

יעלה ביטון דה-לנגה :

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר :

בא משקיע צרפתי שרוצה לשים פה כסף, הוא קנה את הבניין ב-27 מיליון שקל ולהפוך אותו ממגורים לכל זה. מה אני אגיד לך, אחד כזה אני כורע בך בפניו, אני אומר, כמו בכל המקומות, הוא פותר לי בעיה בעיר הזאת. הוא הולך לבנות שמה אלפי מטרים שכולם יהיו ציבוריים, הוא לא רוצה לעצמו כלום, הוא רוצה לתת, לתת לציבור, הוא לא רוצה שום דבר. כן? הוא בונה שמה מקווה, הוא בונה שמה בית כנסת, הוא בונה שמה גני ילדים, הוא בונה שמה בתי ספר, ... לא יודע איך זה יסתדר עם

משרד החינוך, זה כבר בעיות אחרות של מנח"י, אני לא ממונה על מנח"י, אבל מבחינתנו, חוץ מאשר לנשק לו את הידיים אין לנו שום דבר, ... באים אנשים, אז נכון שזה מוסד שלהם והכל, אבל לוקחים שטח שהוא,

שרון דינור:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מיועד למגורים, לא לביזנס, והופכים אותו למוסד ציבור, משחררים לנו את המבנה השכור, כן? שהוא היום למגורים ואנחנו, חסר לנו גם יחידות דיור ומשתמשים שם היום עם שימוש חורג, בלי שימוש חורג, כן חוקי, לא חוקי, עזבי את זה.

שרון דינור:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

צריך ללכת לקראתם,

שרון דינור:

אף אחד לא מתווכח איתך על זה,

אליעזר ראוכברגר:

ללכת לקראתם

שרון דינור:

כולם בהסכמה פה איתך,

אליעזר ראוכברגר:

100 אחוז, לא 90.

יעלה ביטון דה-לנגה:

מי הבעלים של המבנה הזה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יעלה ביטון דה-לנגה :

הישיבה, יד בנימין, יד בנימין זה נקרא או יד הלוי.

אליעזר ראוכברגר :

לא משנה, יד הלוי.

יעלה ביטון דה-לנגה :

הם הבעלים של ה-,

אליעזר ראוכברגר :

... של המגרש.

יעלה ביטון דה-לנגה :

שלהם?

אליעזר ראוכברגר :

כן, הם קנו את זה.

יעלה ביטון דה-לנגה :

של ראש הישיבה, לא יודעת,

יוחנן וייצמן :

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר :

של העמותה, כן.

יעלה ביטון דה-לנגה :

של העמותה.

אליעזר ראוכברגר :

בוודאי, הם קנו את כל השטח כולל השטח של העבירות בנייה,

יוחנן וייצמן :

זהו, סיימנו.

אליעזר ראוכברגר:

הם הורסים את זה, בוודאי. זאת אומרת, יש היום שמה עסקים, לא ראית.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כן, ראיתי, ראיתי.

אליעזר ראוכברגר:

הם שוכרים,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אני רואה את זה ...

אליעזר ראוכברגר:

העסקים שוכרים מהם.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כן, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, אז עוד חסר להם קצת איפה שהם שוכרים, אבל זה לא רלוונטי אלינו. עכשיו, חוץ ממה שאנחנו גואלים גם את המקום מהגועל נפש, גם נושא.

צביקה אסולין:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, סיימנו את התיק הזה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכם. תודה, שרון.

שרון דינור:

אתה לא רוצה להישאר לתיק הבא? אנחנו הורסים בניינים בגבעת שאול.

דני ליבמן:

רגע,

אסנת יעקובוב:

רגע, התיק הבא,

אליעזר ראוכברגר:

אתם הורסים?

אסנת יעקובוב:

רגע, שניה,

שרון דינור:

כן. כן.

יוחנן וייצמן:

נג'ארה,

שרון דינור:

דווקא רציתי שתגיד, וואלה, תראו, סומן בתכנית האב לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, מה זה?

שרון דינור:

אבל אנחנו הסתכלנו על זה ואמרנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא ראיתי את זה.

שרון דינור:

באיזונים זה,

אליעזר ראוכברגר:

את יודעת, אני בוועדת שימור,

שרון דינור:

לא, כי חשוב לי שתראה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אני נותן לך את הבמה בוועדת שימור.

צביקה אסולין:

שימי את זה ב-GIS.

שרון דינור:

אז אני אומרת, תסתכלו, זה משהו ש ...

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, איפה בנג'ארה?

שרון דינור:

זה פרויקט שנמצא ב-,

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה-לנגה:

מי זה? תזכירי לי.

דני ליבמן:

זה אדריכלית שעובדת קשה.

ציפי רון:

היא לא אדריכלית, היא,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה.

יוחנן וייצמן:

הנדסאית.

ציפי רון:

הנדסאית ... אדריכלות,

(מדברים ביחד)

ציפי רון:

יש לה אדריכל ... פנסיונר בן 100,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה, התחלף.

ציפי רון:

אה, הוא התחלף?

אליעזר ראוכברגר:

החדש, החדש הוא רק בן 85.

ציפי רון:

בן 89.

שרון דינור:

תסתכלו, הנה, נג'ארה, שאלת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל היא מקצועית.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אבל היא מקצועית. בסדר, כן.

ציפי רון:

היא יודעת להביא למזמינים את הסחורה.

דני ליבמן:

עורך הבקשה זה מי ש...

(מדברים ביחד)

שרון דינור :

חבר'ה, אני מנסה להראות לכם. יש פה תכנית גדולה,

אליעזר ראוכברגר :

איפה, איפה?

שרון דינור :

של התחדשות עירונית,

אליעזר ראוכברגר :

תמקמי, תמקמי אותנו.

שרון דינור :

בין יונתן בן עוזיאל, אתם רואים את יונתן בן עוזיאל לאונקלוס, יש פה שטח, תראו, של תכנית גדולה.
כל מה שצבוע פה,

יוחנן וייצמן :

תכלת.

שרון דינור :

בתכלת, זה החלק ה-,

אליעזר ראוכברגר :

רגע, רגע, את מכניסה אותי עכשיו לברוך, יש,

שרון דינור :

מול המינהל הקהילתי.

אליעזר ראוכברגר :

אז אני יש לי ניגוד עניינים שמה, אז אני,

יעלה ביטון דה-לנגה :

אח שלך שם?

אליעזר ראוכברגר:

יש לי אח שגר ב-,

שרון דינור:

אבל עכשיו, אז וייצמן, צריך להגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

יש לי אח שגר ביונתן בן עוזיאל על הפינה, זה בהסדר ניגוד עניינים שלי, אז אני בכלל סיבכת אותי עכשיו.

שרון דינור:

טוב, סליחה.

דני ליבמן:

אז ... הכל יהיה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, טוב.

דני ליבמן:

נסתדר בלעדיך.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

אסנת יעקובוב:

לא, לא, שימי,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, להתראות.

יוחנן וייצמן:

תודה לך.

שרון דינור:

אה, אוקי, טוב. מה שאנחנו רואים פה באמת זה סיטואציה שהיא יחסית יוצאת דופן, למה? כי בתכנית האב המבנים האלה הם, שניים מהם סומנו לשימור. תכנית האב, רשימת השימור שלה לא אושרה. עכשיו, מדובר פה באמת בבינוי היסטורי, זה אנחנו לא ניקח מזה, אבל באמת הבנייה פה היא לא בנייה של איכות אדריכלית. היא בנייה ישנה, לא כל מה שישן הוא גם שימור. אין פה לא סיפור,

ציפי רון:

כבר דנו בזה פעם, לא?

שרון דינור:

אני לא חושבת, בזה לא דנו אף פעם.

ציפי רון:

לפי דעתי,

יוחנן וייצמן:

היו דומים לזה.

שרון דינור:

יש פה מבנים אחרים שכן התעקשנו על השימור שלהם, אני יכולה להראות לכם אם תרצו. המבנים האלה באיכות ירודה, מופרים, עברו המון שינויים במהלך השנים. הסתכלנו על תיק התיעוד שלהם, אני מוכנה להראות לכם אותו, אני חושבת שכדאי שתסתכלו עליו לפני שאנחנו ... ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, פתוח לי.

שרון דינור:

אבל ההמלצה שלנו בראי של התחדשות עירונית בשכונה הזאתי שכל מה שראוכברגר אמר לפני זה לגבי החסרים שלה וזה, אנחנו לא נעמוד פה על השימור של מבני הטיח האלה שהם לא ...

יעלה ביטון דה-לנגה:

אגב, גם ב-1924 זה כבר הייתה עבירת בנייה, כי כבר קבע אז שצריך לבנות מאבן, אז זה לא בסדר שהבריטים כל כך,

שרון דינור:

לדעתי,

יעלה ביטון דה-לנגה :

התרשלו.

שרון דינור :

גבעת שאול הייתה, וקריית משה היו אקס טריטוריה.

יעלה ביטון דה-לנגה :

באמת? אה.

שרון דינור :

הם היו נחשבות למחוץ לקו המוניציפלי,

יעלה ביטון דה-לנגה :

נכון, כמו עין כרם.

שרון דינור :

של בית הכרם, אז, ולכן המקומות האלה בנו, אבל באמת זה היה בנייה, אף אחד שבנה את זה, כשבנו את ימק"א ידעו שבונים מונומנט. כשבנו את זה בנו שכונה מאד מאד, לא רוצה להגיד שכונת עוני אבל שכונה הרבה יותר פשוטה,

ציפי רון :

...

שרון דינור :

אף אחד לא היה מדמיין לעצמו ש-, מי שגר שמה ובנה, ש-100 שנה אחרי זה ישבו בוועדת שימור ויגיד,

יעלה ביטון דה-לנגה :

... היסטורית.

שרון דינור :

על הפח אשפה שלי, טוב, בקיצור, בוא נסתכל רגע אולי על התיק,

דוד היימן :

זה היה בית משוגעים.

שרון דינור:

על תיק השימור, רגע.

דוד היימן:

אחד מהארבעה ...

יעלה ביטון דה-לנגה:

שמעת מה הוא אומר?

שרון דינור:

לא.

יעלה ביטון דה-לנגה:

זה היה,

דוד היימן:

בית משוגעים.

יעלה ביטון דה-לנגה:

בית לחולי, לתשושי נפש.

דוד היימן:

אחד מהארבעה בגבעת שאול.

שרון דינור:

ארבעה בתי חולים לחולי נפש היו בגבעת שאול?

יוחנן וייצמן:

אז זה לא בסדר, אז אני,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אקס, אקס טריטוריה.

דני ליבמן:

לא בתי חולים,

דוד היימן:

... יש כאן כאלה בניגוד עניינים בגלל זה?

שרון דינור:

טוב, בואו,

יוחנן וייצמן:

אני בניגוד עניינים.

שרון דינור:

בואו, בואו נסתכל, קודם כל אנחנו רואים פה בנג'ארה שיש חומה על הרחוב, זה אף פעם לא דבר שהוא, כמעט אף פעם לא דבר שהוא טוב עירונית, אפילו בחומה המדהימה של מגרש הרוסים ומתחמי חומה אחרים פה פתחו לאורך השכנים כדי לייצר עירוניות יותר טובה. אני ממשיכה הלאה, יש לנו פה את רשימת השימור העירונית, כתוב שהבתים הם מוסתרים, הם לא ניתנים לתיעוד, ייתכן והינם בעלי ערך, אוקי? אנחנו ממשיכים הלאה, תולדות השכונה אני מדלגת, לצורך העניין. ואנחנו מגיעים לתיעוד עצמו. מבטים מהרחוב, אתם רואים חומה מכוערת, סליחה שאני שופטת אותה. מהצדדים מה שאפשר לראות, יש פה באמת תריסים מפח אבל הם לא תריסים מיוחדים ואפילו לא בטוח שהם המקור. בפנים יש גבש של בנייה שנוספה לאורך השנים. אתם רואים את התמונות בעצמכם, אין פה ריצופים מעניינים, אין פה עושר של פריטים אדריכליים. פחונים, ממש פחונים. סדקים, מצב רע, תשתיות רעועות, צנרות בחוץ. הנה בנייה יותר משמעותית, יותר מעובה, כאן בכלל אין את הדבר הזה. מה עוד יש לנו פה, בוא נראה. אוקי, יש דלת אחת שבאמת ראינו, זה הדלת שמסומנת פה ב-C, שהיא דלת ברזל מקורית ויש עליה ... את המגן דוד ועוד עיטורים, וכאילו, קצת נשאר מהקיר שהוא נורא מלוכלך וזה. אני, לעשות מאמץ עכשיו בשביל טלאי אחד בתוך המרחב הזה לשמור, הוא כבר מנותק קונטקסט אז, הנה אנחנו רואים את זה ב-zoom in. בוא נראה. זהו, זה מה שיש לי. בוא נראה, יש לנו פה המלצה שעורכת הבקשה כמובן מסכימה, על פי תיק התיעוד הכל מוזנח, מאשרים את ההריסה. יש לסמן להריסה את התשריט. לקבל אישור לתיק תיעוד פה. גם אנחנו פה מבקשים שאם במהלך הפירוק, אולי שווה לחדד את זה, לעת מתן היתר כשמפרקים את התוספות, אם יש מה עוד לתעד, לעת, אה, כתוב תנאי למתן היתר. סליחה, לא שמת לי לב. זהו. עוד משהו שרציתם לשאול?

יעלה ביטון דה-לנגה:

רק לשאול, כתוב פה 6.5 קומות עם הקלה, את יכולה רגע אחד,

ציפי רון:

8.

שרון דינור:

כן, המילה הקלה היא לדעתי,

יעלה ביטון דה-לנגה:

מה הכוונה?

שרון דינור:

לא מדויקת פה כי זה,

יוחנן וייצמן:

זה תב"ע.

שרון דינור:

אנחנו בתב"ע פה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כן.

שרון דינור:

לא, את, מה שאת קוראת פה זה מתוך התכנית השכונתית.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כן.

ציפי רון:

זה שמונה קומות.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כן, אז מה זה אומר לגבי התכנית הספציפית הזאת?

ציפי רון:

שרוצים להרוס אותה.

שרון דינור:

הנה, אני אראה לכם.

יעלה ביטון דה-לנגה :

לא, ייהרס הכל, אבל כמה ייבנה?

ציפי רון :

הנה, כתוב לך.

שרון דינור :

כתוב בתכנית המוצעת, שמונה קומות.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אז,

אסנת יעקובוב :

שמונה קומות.

ציפי רון :

שלוש תת קרקעיות.

יעלה ביטון דה-לנגה :

וזה, וזה לא סותר את מה שכתוב פה? זה מה שאני שואל.

שרון דינור :

זה סותר קצת את התכנית השכונתית, מצד שני,

יעלה ביטון דה-לנגה :

וזה אפשרי, זה בטווח הסביר?

שרון דינור :

אלף זה בתחום של תכנון עיר יותר, אני לא,

יעלה ביטון דה-לנגה :

ברור.

שרון דינור :

מודה שלא נכנסנו לזה. תראי, כשעושים תכנית של התחדשות עירונית שכוללת, שכוללת גם חניה משותפת לכל המרחב וגם שטח ציבורי, אני מנסה ... לזה פה. יש פה, הנה אתם רואים, יש פה מסחר ובתת הקרקע, מה זה הסגול הזה, רגע, משרדים, מרפאות, אני לא יודעת, טוב, אני לא יודעת, אולי יכול להיות שבשלב הוועדה בתב"ע אתם תבקשו עוד משהו ציבורי במקום זה, יכול להיות,

ציפי רון:

אני רוצה לשאול שאלה.

שרון דינור:

אז בנושאים האלה מקלים בקומות. ככל שבן אדם נותן משהו אז נותנים לו הקלה. הוא לא מבקש רק מגורים, הוא נותן משהו עירוני. כן.

ציפי רון:

אני רוצה לשאול שאלה. מישהו, זאת אומרת, מי בדק את ... של תולדות המקום ואת השימור? מישהו עשה איזושהי סקירה?

שרון דינור:

יש תיק תיעוד.

יוחנן וייצמן:

יש תיק תיעוד.

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

יש את תיק התיעוד שהראיתי לכם.

יוחנן וייצמן:

יש תיק תיעוד והוא פתוח לי.

ציפי רון:

שמי עשה אותו, משה?

שרון דינור:

לאה סבן.

צפי שלף:

לאה סבן.

ציפי רון:

עכשיו, אני רוצה לשאול,

יוחנן וייצמן:

פגשתי שם את סבא שלי ואני מנסה לחפש איפה הוא,

שרון דינור:

אבל אנחנו,

ציפי רון:

שמה, מה?

שרון דינור:

שלחנו את זה שבוע מראש,

יוחנן וייצמן:

פגשתי בתיק תיעוד את השם של סבא שלי.

שרון דינור:

אני מקווה שאת עדיין מקבלת ואת רואה את החומרים.

ציפי רון:

לא הצלחתי לפתוח,

שרון דינור:

אנחנו מקפידים על זה.

ציפי רון:

לא הצלחתי לפתוח, אבל מה שאני רוצה להגיד,

שרון דינור:

בגללנו לא הצלחת לפתוח? משהו טכני אצלנו או,

ציפי רון:

לא יודעת, אולי משהו טכני ולא הצלחתי לפתוח. אני רוצה לשאול שאלה. אני, אני באמת מתלבטת אם, אנחנו מדברים פה על שכונה שנבנתה שראשיתה בשנת '24, וזה איזשהו קטע היסטורי, חלק היסטורי מהבנייה, אני לא יודעת אם זה נכלל בבדיקה שעשה, שנעשתה, מי גר שם. ... שעשה את הבדיקות לפי הרישום המנדטורי, מי גר בכל מקום, מי גר שם, מי הייתה האוכלוסייה וכן הלאה. אני לא יודעת אם זה מופיע ברישום הזה או לא,

שרון דינור:

אבל הנה, בתיק תיעוד, אז תסתכלי, בתיק תיעוד,

ציפי רון:

אבל אני הייתי, אבל מה ש-, אני אומרת את זה בקול רם, אני לא אומרת את זה בביטחון רב ואני לא, זאת אומרת, אני לא בטוחה שזה מה שצריך לעשות אבל אני לא רוצה לשלול את האפשרות לעשות איזשהו, במקום איזשהו תיעוד של מה היה. זאת אומרת, להציג את התיעוד שכאן הייתה שכונה כזו של מבני קומה אחת שנבנו לפני 100 שנה לצורך כזה וכזה לאוכלוסייה, מחוץ לירושלים במרחק, על יד הכפר הערבי, על יד כפר שאול, ואיכשהו לתעד את זה, להציג שהייתה פה איזושהי,

שרון דינור:

אז אני חושבת שעדיף לעשות את זה למבנים שכן נשמרים. אני, באידיאולוגיה שלי אני לא בעד להציב שלטים כאלה שפה נקבר בכיף מה שנקרא בניין היסטורי. אני, יש לי כמה מבנים פה בהמשך הרחוב, אני יכולה להראות לך, שאני כן מתכננת,

ציפי רון:

אני יודעת,

שרון דינור:

לשמור עליהם.

ציפי רון:

זה לא הראשון,

שרון דינור:

עליהם אפשר לעשות גם את השילוט,

ציפי רון:

זה לא הראשון שמגיע אלינו, בניין בצורה הזאת באופן הזה בשכונה הזאת. זאת אומרת, כבר היו כאלו.

שרון דינור:

הנה, את זה אני הולכת לשמר. סתם, סתם,

ציפי רון:

כבר היו דברים כאלה,

שרון דינור:

רציתי לבדוק את הערנות שלכם.

ציפי רון:

ולכן,

שרון דינור:

זה בניין שנשמר וכבר נעשה עליו תמ"א 38,

ציפי רון:

כן, ולכן, ולכן אני שואלת עוד פעם,

שרון דינור:

הנה, זה הבניינים.

ציפי רון:

אם יש איזשהו מקום, במיוחד אחרי שנאמר שזה ממש מול המינהל הקהילתי של השכונה, שזה בסמיכות למינהל הקהילתי, באיזשהו מקום להציג את מה שהיה כאן לפני 100 שנה. שידעו. אני לא אומרת לשמר את זה, אני לא חושבת שצריך לשמר את זה.

שרון דינור:

כן, כן, הבנו, אז אני אומרת ש-

ציפי רון:

אבל לפחות את הזיכרון של זה, שידעו, לא באתם פה,

שרון דינור:

לא, אני חושבת שלעשות זיכרון אפשר או בתיק תיעוד או במינהל הקהילתי או על בניין שבאמת אנחנו הולכים לשמר אותו, זה עמדתי, אבל הוועדה סוברנית להחליט,

ציפי רון:

אני אומרת שמאחר שזה מול המינהל הקהילתי,

יוחנן וייצמן:

אני, היה לנו פעם שיח בנושא הזה, את בעד לוויית, אני בעד מצבות.

שרון דינור:

אבל אפשר לשים במיקום, אפשר לשים,

יוחנן וייצמן:

... כאילו,

שרון דינור:

כן, אבל יש לי פה אופציה, יש לי פה חלופה, אתה מבין? אם היינו הורסים את כל השכונה, אז הייתי אומרת, וואלה, אין לי ברירה. הדבר היחיד שנשאר זה זה. למשל, אני רוצה להגיד לכם שלמשל בגילה, איפה שיש את מרכז הקליטה, שהוא כבר הוחלט, זה תכנית שכבר הוחלט שהיא להריסה, יש לה סיפור נורא מעניין, גם של אדריכלות ישראלית וגם עלייה וקליטת עלייה וצורת חיים. אני כן מנסה יחד עם האדריכלים היום לחשוב על איך לעשות שם תערוכה, תיעוד, משהו שיספר את הסיפור,

(מדברים ביחד)

ציפי רון:

יד זיכרון,

שרון דינור:

לא,

ציפי רון:

יד זיכרון למקום.

שרון דינור:

כן, בדיוק. אבל פה אני אומרת, יש לי עוד כמה כאלה שמבליחים לי בשכונה,

יעלה ביטון דה-לנגה :

כן.

שרון דינור :

זה לא,

יעלה ביטון דה-לנגה :

הוא לא יחידאי או משהו. תגידי, רק שאלה טכנית, שוב בגלל שאני פחות זה.

שרון דינור :

כן.

יעלה ביטון דה-לנגה :

כשאת כותבת כאן יש לקבל אישור לתיק התיעוד,

שרון דינור :

שלנו.

יעלה ביטון דה-לנגה :

זה לא אמור להיות הפוך בסדר?

שרון דינור :

לא,

יעלה ביטון דה-לנגה :

שעכשיו כבר הם היו ... ?

שרון דינור :

תראי, בעולם מתוקן,

יעלה ביטון דה-לנגה :

בעולם מתוקן?

שרון דינור :

כן. אבל כמו שאמרנו, יש, במיוחד פה זה גס שיש כל כך הרבה תוספות. כרגע לא הורסים אותם, קודם יאשרו את התב"ע.

יעלה ביטון דה-לנגה :

כן.

שרון דינור :

אחרי התב"ע יהיה היתר בנייה. רק כשהם יהרסו את התוספות אני אוכל בכלל לראות את הדברים האלה. אז כן, זה תנאי להיתר בנייה.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אז זה יהיה,

שרון דינור :

כאילו, היא עשתה את המקסימום שהיא יכולה כרגע בגישה שלה למקומות, אני מקווה שהיא עשתה את המקסימום, אני לא הולכת ובודקת איתה הקש בדלת אם הכניסו אותה או לא הכניסו אותה. בשלב הבא היא תצטרך להשלים את זה. ואת צודקת כי זה, כאילו, ברוב המקרים תיק התיעוד הוא לא רק לתיעוד, הוא ממש כלי עבודה בשבילי, להחליט מה לפח ומה לתיקונים. אבל במקרה הזה הסתמכנו על מה שראינו.

ציפי רון :

לא, אז מה שאני אומרת כאן,

שרון דינור :

בסיורים בשטח ...

ציפי רון :

... זה לשכונה, כאילו שבשכונה יהיה אזכור של מה שהיה פה פעם, שזה לא שכונה חדשה שנבנתה,

יעלה ביטון דה-לנגה :

כן, תראי, אבל בנושא הנצחה בכלל,

ציפי רון :

בשנת 2025,

יעלה ביטון דה-לנגה :

צריך להיזהר מלהפוך את העיר לשילוט,

ציפי רון:

לא, זה לא כזה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

אני בוועדת הנצחה ממש לנרצחי פעולות איבה ואנחנו חושבים המון איך לא הופכים,

ציפי רון:

אגב, בתל אביב כמעט,

יעלה ביטון דה-לנגה:

את הכל לתל זיכרון. זאת ארץ.

דוברת:

ארץ,

ציפי רון:

לא, לא, לא, אגב,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אי אפשר, זאת ארץ שבנויה,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

אני כל פעם, את יודעת,

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא נכון, רק באזורים,

שרון דינור:

יעלה, את יודעת מתי אני מרגישה את זה?

יעלה ביטון דה-לנגה:

רק בשכונות, מה? סליחה.

שרון דינור :

אני אומרת שאנחנו, יש לנו, גם משפחת שכול, וכל, כאילו כל פעם שאנחנו ביום העצמאות אנחנו עושים, אנחנו עולים להר הרצל יום לפני זה, וביום העצמאות אנחנו עושים על האש על האנדרטה של הנופלים. כאילו, כל הנצחה, ...

יעלה ביטון דה-לנגה :

אנחנו עשינו לו יום הולדת.

שרון דינור :

ביערות קק"ל, הרי איפה הם עושים את זה? זה כאילו,

יעלה ביטון דה-לנגה :

עכשיו עשינו לו יום הולדת, לאחיין שלי שנפל ב-7.10, והוא השאיר צוואה אצל אשתו, שביום האזכרות שלו וזה עושים ימי הולדת, עושים על האש, קוקטיילים, מוזיקה, כל החברים, כולם שמחים, אף אחד לא נתפס ... אני חברת מועצת העיר,

שרון דינור :

לא, מי ה-,

אסנת יעקובוב :

מי ה-,

יעלה ביטון דה-לנגה :

מי? יוראי כהן, לוחם ימ"מ שנפל,

אסנת יעקובוב :

ממעלה אדומים?

יעלה ביטון דה-לנגה :

לא, הוא נפל איתו, זה המפקד שלו. נפלו אחד על השני.

אסנת יעקובוב :

... לא היה איזה משהו,

יעלה ביטון דה-לנגה :

הנקין, זה בדיוק,

ציפי רון:

איפה הוא נפל?

יעלה ביטון דה-לנגה:

בשער הנגב, באירוע הגדול.

ציפי רון:

אה, באירוע הגדול.

יעלה ביטון דה-לנגה:

ואני אומרת לכם, זה היה קשה להיות, אבל מה שאת מספרת, ואפילו החתן שלי שיש לו עסק של בשרים וזה אז הוא השיק סדרה שנקראת ויו, יוראי, ויו, זה הכינוי שלו בסיירת היה, למרות שהוא נפל בימ"מ אבל הוא היה בסיירת, וזה הסטייקים הכי טובים. זה היה כזה, אבל זה ככה כאילו, זה ... וזה בגלל שהוא בחיים שלו תמיד אמר, אי אפשר להפוך את כל החיים שלנו לימי זיכרון. זה לא עובד. וגם, אני אומרת לך, צריך למנן את השלטים האלו. בעיניי אי אפשר להפוך, כי בסוף זאת ארץ שכולה תל זיכרון אחד, יגר שהדותא.

שרון דינור:

טוב, אני רואה שאיבדנו את היו"ר. לא יודעת לאן הוא הלך, התיש אותו הדיון.

יעלה ביטון דה-לנגה:

אבל זה מבנה, לא, זה מבנה עוד אחד משכונה,

ציפי רון:

לא, הייתה פה שכונה,

(מדברים ביחד)

ציפי רון:

הייתה פה שכונה,

שרון דינור:

אבל מה, אבל הוא חוזר כאילו?

יעלה ביטון דה-לנגה :

לא, זה לא רוממה,

ציפי רון :

לא,

יעלה ביטון דה-לנגה :

גבעת שאול.

ציפי רון :

זה גבעת שאול, גבעת שאול, נג'ארה. הייתה פה שכונה שנבנתה בשנות ה-20 של המאה הקודמת, ככה
נבנתה השכונה הזאת, זה ראשיתה של השכונה, ככה זה התחיל.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אוקי, זה,

(מדברים ביחד)

דוד היימן :

גברת רון, איזה מזכרת נשאר מדיר יאסין? כלום.

ציפי רון :

דיר יאסין נשארה, לא,

שרון דינור :

מה,

דוד היימן :

בית הכנסת,

שרון דינור :

יש את בית החולים,

דוד היימן :

בית הכנסת,

ציפי רון:

כפר שאול.

דוד היימן:

וכפר שאול.

ציפי רון:

למה,

דוברת:

כפר שאול.

ציפי רון:

בית החולים לחולי נפש כפר שאול,

דוד היימן:

כפר שאול.

ציפי רון:

משמר את רוב המבנים של הכפר.

דוד היימן:

מה שהיה על,

ציפי רון:

את רוב המבנים, את רוב המבנים הוא משמר. אנחנו היינו שמה הרבה בסיורים עם לוחמים שלחמו שם,

דוד היימן:

אני גרתי באזור,

ציפי רון:

חלק קלקלו,

דוד היימן:

טיילתי שם,

ציפי רון:

חלק הרסו,

דוד היימן:

... כל השטח,

ציפי רון:

אבל עדיין נשאר.

דוד היימן:

כל השטח איפה שנמצא כאן 11 וכל אלה, הכל איננו.

ציפי רון:

עדיין נשארו שם בניינים, נשארו שם,

דוד היימן:

... כאן 11 כל השטח, כלום.

יעלה ביטון דה-לנגה:

יוסף,

ציפי רון:

אני חושבת שהשתנה, אני לא, אני, ממה שאני יודעת,

דוד היימן:

בית הכנסת, בית הכנסת של חב"ד,

ציפי רון:

נשארו שם בנייני מגורים ... של הכפר שנשמרו. אפילו הייתי עושה שם סיורים בעקבות לוחמים, ואחד המדריכים אמר, הנה, פה במעקה של המדרגות ... שירו עליי והחטיאו אותי במילימטר.

דוד היימן:

... בתוך, בתוך כפר שאול, בתוך בית החולים. אבל מי נכנס לזה היום?

ציפי רון:

בתוך בית החולים לחולי נפש.

יוחנן וייצמן:

מכניסים אותם?

ציפי רון:

מה?

דוד היימן:

אני חוזר ... בית חולים לחולי נפש,

יוחנן וייצמן:

האדריכלית דינור, להכניס אותם?

שרון דינור:

לא, לא הצגתי בכלל את התיק.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

היה לי שיחה פרטית.

שרון דינור:

בסדר, עצרתי,

ציפי רון:

...

שרון דינור:

וגם אסנת הלכה ... אני בינתיים אפתח את החומר, בסדר? רגע.

ציפי רון:

אני אמרתי שאני מתייעצת, אני לא בטוחה שזה, אבל יש לי נטייה כזאת כן להראות, תראו, הייתה פה שכונה עברית שנבנתה בשנות ה-20 של המאה הקודמת, ואיננה עוד. זה מה שהיה, תדעו שהיה. אני כן בעד המורשת, אבל אני חושבת שזה נורא חשוב,

יוחנן וייצמן:

אני גם, אני ב-DNA שלי בעד שלטים. אולי צריך לעשות על זה גם פעם,

דוד היימן:

צריך לעשות איזשהו משהו במינהל הקהילתי,

ציפי רון:

לדעתי זה חשוב. אגב, בתל אביב על רוב הבתים ההיסטוריים שעברו שיפוץ ושימור יש שלט שמראה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

כן, אז את יודעת,

ציפי רון:

מה זה היה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

את מכירה יותר טוב ממני, את יודעת את המסלול,

ציפי רון:

מאד מקפידים,

יעלה ביטון דה-לנגה:

זה,

ציפי רון:

מאד מקפידים על זה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אבל זה בנתיב בעיקר,

ציפי רון:

לא,

יעלה ביטון דה-לנגה :

גם אצלנו יש את,

ציפי רון :

לא.

יעלה ביטון דה-לנגה :

תמונה ואבן,

ציפי רון :

לא, לא, לא, לא,

יעלה ביטון דה-לנגה :

את הפרויקט הזה.

ציפי רון :

לא, לא, בהמון ...

יעלה ביטון דה-לנגה :

שהוא שכונתי. רגע, תני לי להגיד.

שרון דינור :

איפה את גרה?

יעלה ביטון דה-לנגה :

תמונה ואבן, אפשר להשאיל מהשכונות שעשינו את זה בהם כמו באבן ישראל, כמו באהל משה, כמו ב-,

ציפי רון :

באזור של נחלאות.

יעלה ביטון דה-לנגה :

כן, לעשות, לקחת קיר בשכונה, מישהו אמר את זה פה עכשיו, נדמה לי יוחנן, באזור המינהל הקהילתי, באזור שמתכנסים בו הרבה אנשים ולייצר, כמו שעשינו בזה. נכון שזאת שכונה הרבה יותר גדולה,

הרבה יותר פרוסה מאשר השכונות הקטנות, אבל עדיין, אבל אי אפשר, בעיניי לא נכון על כל בית. אני אומרת לכם את זה כמורת דרך, לי זה עוזר,

ציפי רון:

לא, אבל זה לא על כל בית.

יעלה ביטון דה-לנגה:

לפעמים אני שוכחת, אני עומדת רואה שכתבו אז אני נזכרת בכל הסיפור, אבל זה לא נכון. כי בסוף כולם ירצו, באזור, באזורים ההיסטוריים, מ-1900 מצידי, מ-1882 כולם יתחילו לבקש, כי הכל היסטורי. הכל היסטורי, תכלס.

דוד היימן:

יש שם כמה מבנים,

יעלה ביטון דה-לנגה:

כל בית בעין כרם זה היסטוריה.

דוד היימן:

שהיו צריכים לשמר ...

ציפי רון:

טוב, לעין כרם יש תכנית שימור.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כן. לא, לא רק שיש תכנית שימור, יש תכנית שימור שלא מקפידים עליה.

ציפי רון:

מאד משתדלים.

דוד היימן:

בניין מאד יפה שהיה ...

יעלה ביטון דה-לנגה:

איפה?

דוד היימן:

בדיוק מתחת זה.

יעלה ביטון דה-לנגה :

פה?

דוד היימן :

בגבעת שאול, בדיוק מתחת זה היה ...

שרון דינור :

הופה,

דוד היימן :

עם בור יין, ופה לדוגמה,

יעלה ביטון דה-לנגה :

אי אפשר, חבר'ה. אתמול הייתי בסיור, וזה מזכיר לי שם את הדיון. באקדמיה ללשון הם בנו איזה מרכז מבקרים,

צפי שלף :

...

יעלה ביטון דה-לנגה :

כן. זה היה נפלא, קודם כל, אני ממליצה לכם לקחת את הילדים, נכדים, כולל החרדים, תאמינו לי, תיהנו. יהיה לכם כמה חילוקי דעות שם עם אליעזר בן יהודה, בסדר. אבל היה שמה דיון,

דוד היימן :

לא יהיו לנו, היו לנו.

יעלה ביטון דה-לנגה :

היא עשתה שם איזה הפעלה שבעצם עוסקת במתח הזה שבין להשאיל מילים מלועזית, ואז היא מראה שלאורך כל ההיסטוריה שאלנו מילים, מיוונית, מלטינית.

יוחנן וייצמן :

מה השאלה?

יעלה ביטון דה-לנגה :

ולכן כאילו בואו, תתקדמו. אבל בואו לא נגזים, נשמור על העברית, כאילו יש מילים שלקחנו מארמית, מארקדית, אפילו המילה כרם שאנחנו משתמשים בה בעברית בלי סוף, כרם ... זה בארקדית, זה שגשוג, כריון. כל מיני. אז הם מראים שם כאילו את המתח הזה, ונותנים לילדים לדון בזה. אז אני אומרת, גם פה יש לנו השפעות על, כל הדורות זה השפעות. אי אפשר,

דוד היימן:

כרם, כרם זו מילה שמופיעה ...

יעלה ביטון דה-לנגה:

איפה?

דוד היימן:

...

יעלה ביטון דה-לנגה:

עוד הרבה לפני זה, זה מופיע בארקדית,

יוחנן וייצמן:

פסוק, כרם היה לשלמה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

שומר.

דוד היימן:

כרם היה לשלמה, כרם היה לשלמה, בתנ"ך יש.

יעלה ביטון דה-לנגה:

עוד לפני,

ציפי רון:

כרם היה לדודי,

יעלה ביטון דה-לנגה:

שומר, שומר,

ציפי רון:

בכרם בית שמן,

יעלה ביטון דה-לנגה :

שומר,

דוד היימן :

כרמי שלי לא נטרתי. זה מופיע,

יעלה ביטון דה-לנגה :

בוודאי. זה מה שאני אומרת, ...

דוד היימן :

גם בתורה יש, בכלאיים, כלאיים.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אתה יודע, 80% ... ,

ציפי רון :

... ויאזקהו ...

דוד היימן :

אבל בתורה, לא,

יעלה ביטון דה-לנגה :

... אתה צריך להבין, זה כאילו ...

ציפי רון :

גם השמות של החודשים שלנו, גם השמות של החודשים שלנו,

יעלה ביטון דה-לנגה :

הם בבליים.

ציפי רון :

הם לקוחים מ... ושומרית וכן הלאה.

יעלה ביטון דה-לנגה :

... אבל,

יוחנן וייצמן:

ברור.

יעלה ביטון דה-לנגה:

אבל אנחנו מדברים על קצת לפני זה, ... אבל 80% מהמילים שלנו בעברית המדוברת היום היו בתנ"ך.

ציפי רון:

שרון, מה את אומרת על איזשהו שלט שמזכיר,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

לא, לא, לא, אמרתי לך מה אני אומרת, אני מסכימה, אבל פשוט לא על הפרויקט החדש.

יעלה ביטון דה-לנגה:

80%, מכל 10 מילים,

ציפי רון:

... לעשות את זה.

דוד היימן:

... חד משמעית שונתה משמעותית.

יעלה ביטון דה-לנגה:

אבל המון,

ציפי רון:

דוד,

יעלה ביטון דה-לנגה:

גם אני הופתעתי,

דוד היימן:

מה יהיה עם הקפה?

יעלה ביטון דה-לנגה :

גם אני הופתעתי, הייתי בטוחה שפחות.

דני ליבמן :

היום לא.

יוחנן וייצמן :

טוב, אנחנו חוזרים לבניין הזה?

אסנת יעקובוב :

דני, אני אשלח לך וואטסאפ.

דוד היימן :

הוא בכל זאת עשה איזה עבודה, אליעזר בן יהודה .

יוחנן וייצמן :

רגע, את לא מכניסה אותם בכלל?

שרון דינור :

אני יכולה להכניס אותם.

אסנת יעקובוב :

על מה אנחנו מדברים?

אסנת יעקובוב :

נג'ארה.

יוחנן וייצמן :

נג'ארה.

אסנת יעקובוב :

היא מקבלת את ההחלטה כפי שהיא והיא לא, ...

דובר :

... 11 ?

אסנת יעקובוב:

עוד לא, תיכף אני אקרא לך.

יוחנן וייצמן:

זה יארוך כמה דקות.

דובר:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

זה יארוך כמה דקות.

שרון דינור:

טוב, אתם רוצים לעבור הלאה בבקשה?

ציפי רון:

שרון, שרון,

אסנת יעקובוב:

רגע, עכשיו,

ציפי רון:

שרון, שרון,

שרון דינור:

כן? ...

ציפי רון:

... לא, סתם, אני צוחקת, מה את רוצה? תני ליהנות, ...

שרון דינור:

אנחנו נמצאים,

אסנת יעקובוב:

רגע, רגע,

שרון דינור:

יעלה. סתם, סתם, סתם.

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא, לא, את יכולה, אני פשוט מספרת לו על העברית, כמה שזה ...

אסנת יעקובוב:

תעברו בבקשה בסדר יום לעמוד 24, זה התיק הבא.

שרון דינור:

מה? למה את אומרת את זה אחרי שפתחתי את כל הזה של 14?

אסנת יעקובוב:

אוי, סליחה. טוב, אוקי,

שרון דינור:

אני התכוונתי על משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

מלאכי?

אסנת יעקובוב:

מלאכי.

שרון דינור:

רגע, חכו שניה, אני צריכה ל-, ... מלאכי,

אסנת יעקובוב:

22.

יוחנן וייצמן:

התב"ע 3936 קבעה לשימור?

שרון דינור:

מה? סליחה? על מה אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

התכנית שבתוקף דיברה על שימור?

שרון דינור:

איזה תכנית? על מה אתה מדבר?

אסנת יעקובוב:

עמוד 24.

שרון דינור:

מלאכי? אם היה היינו מציינים את זה ברשימת השימור. טוב, תראו רגע. זה, זה הבניין. אוקי? רק שנסתכל עליו. חברים, אנחנו נמצאים במלאכי, יש פה את הסיפור הזה של הקומות ההיסטוריות, הוא נבנה בתחילת המאה הקודמת,

ציפי רון:

על איזה, על מה מדברים עכשיו?

יוחנן וייצמן:

מלאכי 22, דף 24.

שרון דינור:

בעצם המהות של הבקשה היא די פשוטה, היא בתב"ע, היא מוסיפה שתי קומות, וגג הרעפים בשימוש. ... יחידות דיור וכו'. מה שאנחנו ביקשנו זה לאשר את הבקשה, אישרנו אותה, רצינו, יש לנו כמה פרטים ... שמופיעים בתיק תיעוד ואנחנו מבקשים לשמר אותם ולשמור על החזית. עכשיו אני רגע רק אפתח את,

אסנת יעקובוב:

היא שלחה גם מצגת.

יוחנן וייצמן:

הם מבקשים לשנות מהוראות השימור של התב"ע הקודמת?

שרון דינור:

רגע, רגע, שניה רגע, סליחה. רגע, סליחה. תראו, התכנית היא נורא, היא מאד יפה. אוקי? תסתכלו. כאן זה הרחוב, בחזית ה-,

ציפי רון:

תראי רגע את חתך הרחוב.

שרון דינור:

החזית הקדמית היא סך הכל חזית טובה, אוקי? תסתכלו רגע, רגע, איתי, רק מה שאני רוצה להראות. תיכף אני אראה לך מה שאת רוצה. התוספות הן מוצעות בחלק האחורי שזה טוב לנו סך הכל כי זה לא מתנפל על הרחוב ולא פוגע בחזית. והמעלית נמצאת פה על גבול חלקה, זה פחות טוב. ובחלש חלש חלושי יש פה את החניה שמוצעת פה פעמיים, ואנחנו חושבים ש-,

יעלה ביטון דה-לנגה:

היא גם מאחורה? לא.

שרון דינור:

לא, היא בחזית הקדמית שזה פחות טוב.

יעלה ביטון דה-לנגה:

בחזית?

שרון דינור:

כי החניה היא, אנחנו מציעים כאילו, אני חושבת שלכל הפחות לצמצם אותה ולהציע אותה בצד, כי זה בלי קשר לשימור, להציע חניה בצורה כזאת,

יוחנן וייצמן:

מה קורה שם היום?

שרון דינור:

אז זהו, הסתכלנו פה, יש פה חניות בחוץ. אבל אם אתה תשים פה חניה בחוץ אתה גם תפגע במראה של הבניין ובשימוש של הגינה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

הם רוצים את זה כזה משמאל, את החניה?

שרון דינור:

הם מציעים אחת פה ואחת פה, בתוך התחום של החלקה.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אה.

שרון דינור :

גם זה, זה גם,

יוחנן וייצמן :

... שתי כניסות מהמדרכה? מה פתאום שניתן להם את זה? בחיים לא.

שרון דינור :

בסדר. לא, כאילו, נראה לי ש-,

יוחנן וייצמן :

לא, לבטל שתי חניות ברחוב,

שרון דינור :

אני לא חושבת, אני אגיד לכם משהו. אם הם לא מבטלים שתי חניות הם לא, זה נכון שזה משורטט על הנייר, אבל זה לא, אנחנו לא בלגו, לא מניחים את המכונית מלמעלה, אין פה תמרון בלי להרוס את כל החלק הקדמי.

יעלה ביטון דה-לנגה :

כן.

שרון דינור :

זאת אומרת, הם יהיו חייבים לקחת יותר מחניה אחת מהרחוב בשביל להיכנס. אי אפשר לתמרן פה לדבר הזה בכלל. אז אני חושבת שהפתרון יהיה להוריד חניה אחת מהרחוב, לשכלל את החניה פה או לתת פטור לחלוטין. כן? זה האפשרויות. ביקשנו שאת הקומה הזאתי שהם בעצמם מציעים אותה ללא תוספות, שבאמת נשמור עליה, עם אבן היסטורית, עם עבודת היד של פעם, אין את העבודה הזאתי יותר, זה חשוב לנו. אז בעצם אפשר להגיד, וההערה הנוספת הייתה, אז אמרנו, יש לנו שימור חזית. את הריצופים ההיסטוריים שהם, אנחנו שומרים עליהם בזמן העבודות, כן? אף אחד לא מציע פה הריסה שלהם, אין פה איזה קונפליקט מטורף, ומה עוד יש לנו פה? את הנושא של המרפסות שרצינו שבחזית הקדמית, לשמור עליהם בהתאם לקיים. זהו, זה ההוראות הכי משמעותיות שיש לנו, כל השאר זה רק טכני.

אסנת יעקובוב :

אפשר לקרוא להם?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

כן. נפתח רגע, נדמה לי שהם כן שלחו לי מצגת.

אסנת יעקובוב:

כן, הם שלחו.

דובר:

מלאכי?

אסנת יעקובוב:

כן.

דובר:

אני קורא שניה ל ...

יוחנן וייצמן:

זה קרוב לקווי רק"ל, מה יכול לקרות?

דוברת:

אנחנו מסרבים להם על החניה?

ציפי רון:

כן, שאם, כן, שאי אפשר לעשות את החניות,

יעלה ביטון דה-לנגה:

שהם צריכים ל-,

ציפי רון:

זה אזור היסטורי,

יעלה ביטון דה-לנגה:

שבעצם, כשאומרים פטור מפתרון חניה זה שתשתמשו במה ש-, בכחול לבן של הרחוב או בתווי החניה של הרחוב, נכון?

יוחנן וייצמן:

מה?

יעלה ביטון דה-לנגה:

חבר'ה, תענו לי.

שרון דינור:

מה? סליחה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כשכתוב פטור מפתרון חניה זה אומר שהם צריכים להסתפק בפתרונות החניה הציבוריים ברחוב.

דוברת:

במה שקיים.

שרון דינור:

כן, זה מה ש-,

יעלה ביטון דה-לנגה:

הם לא יכולים לייצר חניה פרטית.

שרון דינור:

... הם פה, כתוב לך כמה, בואי, תעזרי לי לבדוק כמה, אם אני לא טועה,

אסנת יעקובוב:

מה?

שרון דינור:

כמה יחידות הם מוסיפים פה. לא כתוב פה. סך הכל שבע יחידות,

אסנת יעקובוב:

כן.

שרון דינור:

אבל אני לא יודעת כמה קיים. בכלל התקנות של הפטור אומרות שמי שמוסיף שתי יחידות זכאי ל-,

ציפי רון:

שבע יחידות דוור.

שרון דינור:

מי שמוסיף, אנחנו בתוספת על הקיים.

ציפי רון:

אה.

שרון דינור:

שתי יחידות, פטור לחלוטין מפתרון חניה. אם הם הוסיפו יותר מזה אז הם צריכים לתת,

יוחנן וייצמן:

אני רואה פה שהם פתחו,

שרון דינור:

פתרון של חניה אחת בכל שלוש יחידות,

יוחנן וייצמן:

אני ב-GIS רואה שנפתח תיק תמ"א. אני אשאל אותם. חוץ מהתב"ע, כן.

דוד היימן:

חוץ מהתב"ע?

יוחנן וייצמן:

כנראה הם עושים פה תב"ע-תמ"א.

דוד היימן:

הם עושים תב"ע אחרי תמ"א?

יוחנן וייצמן:

כן.

דוד היימן:

מה?

יוחנן וייצמן:

כן.

(מדברים ביחד)

דוד היימן:

גברת אסנת ?

אסנת יעקובוב:

מחכים לה, היא, כנראה היא ירדה.

ציפי רון:

את יכולה להראות את תיעוד הרחוב, שרון?

שרון דינור:

בטח. הנה.

יוחנן וייצמן:

... 20 זה בניין ש-, זה התמ"א 38.

שרון דינור:

זה תמ"א 38 שגם עשיתי בזמנו עם אסתי קליין במלאכי.

יוחנן וייצמן:

לא, ... זה 26 או 28.

שרון דינור:

תראו, אתם רואים את הקומה ההיסטורית? היא מאד, זה יצא, כאילו יש לי הערות לעצמי, אבל סך הכל אני חושבת שזה יצא,

יוחנן וייצמן:

20 יצא יפה.

שרון דינור:

וגם זה, גם זה ...

יעלה ביטון דה-לנגה:

רגע, אנחנו דווקא דנים במבנה השמאלי?

ציפי רון:

זה, זה.

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור. זה כבר בנוי.

יעלה ביטון דה-לנגה:

זה נראה,

שרון דינור:

אני חושבת שהסורגים פה הם נראים פיגומים מדי, כאילו, זה מבאס אותי שזה נראה ככה, כהה יותר מדי. אבל סך הכל יצא יפה, גם שמרו את העצים ... אתם רואים? וגם עשו גדר כזאתי שהיא לא,

מרים לב:

שלום, סליחה על האיחור.

שרון דינור:

הכל בסדר. בואי.

מרים לב:

אני הייתי בפגישה.

שרון דינור:

רגע, אני,

מרים לב:

שלום שלום.

דובר:

מה השם המלא?

אלי ציטרין:

אלי ציטרין.

דובר:

איד, איד?

אלי ציטרין:

אלי ציטרין.

דובר:

בני?

אלי ציטרין:

ציטרין.

מרים לב:

כן, מחכים לי?

שרון דינור:

זה שלך.

יוחנן וייצמן:

תגידו לי, שאלה אחת. פתחתם פה תיק תמ"א גם כן? אני רואה ב-GIS תמ"א פה.

מרים לב:

כן, התחלנו תיק תמ"א ואז החלטנו לעבור לתב"ע.

יוחנן וייצמן:

אה.

מרים לב:

טוב, בניין, כנראה שכבר ראיתי לפני שנכנסתי שהצגתם אותו, ... בשלמות. ההמלצה יחסית בסדר מלבד איזה כמה סעיפים קטנים ככה שרציתי לדבר עליהם. הנושא של החניות, כתבו שמה שלא תאושר חניה. רציתי להציג שקיימת חניה כבר היום,

שרון דינור:

בצד?

יוחנן וייצמן:

את יכולה להראות אותה? לא ראינו אותה,

שרון דינור:

כן, הנה, פה, פה, היא מראה אותה בצד. אבל מה שאנחנו רצינו לשאול, גם דיברנו על זה לפני שנכנסת. זו החניה? כאילו, סליחה רגע, אולי זה לא מעודכן?

מרים לב:

זה מ-2018.

שרון דינור:

זה מ-2018. כן.

מרים לב:

נכון להיום כבר יש, כבר מזמן, בתיק תיעוד, זה הצילום,

שרון דינור:

שהיא חניה שאושרה או שהיא פשוט מישהו,

מרים לב:

היא פשוט קיימת.

שרון דינור:

אז לא, זה לא מספיק ...

מרים לב:

אני לא יודעת אם היא אושרה, היא אושרה? אני לא יודעת.

שרון דינור:

אז אי אפשר להתייחס אליה. תראי, אבל כן אני אגיד לך ש-, זה לפני X, זה לפני X.

מרים לב:

אוקי.

שרון דינור:

זאת אומרת אם מישו עשה פה חניה, אתם רואים שזה סגירה,

מרים לב:

חונים פה.

שרון דינור:

אפילו הסגירה היא היסטורית, אגב.

אלי ציטרין:

לפי דעתי,

שרון דינור:

גם המדרגות ...

אלי ציטרין:

הם כן קיבלו על זה איזשהו אישור.

שרון דינור:

אז,

אלי ציטרין:

כי העירייה סימנה להם גם את החניה, יש מדרכה שנכנסת. ודבר שני, דיברתי,

יוחנן וייצמן:

יש שמה איקס לבן על הכביש?

מרים לב:

יש, כן.

אלי ציטרין:

וגם כן, דיברתי עם הבן אדם ש-,

מרים לב:

כן.

אלי ציטרין:

דיברתי עם הבן אדם שגר שם, הוא אומר לי שהוא יכול לבוא לעדות, הוא אמר לי, הגדר הזאתי היא חדשה. כל הגדר הבנויה,

שרון דינור:

זה לא עניין של, לא, לא הבנתם אותנו. העניין שלנו פה עם הזה זה לא הגדר החדשה, זה זה שהחניה על הפרצוף של הבניין היא לא טובה. אז כאילו אם אתם יכולים לשכלל את החניה הצידיית למשל,

מרים לב:

אז בואי, אני אגיד לך מה.

שרון דינור:

אז כבר עדיף. אבל כמה יחידות אתם מוסיפים פה?

מרים לב:

לא, אז בואי אני אגיד לך.

שרון דינור:

כמה יחידות אתם מוסיפים?

מרים לב:

לגבי יחידות, אנחנו,

אלי ציטרין:

3.

שרון דינור:

זה רק מקום חניה אחד.

מרים לב:

לא, אבל אנחנו מוסיפים חניות, החניות הם, זה אני יכולה להגיד במאמר מוסגר, שתי החניות שאנחנו מציעים הם לא חניות לדירות חדשות, הם במסגרת ההסכמים של היזם עם הדיירים הקיימים, הדיירים המבוגרים, שהם רוצים הסדרה של מקומות חניה בשטח המגרש. זאת אומרת, היזם לא לוקח את החניות האלה,

שרון דינור:

אבל את,

מרים לב:

לדירות חדשות בכלל.

שרון דינור:

תגיד, למה את אומרת, אם החניה קיימת אז למה את קוראת לחניה מוצעת?

מרים לב:

כי היא לא קיימת בהיתר. מבחינתי כל עוד אין היתר אני חייבת להציע אותה.

שרון דינור:

אז אין אישור לזה, זה מה שאני אומרת.

מרים לב:

לא, יכול להיות שיש לו אישור מול הסדרי תנועה לעשות איקס לבן וכל הדברים האלה.

שרון דינור:

טוב, בסדר, תקשיבי,

מרים לב:

אבל החניות האלה לא משמשות לדירות החדשות,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, אני יכול לראות תמונה איך נראה החניות היום?

מרים לב:

כן, הראיתי את זה. רגע.

יוחנן וייצמן:

לא, היה ... פינה בתיק תיעוד שלא הצלחתי לקלוט איך זה נראה. בצד ימין של הבניין?

שרון דינור:

הנה, הנה, פה, פה.

יוחנן וייצמן:

... ממול?

אלי ציטרין:

אני צילמתי את זה מעכשיו, עברתי שמה,

שרון דינור:

יש לך עוד תמונה, מהחזית ממש?

אלי ציטרין:

כן.

שרון דינור:

פה?

אלי ציטרין:

אני שולח לך, תשלחי לה,

מרים לב:

אני אשלח לך.

שרון דינור:

קצת מסורבל.

מרים לב:

להראות לך, בסדר, אני יכולה להראות ...

שרון דינור:

תראי.

יוחנן וייצמן:

אני באמת אומר, שנוא נפשי זה איקס לבן בשביל חניה אחת או שתיים.

שרון דינור:

לא, לא, זה לא סביר, וגם אני,

מרים לב:

ככה?

יעלה ביטון דה-לנגה:

שהיא מסומנת עבור באי הבית בלבד? דרי הבניין.

יוחנן וייצמן:

אם אתה לוקח מקום חניה מהרחוב,

יעלה ביטון דה-לנגה:

לוקח מהרחוב.

יוחנן וייצמן:

שתי חניות לאנשים, זה קצת קיצוני. בשביל עשר חניות הייתי מוכן. אבל,

מרים לב:

הנה, ככה זה נראה היום.

שרון דינור:

בסדר, זה משהו לשיקול הוועדה, בסדר? זה לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אלי ציטרין:

העניין הוא שזה אנשים, אני כן הייתי,

שרון דינור:

אני כן רוצה לדעת אבל מבחינת התמרון, נראה לך שאתה תוכל להיכנס ברווח הזה בלי,

אלי ציטרין:

זה בדקנו, זה אנחנו בדקנו עם יועץ תנועה, זה היתכנות שלו.

שרון דינור:

איזה יועץ תנועה?

מרים לב:

...

שרון דינור:

לא מכירה. תראו, כאילו, יש פה גדר. כאילו, אתה תצטרך להרוס את כל החלק הקדמי.

מרים לב:

לא, אני לא הורסת אותו. קודם כל הגדר לא היסטורית,

שרון דינור:

אין בעיה, אז אני לא מבינה, יש לכם פה, איך אתם מגיעים, תסתכלו רגע על החניה פה. מי יכול לחנות, כאילו ככה?

אלי ציטרין:

חונים, חונים שמה עם רכב יפה,

מרים לב:

את יודעת מה? תקשיבי, לא אכפת לי,

שרון דינור:

זה לא טוב על החזית, זה פשוט רע, זה לא קשור לשימור. רע עירונית לאשר חניה ככה. אני מצטערת, בכל העיר אנחנו,

אלי ציטרין:

אבל העניין,

יוחנן וייצמן:

אנחנו אוסרים כאלה חניות. ברחביה,

שרון דינור:

בכל העיר,

יוחנן וייצמן:

אני מזכיר, יש לנו,

שרון דינור :

בכל העיר,

יוחנן וייצמן :

תכנית שאוסרת את זה.

שרון דינור :

כולל הר חומה, לא מאשרים כאלה. לא מאשרים כאלה. בכל העיר אנחנו, אתם אולי בוועדה, ההמלצה המקצועית היא לעולם לא לאשר חניות בצורה הזו.

אלי ציטרין :

הבעיה היא שזה,

יוחנן וייצמן :

לצערי כל היום מאשרים כאלה חניות, כל היום.

אלי ציטרין :

עכשיו, כשיש שמה שני אנשים מבוגרים, אחת אלמנה,

יוחנן וייצמן :

...

אלי ציטרין :

היא אומרת לי , אני מוכנה לחזק את הבניין רק בתנאי שאתה לא פוגע לי בחנייה הקיימת. מה אני אגיד לה? שהתמ"א 38 רק מוריד,

שרון דינור :

... אתה מציע משהו חדש פה.

אלי ציטרין :

אני מציע את זה יותר משופר, אני מציע משהו שיאפשר גישה נוחה.

יוחנן וייצמן :

לא, הוא טוען שיש שם חניה מתפקדת.

שרון דינור:

לא, הקדמית בטוח לא קיימת, אין קדמית פה.

מרים לב:

זאתי שבצד.

שרון דינור:

זאתי שעל הפרצוף של הרחוב לא זה.

אלי ציטרין:

אבל נכנסים מאותו מקום.

שרון דינור:

אבל אתה חונה על החזית, זה אומר שהחזית פה תהיה עם אוטו, זה נורא.

אלי ציטרין:

אני יכול להגיד מה שאמר לי יועץ התנועה הזה שהוא עושה כל היום כאלה חניות והוא אומר לי שייכנסו חלק. אני גם התפלאתי, כי הוא עשה איקס לפני שתי החניות, אחד ימינה, אחד שמאלה.

שרון דינור:

אתם מבינים שכאן,

יוחנן וייצמן:

רגע, יש לי שאלה,

שרון דינור:

הולך להיות אוטו?

יוחנן וייצמן:

שניה אחת,

שרון דינור:

על הדבר הזה?

יוחנן וייצמן:

האדריכלית דינור, דקה. מצידי שלא יראה שם חניה ושיחנה שם. מה אכפת לי ... שהוא עושה עם הדייר?

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

ככל שהוא לא מזיז את הקיר, לא מזיז את הגדר,

שרון דינור:

אני,

יוחנן וייצמן:

את נקודת ...

שרון דינור:

אני ברמה המקצועית אומרת שאני מתנגדת לזה, ואני חושבת שוועדת שימור לא צריכה לאשר כזה דבר. ברמה האנושית זה פגיעה קשה, לדעתי, לשים על החלונות של אנשים בחזית,

יוחנן וייצמן:

זה הבן אדם אבל, זה הדייר.

שרון דינור:

אז מה?

אלי ציטרין:

אני שואל אותך,

שרון דינור:

אז מה? מה, אתה חייב לאשר כל דבר שמבקשים פה? זה התפקיד שלך,

יוחנן וייצמן:

אדם מבוגר שרוצה חניה צמודה לדירה, מה אכפת לי?

שרון דינור:

אז מה? כל אחד שמבוגר, כל אחד שנכה, כל אחד שמסכן, כולנו מסכנים, כולנו רוצים.

יוחנן וייצמן:

אני וודאי מסכן.

שרון דינור:

כולנו.

אלי ציטרין:

אני שואל יותר אבל, כשבן אדם אומר לי, אני אשאיר מבנה ישן בן 100 שנה,

שרון דינור:

כן.

אלי ציטרין:

הבניין,

שרון דינור:

כן.

אלי ציטרין:

והוא אומר לי, אז אני אומר לו, אם נחזק את הבניין, הוא אומר לי, אני ... אני אומר לו, אני מציע לך לחזק את הבניין,

יוחנן וייצמן:

גם היום הוא לא חונה.

אלי ציטרין:

והוא אומר לי, ...

יוחנן וייצמן:

אדוני, אבל גם היום הוא לא חונה. את החניה ממול הבנתי שהיא מתפקדת.

אלי ציטרין:

נכון.

יוחנן וייצמן:

החניה לשמאל לא מתפקדת.

אלי ציטרין:

... וזה מה שהבן אדם רוצה, יש שמה שתי נשים מבוגרות,

שרון דינור:

אתם יכולים לדמיין לעצמכם את הדבר הזה עם חניות פה בפנים? לא, באמת, זה כאילו, תראו, זה בדיוק אנחנו הולכים לעשות extreme make over לבניין הזה, למה לשים,

ציפי רון:

לא, צריך גם להוריד את הגדר בשביל זה.

שרון דינור:

אני חושבת,

אלי ציטרין:

זה גדר חדשה, גדר חדשה.

שרון דינור:

וייצמן, בוא, בוא נעשה את זה אחר כך.

יוחנן וייצמן:

בוא נעזוב את זה.

ציפי רון:

... מקום לפח, מקום לפח אשפה, נכון? רגע, זה מקום לפח אשפה שם בגדר?

אלי ציטרין:

אנחנו עושים מקום יותר נורמלי לפח. בסוף הם הופכים מבנה ישן למבנה מפואר, הם נותנים משהו, זה לא ש-, החזית הולכת להיות יותר יפה מהיום, זה בוודאי.

מרים לב:

טוב, יש לנו את הנושא של המרפסות בחזית צפונית שכתוב, תראי את זה שניה, שיש להציע מרפסות שתואמות לחזית. מה שאנחנו עשינו כאן, היום, נכון להיום חדר המדרגות הוא על החזית הזאת, מטפס פה על החזית הזאת. ככה, זאת החזית הצידי שאנחנו מדברים עליה, נכון להיום יש גרם מדרגות שמטפס, וכניסות לדירות, זה הכניסות לדירות עם מרפסות כאלו. מה שקורה זה שבגלל שיש

לנו כניסות לדירות גם מכאן אז בעצם הארכנו את המרפסת עד לדלת הכניסה לדירה, ופה אפשרנו סוכה לדירה הזאת, שזה בעצם מגיע ככה. עכשיו, בגלל שאני יודעת שאתם לא אוהבים את זה עד הקצה אני יכולה להקטין את זה פה, ובעצם זאת החזית. זאת הסיבה שאנחנו חורגים ולא יכולים לעשות אחד מעל השני, זה חזית צידית, מדובר שוב בחזית צידית.

שרון דינור:

הבנתי. אבל תגידי, כניסה לדירה את לא יכולה להפוך, כאילו, שהדלת, הרי זה הקומות החדשות. מדלת הכניסה לדירה תהיה מפה, מפה?

מרים לב:

לא, שם זה כבר נראה אחרת.

שרון דינור:

פה. החלק העליון. אז תצמצמי את זה ונסגור את העניין הזה, אין בעיה.

מרים לב:

אוקי, אז ...

יוחנן וייצמן:

תגידי לי, מה אתם מפרקים בתוך הבניין אם אתם עושים תמ"א? אני מנסה פשוט, עו"ד ליבמן לא פה אבל הבנתי שלדעתו שלא התקבלה אתם יכולים לעשות תמ"א, אבל הוא טוען שהתקבלה פה איזה עמדה בעירייה שאי אפשר לעשות תמ"א אם אתם לא באמת מפרקים לתוך הבניין.

שרון דינור:

מה? אני לא,

יוחנן וייצמן:

תמ"א 2.

מרים לב:

אני לא יודעת אם אנחנו, אני לא יודעת אם אנחנו,

יוחנן וייצמן:

כתוצאה מרחל אמנו.

שרון דינור:

מה, אבל הוא לא תמ"א 2, הוא תמ"א 1.

מרים לב:

כרגע אנחנו תמ"א 1.

שרון דינור:

הם לא מבקשים, הם לא מבקשים.

יוחנן וייצמן:

אה, הם מבקשים תמ"א 1.

שרון דינור:

אם הם היו מבקשים תמ"א 2, חניון מלא תת קרקעי, מה, כאילו.

אלי ציטרין:

אבל זה בדיוק, סליחה, אני עוד פעם רוצה להגיד לך לגבי החניות, תראי, אני עובד שנה וחצי עם אנשים מבוגרים, כמעט כל היזמים ... תמ"א 38/1. זה מבנה של 100 שנה. אני נכנס לטפל בזה, וכשאת מורידה לי שתי חניות ההסכם שלי בטל ומבוטל. אף יזם לא רוצה להתעסק עם הבניינים האלה.

מרים לב:

זה החלטה של ...

אלי ציטרין:

אני עומד באמצע חוזה, הבאתי יועץ תנועה, עמדתני בכל הדרישות. תמצאו יזם שמוכן להתעסק עם הדברים האלה.

דוברת:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

הלאה, יש עוד הערות?

מרים לב:

כן.

יוחנן וייצמן:

אז דיברנו על שני נושאים, דיברנו על חניה, דיברנו על מרפסות.

מרים לב:

אוקי, גג הרעפים, היה גם דרישה לעשות גג רעפים כמו המבנה ההיסטורי.

יוחנן וייצמן:

תראי לי מה אתם מבקשים.

מרים לב:

אנחנו מבקשים בעצם, זה חדר מדרגות מוגן. בשביל, לפי התקנות של כיבוי אש אני צריכה לאפשר גישה,

שרון דינור:

רגע, זה לסעיף,

מרים לב:

זה לסעיף של הגגות. גג רעפים, יש להציג גג רעפים בשיפועים תואמים לגג המקורי, הגג יהיה בשיפוע,

שרון דינור:

לפנים מכל גובהו, .

מרים לב:

לפנים מכל גובהו עד לשיאו ולא יותר חלק שטוח בראש הגג. אין לי חלק שטוח בראש הגג,

שרון דינור:

למעט דרישות כבאות.

מרים לב:

אין לי חלק שטוח בראש הגג, החלק השטוח,

שרון דינור:

לא, הכוונה לזה, לכאן.

מרים לב:

אז זהו, זה הוצאתי אותו מגג הרעפים לגמרי, זה כאילו יחידה נפרדת כי אני צריכה, עם גישה ואזור פינוי, שטח פינוי לדיירים.

דובר:

שטח ירוק.

מרים לב:

זה כאילו לא קשור,

שרון דינור:

אז אמרנו, למעט הדרישות של כיבוי אש,

מרים לב:

אוקי, אז אם ככה אז אין צורך, אין לי חלק שטוח בראש הגג.

שרון דינור:

הכוונה לזה, נו.

מרים לב:

אוקי.

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

צורת הגג הזאתי מקובלת?

מרים לב:

... כיבוי אש.

שרון דינור:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

האדריכלית דינור, להסתכל על הגג. מקובל עלייך צורת הגג הזאתי?

שרון דינור:

אני הייתי מעדיפה שהיא תהיה שלמה, כן? כי,

אלי ציטרין:

אבל יש כיבוי אש שהם דורשים ...

שרון דינור:

שיהיה פה איזה זה, אבל, אבל בסדר, אין לי את הכיבוי אש מולי, כאילו, זה רק אמירה באוויר.

אלי ציטרין:

הפוך, לקחנו עוד פחות ממה שהם דורשים.

שרון דינור:

אז אני בגלל זה אמרתי, אם אפשר, ניתן, אם ניתן עם כיבוי אש להשלים את הדבר הזה, יש כל מיני הקלות שהתוספת החמישית לחוק מציעה. אז אני אשמח שזה יהיה מלא הגג ולא ...

אלי ציטרין:

הפוך, בשבילנו זה בלגן גדול הכיבוי אש, זה הדרישה שלהם.

שרון דינור:

אני מבינה, אבל,

מרים לב:

אגב, הדרישה היא 25%,

יוחנן וייצמן:

חלל.

מרים לב:

25% משטח הגג שיהיה פתוח, פתוח לחילוף. אנחנו, בבניינים לשימור אפשר להציע קצת פחות, הצענו, הצענו את המינימום שאפשר.

שרון דינור:

בסדר, ואז השאלה אם לא לעשות אותו כזה, את מבינה? רגע. איזה קטעים, נשארנו עם הזום, אז אני יכולה לצייר. כזה, כאילו שזה יהיה כזה, שהוא יהיה שלם.

מרים לב:

... בחזית, אני חשבתי בחזית שזה נראה יותר טוב ככה.

שרון דינור:

אבל זה מה שאמרנו, שהחזית היא מייצרת, עכשיו אני אראה לכם מה, החזית היא מייצרת, רגע, זה החזית לרחוב, סבבה. אבל החזית האחורית היא מייצרת, לא, זה זה? זה, שתבינו, זה לא גג רעפים, פה זה שטוח. אוקי? כאילו,

דוברת:

כן.

שרון דינור:

זה גמלון כזה.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אז הוא פחות טוב. אני רציתי כזה, אז אולי עדיף פשוט לעשות כזה. זה משהו שאת יכולה לעשות אותו?

מרים לב:

אני צריכה, לדעתי זה ייבדק מול תקנות כיבוי אש,

שרון דינור:

אתם מבינים,

מרים לב:

אני לא יודעת,

שרון דינור:

לא, זה, אין,

מרים לב:

אני לא רוצה ...

שרון דינור:

זה לא יהיה, תראו, זה, אם את אומרת שכן אז סבבה, בואו תראו, כאילו פשוט עושים את מה שהראיתי לכם מקודם, את ה-, משנים את הצורה של הגג כאילו שיהיה כמו זה, ואז הוא נשאר גג טיפוסי לשכונה, אופייני.

מרים לב:

אז פחות אפשר, אני אצטרך לעשות איזשהו חיבור, כאילו אני מתרחקת מהגוש הזה.

שרון דינור:

נכון.

מרים לב:

ואז זה יוצר לי בעיה.

שרון דינור:

נכון, נכון.

אלי ציטרין:

זה דרישה של כיבוי אש.

שרון דינור:

תקשיבו, זה,

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה-לנגה:

אם עושים ממ"דים ו... כל הקומות הקיימות עוברות את ה-,

שרון דינור:

כן, כן.

יעלה ביטון דה-לנגה:

Re ארגון הזה? בכל קומה ממ"דים,

מרים לב:

חדר מדרגות משתנה,

יעלה ביטון דה-לנגה :

חדר מדרגות,

מרים לב :

זה תוספת של ממ"ד לכל קומה ומרפסת.

יעלה ביטון דה-לנגה :

בכל קומה או בכל בית, דירה?

מרים לב :

...

יעלה ביטון דה-לנגה :

בכל דירה?

מרים לב :

כן.

יעלה ביטון דה-לנגה :

ואז התוספת של שתי הקומות שהן חדשות לגמרי?

שרון דינור :

איפה יש לנו זה, ממ"קים?

דוד היימן :

לא יודע.

שרון דינור :

במגדלים אולי כאילו.

יעלה ביטון דה-לנגה :

מה זה ממ"ק?

ציפי רון :

ממ"ק זה,

מרים לב:

טוב, צמחייה,

דוד היימן:

ממ"ק ...

מרים לב:

ביקשו ממני להוסיף צמחייה חדשה. יש לי כאן שלוש עצים שאני צריכה לעקור אותם בגלל התקרבות לבינוי.

שרון דינור:

כן.

מרים לב:

אין לי, איפה אני אציע כאן,

שרון דינור:

פה.

מרים לב:

עצים חדשים?

שרון דינור:

כן.

מרים לב:

אחרי הבנייה?

שרון דינור:

כן. למה לא?

מרים לב:

אפשר להציע ...

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא ידעתי שיש,

שרון דינור:

תציעי אחד פה ואחד, תציעי אחד פה, ... תמיד הוועדה מבקשת את זה, כאילו, תציעי אחד פה, אחד פה, אפשר.

אלי ציטרין:

עוד פעם לגבי המדרגות, לא הצלחתי להבין. מה שאנחנו עשינו עומד בדרישות של כיבוי, אז למה אנחנו,

מרים לב:

היא אמרה ש ...

אלי ציטרין:

בסדר? כי ניסינו לחפור מכל הכיוונים, ... יועצת כיבוי המון זמן על זה. אותנו זה דופק כל הכיבוי, אנחנו לא מרוויחים מזה.

(מדברים ביחד)

מרים לב:

... את המבנה ההיסטורי הקיים לשימור, זה דופק אותנו משפטית בכל מיני דברים. מה שלשימור,

שרון דינור:

אבל את יכולה,

מרים לב:

זה קומה אחת מתוך שלוש.

(מדברים ביחד)

מרים לב:

... זה ההנחיות שלכם.

ציפי רון:

... של 40 קומות.

מרים לב:

כן, אפשר לעשות שהחזוק יהיה פנימי בלבד, אבל לא צריך לסמן בתשריט את,

שרון דינור:

אין בעיה, זה היה הסיבה ש-, טוב, כעיקרון הדברים ברורים, אז אם יש לכם שאלות זה הזמן, אם לא נפרדים. תודה. יש כמה דברים שאני מתקנת כבר עכשיו.

יוחנן וייצמן:

בואי, שניה אחת, אתם יכולים לצאת, לי יש עוד הערות.

אלי ציטרין:

מבחינת אבל הגג של הכיבוי אש, אמרנו שזה, זה הבנתם, כן? תודה. תודה רבה.

דוברת:

ביי.

יוחנן וייצמן:

דעתי זה, אני מסכים עם העמדה ... בנושא החניות, מצדי אפשר לפטור מחניות, אני מסכים עם העמדה שלכם. בנושא הכללי של בכלל האם הבניין לשימור או לא,

שרון דינור:

רגע.

יוחנן וייצמן:

לטעמי אפשר לאשר שימור,

שרון דינור:

יש פה, מתוך הנושאים שהיא אמרה יש כמה דברים שרציתי כבר לתקן כי ... , אחד היה, אני, איפה זה, המרפסות?

יוחנן וייצמן:

אני בדעה הכללית,

שרון דינור:

רגע, רגע, שניה, אני,

אסנת יעקובוב:

סעיף ג'.

שרון דינור:

לא. למה אני לא רואה פה?

אסנת יעקובוב:

אני מקווה שהלכת לפי הסדר.

יוחנן וייצמן:

מרפסות, הנה, יש להציע מרפסות חדשות.

שרון דינור:

אה, לא, לא, אני לא,

צפי שלף:

את לא בתיק הנכון.

שרון דינור:

אני לא בתיק הנכון. סליחה, סליחה. רגע.

יוחנן וייצמן:

לפני שאת, בסדר, את יכולה לכתוב, אני אגיד לך אחרי זה את ההצעה שלי.

שרון דינור:

רגע.

אסנת יעקובוב:

... לפי הסדר, שרון.

שרון דינור:

אבל מלאכי, את קפצת איתנו,

אסנת יעקובוב:

לא, ... אבל זה לפי הסדר, זה לפי הסדר הנכון אמור להיות. רגע, כן, זה לפי הסדר הנכון. רק זה ...
פשוט הרבה לפני.

שרון דינור:

אז למה זה לא,

צפי שלף:

רגע, אבל תעשי undo כי היה לך,

שרון דינור:

אני אעשה undo אחר כך.

אסנת יעקובוב:

לא, זה אמור להיות אחר כך. אחרי נגי'ארה, תרדי. איפה זה אמור להיות?

שרון דינור:

הנה, רצאבי.

אסנת יעקובוב:

איפה זה?

שרון דינור:

שניה, סליחה, בעיה טכנית. 24. בוכרים.

צפי שלף:

אולי הוא קפץ לפני?

אסנת יעקובוב:

שניונת.

יוחנן וייצמן:

מצאת את התיק? כן.

שרון דינור:

אוקי, אז מה שאני רציתי לשנות, מה ש-, קודם כל את מה שתיאמתי איתה, אבל למה זה ב-, ...?

אסנת יעקובוב:

כי אני עשיתי, אנחנו ...

יוחנן וייצמן:

זה העתקה.

שרון דינור:

את בטוחה שזה זה?

אסנת יעקובוב:

... מלאכי 22.

יוחנן וייצמן:

כן, זה ההערות, זה ההערות.

שרון דינור:

רגע.

יוחנן וייצמן:

תקריאי מה שאת כותבת.

שרון דינור:

החיזוק יהיה פנימי, היא ביקשה ממני שלא לסמן אותו לשימור אלא שהיא תעשה את החיזוקים פנימיים, זה מקובל עליי. היא לא מציעה סך הכל פגיעה בו. המרפסות, אני משנה אותם ל-, המרפסות בחזית הצפונית,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שניתן לאשר את מה שמוצע.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

ניתן לאשר את המוצע כמבוקש.

שרון דינור :

אבל היא הסכימה איתי על שיפור תכנוני. המרפסות הצפוניות ... כניסה לדירות, זהו.

יוחנן וייצמן :

בסדר.

שרון דינור :

אחר כך היה,

אסנת יעקובוב :

תעשי save.

צפי שלף :

הגג.

שרון דינור :

אחר כך היה הגג, אני חייבת להגיד לכם שזה, אני אומרת בכנות, זה לא קריטי בעיניי כי זה חזית אחורית ולא הרבה אנשים רואים את זה אז,

יוחנן וייצמן :

... הגג מאושר.

שרון דינור :

רגע. איפה,

יעלה ביטון דה-לנגה :

מה זה, זה מוסד חינוכי?

יוחנן וייצמן :

לא, בניין מגורים.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אז,

אסנת יעקובוב :

... סעיף ד'.

יעלה ביטון דה-לנגה :

מה זה מוסדות ...?

יוחנן וייצמן :

לא, לא, אנחנו לא במוסדות, אנחנו כעת בדף 24, תסתכלי.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אה.

שרון דינור :

לא, לא,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן :

את הגג נאשר להם, תכתבי רק שהשיפוע יהיה תקני.

שרון דינור :

מה?

אסנת יעקובוב :

כל השורה הזאת.

שרון דינור :

מה זה?

אסנת יעקובוב :

זה המשך של השורה הקודמת שלא מחקת.

שרון דינור :

לא, אבל את זה חייבים לעשות, יש לסמן ... וסגירות לא מאושרות ... חניה אמרת שאתה מסכים, גג עשיתי חיזוק. מה עוד נשאר? זהו.

יוחנן וייצמן :

עכשיו ככה. הו, עכשיו יש פה סוגייה שאני לא יודע, אני, חייבים לתת עליה את הדעת, אני לא יודע איך להוסיף את זה. כל השימור שאנחנו עושים בדירות התחתונות, שבעצם סוג של לא, כמובן זה חלק מהבקשה, אבל זה סוג של לא חלק מהבקשה.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

איך עושים? בעל קומת הקרקע שאנחנו קובעים לו שימור את הריצוף,

שרון דינור:

אבל הם מסכימים לזה.

יוחנן וייצמן:

מסכימים. בסדר.

שרון דינור:

כן. תקשיבו, הריצוף זה רק, הוא לא מבקש שום דבר איתו, אנחנו רק אומרים שנגן עליו בזמן הבנייה. זה לא, לא ביקשנו פה תעקור את זה, תשמור את זה, תוציא את זה, תשים את זה. כלום, רק שתשמור על זה בזמן הבנייה, זה. נכון? כאילו, תתקנו אותי אם אני טועה. זה מה שביקשנו.

דוברת:

כן, כן.

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

תראי, אני הייתי מוסיף,

שרון דינור:

אני רוצה להגן עליהם כי אני חושבת שזה, יש לזה ערך. עכשיו,

יוחנן וייצמן:

ככל שהוא רוצה להעתיק אותם, שיעביר אותם לרשות העירייה שלמים.

שרון דינור:

אלף כן, אבל אני אומרת, קודם כל אם הוא מעתיק אותם אז הייתי מבקשת לחדר המדרגות המשותף.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אם הם לא רוצים את זה גם שמה אז אין לי בעיה לקבל אותם,

יוחנן וייצמן:

תכתבי את זה באיזה צורה.

שרון דינור:

אמרתי לכם שאני דיברתי עם ענת,

דוד היימן:

יש לך מקום בחדר?

שרון דינור:

עם ענת קליינמן שהיא ממבני ציבור, כן, יש לי מקום בחדר.

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

שרון דינור:

במקרה שאתה שואל,

יוחנן וייצמן:

העירייה רוצה את זה הרגע.

שרון דינור:

אבל יש לנו מבני ציבור וחללים ציבוריים גם בעירייה וגם מחוץ לעירייה שאני בכיף את המרצפות הגנריות אחליף בריצופים. טוב, אז ריצופים,

יוחנן וייצמן:

תכניסי לזה איזה סעיף, ככל ש-

שרון דינור :

ככל ואין רצון לשמור,

יוחנן וייצמן :

כן. ריצוף מאד יפה. מאה אחוז, בסדר.

שרון דינור :

בסדר, מה עוד? זהו?

יוחנן וייצמן :

בסדר גמור.

שרון דינור :

טוב, אז אפשר לעבור לעדני או שעוד לא?

יוחנן וייצמן :

עדני כעת?

שרון דינור :

תגידי את.

אסנת יעקובוב :

כן.

שרון דינור :

אוקי, אז עדני זה מה שפתחתי מקודם, אז רגע, אני אסגור את,

יוחנן וייצמן :

חוזרים לדף,

שרון דינור :

פה יש לנו זה? פה יש לנו,

אסנת יעקובוב :

14.

יוחנן וייצמן:

14.

שרון דינור:

יש לנו פה משהו ששלחו לנו או שזה,

אסנת יעקובוב:

לא, לא שלחו לנו כלום, אף אחד לא שלח.

שרון דינור:

אוקי, אז התב"ע פה, בוא נסתכל עליה, היא בין רצאבי לעדני, אני אפתח לכם את ה-GIS. הנה, רגע.

יוחנן וייצמן:

ומבקשים ... ?

שרון דינור:

רגע, מה המספר? את יכולה להגיד לי רגע?

אסנת יעקובוב:

14. אח.

שרון דינור:

לא, לא, את מספר התב"ע.

אסנת יעקובוב:

1240258.

יוחנן וייצמן:

אפשר לבקש ש... במקום המילה רשימת שימור מוצעת לכתוב רשימת שימור בלתי מאושרת?

שרון דינור:

אבל אנחנו, אני לא אוהבת בלתי מאושרת, כי היא לא הובאה לאישור ולא אושרה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, נו.

שרון דינור:

אתה רוצה להביא אותה,

צפי שלף:

לא, זה מטעה.

שרון דינור:

... ולא לאשר אותה ...

צפי שלף:

אבל זה ניסוח מטעה.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

היא משהו שאנחנו מציעים ואתם עוד לא אישרתם,

יוחנן וייצמן:

נכון.

שרון דינור:

כשלא תאשר אותה נכתוב, לא נכתוב כלום, לא נכתוב לא בשימור בכלל. אוקי, אז אנחנו נמצאים פה, אתם רואים, בין זוננפלד, מאה שערים, האזור הזה של הסמטאות המאד מאד קטנות האלה. זה מפתיע אותי תמיד שמדי פעם אני רואה רכב, כי אני כאילו כל פעם חושבת שאין סיכוי שיש שם רכבים.

יוחנן וייצמן:

איך נוסעים שמה?

שרון דינור:

איך אתם נוסעים כאן? לא יודעת. אוקי, אז פה יש לנו את רצאבי בחלק הדרומי ועדני בחלק הצפוני, כשהיה מאד קשה להתמקם אבל אני חושבת שהצלחתי להתמקם על החלקות הנכונות. רגע, בוא נראה.

יוחנן וייצמן:

יש תיק תיעוד לזה? אני לא מצליח למצוא את התיק התיעוד.

אסנת יעקובוב:

אין.

יוחנן וייצמן:

אין.

שרון דינור:

אין תיק תיעוד. אבל יש לנו חזיתות שהן חזיתות היסטוריות, רגע. הנה, זה ברצאבי, זה ה-, אני חושבת שזה החזית המדוברת. אתם רואים, ראוי לשמור עליה.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

עכשיו, זה לא שהם לא שומרים עליה, הם כן שומרים עליה, בגלל זה הפערים הם לא מאד גדולים. הם פשוט מנמיכים אותה עד הקרקע, לא רצינו שהם ינמיכו אותה, רצינו שישמרו על החלונות כמו שהם. הרי זה לא שזה הופך להיות דלת עכשיו, נשאר,

יוחנן וייצמן:

אז למה הם מבקשים?

שרון דינור:

אתה תצטרך לשאול אותם.

דוד היימן:

... אור.

שרון דינור:

לא, יש פה אור, אבל זה חזית היסטורית,

צפי שלף:

לא, כנראה שזה,

שרון דינור:

היא באמת מיוחדת כאילו,

צפי שלף:

שילוב של קומת הקרקע, ... קומת מרתף.

שרון דינור:

אז באמת, רגע, בוא נחזור רגע להמלצה שלי,

צפי שלף:

המרתף.

שרון דינור:

אני לא זוכרת אותה בעל פה. איפה היינו?

יוחנן וייצמן:

זה לא ב-4383, אני רואה.

שרון דינור:

מה שכתבנו. רגע. אוקי. אז כן, יש לנו גם בחזית הדרומית, גם בחזית המזרחית, ביקשנו ... מצאנו בהם אי דיוקים אז זה הקשה עלינו. תיק התיעוד לא הוגש. צריך להבין, עוד פעם, זה כלי עבודה. אתם מבינים? אנחנו לא מצליחים להגיע לשכונה לכל תיק, אז,

ציפי רון:

אז למה מביאים את זה לדיון אם אין תיק תיעוד?

שרון דינור:

כי לא מחכים לנו, את צריכה להבין, זה תב"ע,

צפי שלף:

זה תב"ע.

שרון דינור:

יש להם, הם עומדים בזמנים, הוועדה המחוזית ... ,

יוחנן וייצמן:

60 יום חייבים לדון.

ציפי רון:

אז, אז,

שרון דינור:

הולכת לדון איתך או בלעדייך. את יכולה להמליץ לדחות.

ציפי רון:

אז איך כל הזמן, אז איך כל הזמן מגיעים תכניות באזורים לשימור על בתים לשימור ולשימור מחמיר, אפילו בלי תיק תיעוד? זה לא יכול להיות. יזמים צריכים שיהיה להם איזה סנקציה, אחרת אנחנו, אחרת עושים מאיתנו צחוק, זה הכל.

יוחנן וייצמן:

כשהם ייכנסו נשאל אותם איפה תיק התיעוד.

ציפי רון:

זה לא יכול להיות שלוח הזמנים של הוועדה המקומית גובר על הדבר האלמנטרי שנקרא תיק תיעוד.

שרון דינור:

בוא נסתכל רגע על מה שהם מציעים פה. הם מציעים פה את הבניין הזה, התוספת פה בגג הרעפים היא, לא בגג רעפים, סליחה, אין כאן גג רעפים. אנחנו ביקשנו כאילו שיציעו את גג הרעפים כי אתם רואים, רואים פה שזה אזור של גגות רעפים. עכשיו, זה בנייה נמוכה. להיפך, תוציאו את גג הרעפים, תיהנו מחלל גג הרעפים, כאילו, קחו אותו. לא יודעת למה הם לא מציעים, באמת זה נראה לי כאילו לא סביר.

יוחנן וייצמן:

אולי הם רוצים חצר, אם זה מוסד?

שרון דינור:

למה מוסד? זה מוסד?

יוחנן וייצמן:

ככה נראה לי.

שרון דינור:

באיזה קטע זה נראה לד?

יוחנן וייצמן:

6186 א' זה ...

שרון דינור:

לא, אבל הם לא מציעים את זה, הם מציעים פה ...

יוחנן וייצמן:

מגורים? תסתכלי על התכניות.

צפי שלף:

מקום למוסד, ב-6,

ציפי רון:

מדברים על מוסד.

צפי שלף:

6186.

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

מה זה? לא, אבל עכשיו כאילו כשהם עושים את הדבר הזה,

ציפי רון:

מדברים על מוסד.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כן,

אסנת יעקובוב:

מוסדות יד עזרא.

שרון דינור:

אה, אז אולי אני טעיתי, סליחה. בסדר, נכון, הנה, יש פה משרדים. אבל גם מוסד לא צריך עליית גג?
הוא לא צריך כזה משהו?

יוחנן וייצמן:

אם זה בית ספר? אני לא יודע. בסדר, לא משנה, נשאל אותם.

שרון דינור:

יש פה אולם עבודה,

ציפי רון:

יש לי עוד שאלה.

שרון דינור:

אגב, אם הם עושים, רוצים חצר, אז אולי שווה לשקול כן לעשות חלקי לפחות את גג הרעפים, ולעשות
להם איזושהי חצר על החלק,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נשאל אותם.

שרון דינור:

כן.

אסנת יעקובוב:

יאללה, אפשר לקרוא להם?

ציפי רון:

יש לי עוד בקשה אחת, יש לי עוד בקשה אחת, אני לא רואה חתך רחוב. זאת אומרת, את מראה,
מראים את הבניין עצמו ולא הצמוד אליו,

שרון דינור:

הנה, זה הכי,

ציפי רון:

יש לנו, היה לנו פעם אחרי פעם, בכל מקום כזה מביאים את חתך הרחוב.

צפי שלף:

זה לא רק ...

אסנת יעקובוב:

ציפי,

יוחנן וייצמן:

... בתכנון והבנייה.

אסנת יעקובוב:

גם כשאני מעבירה את כל החומר לעורכי הבקשה אני מבקשת מהם, הם יודעים את זה והם בכל זאת לא עושים.

ציפי רון:

אז מה אנחנו יכולים לעשות כדי שהדברים האלה יקרו? גם אין תיק תיעוד, גם אין חתך רחוב, אלה דברים אלמנטריים שקיימים פה כבר שנים. אנחנו מבקשים אותם, זה לא משהו חדש. אז מה, צוחקים עלינו? מה הסיפור? איך אנחנו מתמודדים עם זה? זה לא יכול להיות. אנחנו מדברים על העיר ההיסטורית, על בניינים מ-1890, אנחנו מדברים על שכונה בת מעל 120 שנה, זה המורשת שלנו. אז איך אפשר לזלזל בזה, ואיך אפשר לקבל החלטות בלי הנתונים האלה?

שרון דינור:

אוקי,

אסנת יעקובוב:

אפשר לקרוא לו?

שרון דינור:

בואו נכניס אותם.

ציפי רון:

לא, אני שואלת מה אנחנו, רגע, לפני ש-, מה אנחנו אומרים, מה אנחנו מבקשים, מה אנחנו עושים? עולים ב-,

יוחנן וייצמן:

אין לנו מדי הרבה כוח.

יעלה ביטון דה-לנגה :

את יכולה בגוגל למצוא את זה.

שרון דינור :

את החתך רחוב?

יעלה ביטון דה-לנגה :

לא באדריכלי, לפחות לראות את זה.

שרון דינור :

אני יכולה להסתכל כאן,

יעלה ביטון דה-לנגה :

לפחות לראות את זה.

שרון דינור :

לא, אנחנו עושים,

ציפי רון :

הם היו צריכים להגיש את זה בצורה מסודרת.

שרון דינור :

אנחנו מתמודדים עם זה, כאילו, זה, עכשיו, יש פה מדיניות, זה לא שאני צריכה להכריע פה. אני כאילו, יש פה מדיניות שאני מנסה להיצמד אליה.

אסנת יעקובוב :

הוא לא בחוץ. שניה, אני אתקשר אליו.

ציפי רון :

אנחנו לא נגד, אנחנו בעד, אבל הבעד הזה צריך להיות עם הנתונים, זה הכל.

שרון דינור :

אוקי.

ציפי רון :

מחכים להם?

שרון דינור:

לא, הוא הלך.

אסנת יעקובוב:

מי הלך?

שרון דינור:

את אמרת. את התקשרת אליו, לא?

אסנת יעקובוב:

הוא לא היה פה בכלל. הוא גם לא עונה.

שרון דינור:

אז יאללה, אז החלטה בלעדיו.

אסנת יעקובוב:

הוא לא נמצא, יאללה.

צפי שלף:

אפשר אולי להחליט?

יוחנן וייצמן:

כן, בוא ניכנס לתיק.

אסנת יעקובוב:

שלום, דן? אסנת ממחלקת שימור, אנחנו ממתינים לך פה לוועדת שימור. איפה אתה? אה, רפואה שלמה. אז בסדר גמור, רפואה שלמה, ביי.

יוחנן וייצמן:

מישהו מייצג אותו?

אסנת יעקובוב:

הוא לא יכול להגיע, בבית חולים.

שרון דינור :

אבל לא שאלת אותו אם מקובל עליו ה-,

אסנת יעקובוב :

הוא אמר שהוא לא יכול לדבר, ולא להתקשר אליו.

שרון דינור :

טוב, טוב, טוב.

אסנת יעקובוב :

אז לא נדבר איתו.

שרון דינור :

לא תכנית כל כך מורכבת, כאילו,

יוחנן וייצמן :

כן.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אז את דוחה את זה לפעם הבאה?

אסנת יעקובוב :

לא, מה פתאום.

יוחנן וייצמן :

לא, לא, זה מחר במקומית.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אה, זה מחר במקומית. אז מה?

שרון דינור :

בואו נחליט, אפשר להחליט בלעדיהם.

יעלה ביטון דה-לנגה :

נחליט בלעדיהם. אוקי.

שרון דינור:

כאילו, לא, גם אם אתה בבית חולים, בתקווה שהכל בסדר, יכל לשלוח משהו אחר.

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא, כי אמרת שזה,

יוחנן וייצמן:

בואי תציגי, אני אגיד לך מה, בגדול גובה אני מציע לא להיכנס, בפרט שזה מוסד אז אנחנו לא צריכים להיצמד למע"ר צפון, אנחנו נותנים קומה מעל המע"ר מלכתחילה.

שרון דינור:

אני לא שמתי לב שזה ...

יוחנן וייצמן:

שימור אלמנטים, אני בעד. זה יפה, זה נחמד,

שרון דינור:

גם אתה תשים לב, וייצמן, שאני הלכתי על שימור אלמנטים. לא אמרתי להם לשמור את כל הבניין וזה, באמת ניסיתי לזקק את זה למקום ש-

יוחנן וייצמן:

לא, חזית דרומית כנראה זה גם, סביר להניח שגם 4383 לא מבקשת את זה על שימור, אז אני לא בעד,

שרון דינור:

אני חושבת שזה, לא בטוחה שזה זה. אם זה היה כך הוא היה כותב את זה, וגם אני,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא כותב את זה, הוא כותב שחל פה,

שרון דינור:

אני מסתכלת. 4383,

יוחנן וייצמן:

אני מניח, שוב, אני לא פתחתי תשריט שלה,

שרון דינור :

לא,

יוחנן וייצמן :

היא קובעת חזיתות לשימור.

שרון דינור :

רגע, שניה, אני חושבת שהוא מחוץ לתחום, אבל בוא נסתכל רגע.

יוחנן וייצמן :

לפי הזיכרון שלי היא קובעת חזיתות לשימור.

שרון דינור :

רגע.

יוחנן וייצמן :

אני לא מכיר ...

שרון דינור :

רגע. תגידו לי, אני טועה או לא טועה שהיא לא כוללת את הדבר הזה?

יוחנן וייצמן :

מה את רואה? אני לא, לפי מה את, אני לא מצליח לראות מה שאת רואה בכלל.

שרון דינור :

אני, אני פתחתי את 4383 ואני רואה שבדיוק שתי חלקות שאנחנו מדברים עליהם הן לא כלולות

יעלה ביטון דה-לנגה :

לא חל עליהם?

שרון דינור :

כן.

יעלה ביטון דה-לנגה :

מה כן חל עליהם?

צפי שלף:

לא, אולי זה, לא,

שרון דינור:

לכן,

צפי שלף:

לא,

שרון דינור:

יד עזרא זה התכנית שחלה עליהם,

צפי שלף:

לא, משהו אחר קרה.

יוחנן וייצמן:

6186?

צפי שלף:

היא הייתה חלה עליהם ואז הם הגישו ...

שרון דינור:

אז בוא נראה רגע, זה מה ש-, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה אם ביטלו אותה,

שרון דינור:

היא לא חלה עליהם, היא לא הייתה חלה עליהם.

יוחנן וייצמן:

היא לא הייתה חלה מלכתחילה?

שרון דינור:

אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

בתור מובלעת?

שרון דינור:

נראה לי שלא, אבל בוא נסתכל.

יוחנן וייצמן:

ב- 4383 ... מובלעות?

שרון דינור:

לא, יש פה מובלעות, כן,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אבל יש משהו אחר שכן חל עליהם?

צפי שלף:

תכנית מאוחרת,

שרון דינור:

יש לה תכנית,

יוחנן וייצמן:

6186 או ... ?

צפי שלף:

יכול להיות ש ...

יוחנן וייצמן:

6186 ... א'.

יעלה ביטון דה-לנגה:

... 20.5.2003 ?

צפי שלף:

שתי תכניות,

שרון דינור:

אין לי, אין לי פה את התשריט,

צפי שלף:

אחת מ-2000 ואחת מ-2003.

שרון דינור:

רגע.

צפי שלף:

בדיוק היא משנה את התשריט הקיים.

יוחנן וייצמן:

השאלה מה היא משנה. התכניות הישנות ברובן כשהן שינו הן לא ביטלו.

שרון דינור:

אוקי, פשוט 4383, לפתוח אותה עכשיו זה,

יוחנן וייצמן:

זה נראה שכן.

שרון דינור:

אתם מכירים את ה-,

יוחנן וייצמן:

6186 חל, היא מחליפה את 4383.

שרון דינור:

4383, יהיה קשה למצוא אותה עכשיו.

יוחנן וייצמן:

משנה, סליחה, לא מחליפה.

צפי שלף:

אז על אחת כמה וכמה היא חלה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, כן, זה מה שאני חושב.

שרון דינור:

תיכף, תיכף אני אסתכל. למה, למה הוא לא נפתח?

ציפי רון:

על כל השכונה יש תכנית שימור, בבית ישראל יש תכנית שימור.

יוחנן וייצמן:

יש פה בניין להריסה ב-6186, תנסי להבין מה קורה פה.

שרון דינור:

ב-6186? נתקע לי המחשב.

צפי שלף:

זה לא נראה הריסה.

שרון דינור:

לא, אין הריסה. אין הריסה. בנספח בינוי יש רק תוספות.

יוחנן וייצמן:

מה זה, הא' או?

שרון דינור:

לא, הרגיל, 6186 אין הריסה וגם בשני בדקתי אותו, אין הריסה.

יוחנן וייצמן:

אז ... סעיף 12, אני מדבר בתקנון, כותב, הבניין המותחם בקו צהוב מיועד להריסה.

שרון דינור:

ב-6186 אין, אין קו צהוב.

יוחנן וייצמן:

אני הקראתי את התקנון ולא את התשריט.

שרון דינור :

נספח.

צפי שלף :

אולי היה מבנה בחצר?

יוחנן וייצמן :

אולי, יכול להיות.

שרון דינור :

אולי פה היה משהו? רגע, בוא נסתכל בתשריט. כן, כן, כן, היה איזה משהו,

יוחנן וייצמן :

היה איזה משהו כמו שאמרה האדריכלית שלף. שלף.

שרון דינור :

אני לא אצליח לאתר את זה כרגע.

יוחנן וייצמן :

תראי לנו את מה שהם מבקשים עוד פעם.

יוחנן וייצמן :

הא' היא תכנית טכנית,

שרון דינור :

הנה עדני,

יוחנן וייצמן :

הא' לא מעניינת, היא תכנית טכנית.

שרון דינור :

הנה עדני, אנחנו לדעתי פה איפשהו, כן. אז אנחנו ב-C.

יוחנן וייצמן :

טוב, לא משנה, בוא נגיד שאנחנו, חלות פה 4383, זה ברור, זה סעיף 7, ראית ... 4383 ... את לא יודעת,
כי פתאום הוא יצא, לא, בתשריט היה 4383 ... תראי את התשריט.

שרון דינור:

אני לא מצליחה לאתר אותו.

יוחנן וייצמן:

לזהות את המקום?

שרון דינור:

אני זיהיתי את המקום ולא ראיתי את ...

צפי שלף:

שרון, תנסי ללכת לזו.

שרון דינור:

איזו זו?

צפי שלף:

שכתוב עליה 3, פה.

שרון דינור:

3? את זוכרת ... משהו?

צפי שלף:

כן, ... 3, C.

שרון דינור:

הנה עדני, אולי את צודקת, הנה עדני ואז רצאבי. הנה, פה.

צפי שלף:

הוא גם פה כתום, אבל יש קווי בניין וגם יש חזית לשימור.

שרון דינור:

לא, אז כתוב, מה זה ט"ז? זה ה-, איפה אני אראה ... ? חזית לשימור רק בנספח, לא?

צפי שלף:

לא, היא בטוח חלה פה משום שהיא כפופה, 618,

שרון דינור:

הנה, איך הסתבכתי וזה פה, זה פה.

צפי שלף:

6186,

שרון דינור:

רגע, זה פה,

צפי שלף:

בוא נראה אם יש סימון של חזית לשימור. סביר להניח,

שרון דינור:

הנה עדני, נכון? והנה רצאבי. והנה שניהם,

צפי שלף:

הנה, זה שני אלו, 59 ו-60.

שרון דינור:

אבל איפה את רואה שיש כאן לשימור או לא?

צפי שלף:

לא,

שרון דינור:

איפה אתה רואה את זה? סליחה, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

לא, בתשריט, החזית לשימור צריכה להיות בתשריט. ב-4383 צריך לחפש את התשריט. לא בנספחי הבינוי של ה-,

שרון דינור:

זה התשריט. אני לא רואה. ... לא רואה פה, אני לא רואה פה בכלל שימור.

יוחנן וייצמן:

החזיתות, דרך אגב, זה קצת, יש סעיף, חזיתות אבן מהבנייה המקורית כולל פתחים, דלתות, חלונות אופייניים הינם לשימור,

צפי שלף:

זה בהוראות התכנית.

יוחנן וייצמן:

מה? זה הוראות של 4383, השינוי היחיד שמותר,

שרון דינור:

אבל תסתכלו רגע,

יוחנן וייצמן:

דווקא, הדבר המצחיק הוא שדווקא הדבר שהם מבקשים, ב-1-2 שורות אבן מותר להם להנמיק.

שרון דינור:

אבל תגיד רגע,

יוחנן וייצמן:

גם לצורך ...

שרון דינור:

גם חזית מסחרית וגם חזית לשימור מסומנים פה במקרא בתור משהו שאי אפשר לקרוא אותו. אתם רואים, פה.

צפי שלף:

זה קו. כן, אבל זה בהוראות,

יוחנן וייצמן:

היה לנו פעם שלא הצלחנו והלך דני והביא את התשריט עצמו, את זוכרת?

צפי שלף:

אבל בהוראות התכנית,

יוחנן וייצמן:

ירד למטה וביקש ובא לפה עם הניילונים.

צפי שלף:

אבל בהוראות התכנית משתמע שזה לשימור.

יוחנן וייצמן:

חזיתות האבן הן לשימור,

צפי שלף:

כן. כן.

שרון דינור:

... אז מה,

ציפי רון:

כל התכנית של השכונה ...

שרון דינור:

אז על מה הוויכוח?

צפי שלף:

אז אנחנו מסכימים.

יוחנן וייצמן:

לא, ברור, ברור. החזיתות לשימור, מותר להם כן להנמיך שורה או שתיים.

שרון דינור:

אבל למה, למה אתם רוצים לאשר להם את זה? זה לא דרמטי בתכנון ... ואני חושבת שזה חבל,

יוחנן וייצמן:

יש תב"ע שמאפשרת להם את זה.

שרון דינור:

אבל אנחנו,

צפי שלף:

לא,

שרון דינור:

עכשיו אנחנו בתב"ע.

צפי שלף:

יש הבדל בין להנמיך שורות אבן לבין לשנות לחלוטין את הפרופורציות של החלון.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אקריא את הנוסח שרשום בתב"ע ההיסטורית, אתם יכולים לשנות את זה כעת. השינוי היחידי המותר בהם הוא הנמכת הפתחים ב-1-2 שורות אבן או הפיכת חלון לדלת.

שרון דינור:

זה ממש, זה גם המעקות,

יוחנן וייצמן:

ללא הרחבתם.

ציפי רון:

זה,

יוחנן וייצמן:

ללא הרחבה,

ציפי רון:

רגע, זה בתכנית המקורית? תכנית השימור של השכונה?

יוחנן וייצמן:

4383, כן, כן.

שרון דינור:

אני ממש לא בעד לגעת בזה, ואין סיבה,

צפי שלף:

לא, זה עושה עוול לדבר.

שרון דינור:

אין סיבה כי זה לא איזה משהו שאני צריכה אותו לטובת עוד יחידות דיור,

יוחנן וייצמן:

הם יכולים בהיתר רגיל לעשות את זה אבל איך שאת אומרת. לא,

שרון דינור:

גם בהיתר רגיל לא הייתי ממליצה על זה. היו מגיעים אליי,

יוחנן וייצמן:

זה תואם תב"ע במלואו.

שרון דינור:

נכון, אבל כאילו, כתוב שאפשרי אבל הנה, אנחנו בוחנים את זה כרגע ואומרים שזה חבל, כאילו,

צפי שלף:

יכול להיות שאם יש להם,

שרון דינור:

הדבר היחיד המקורי שנשאר בבניין הזה זה זה.

צפי שלף:

יכול להיות שאם הצורך נובע מאור, מצורך באור של קומת המרתף, אז אפשר למצוא לזה מענה,

יוחנן וייצמן:

... הם היו באים ו... בעצמם,

צפי שלף:

בחלון חדש עם חצר אנגלית, פתרון נקודתי במקום שהוא לא מהווה ...

יוחנן וייצמן:

זה לא חצר אנגלית, זה אותו קומה.

שרון דינור:

אז בואו, תקשיבו, אם זה לא דרמטי עבורך, בוא נשאר,

יוחנן וייצמן:

לא דרמטי, יאללה.

שרון דינור:

בואו, אחר כך יש,

יוחנן וייצמן:

אני משאיר מה שאת רוצה.

שרון דינור:

את גג הרעפים אני, בוא נכניס, בוא נגיד את הזה. ככל ואין, יש לבחון, מה שתגיד כאילו.

צפי שלף:

ניתן לבחון, כי יכול להיות שזה לא רלוונטי להם בגלל שזה מחסן.

ציפי רון:

כן, אבל ישנה השכונה, יש ... של השכונה,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל כל הגוש ממזרח לזה הוא בלי,

ציפי רון:

... לא שכל אחד יעשה מה שבא לו.

צפי שלף:

כן, אבל הוא,

יוחנן וייצמן:

הגוש המזרחי שאליו הוא בכלל בלי גגות רעפים, המערבי אליו עם גגות רעפים.

ציפי רון:

טוב.

יוחנן וייצמן:

ממזרח אין גגות רעפים בכלל.

צפי שלף:

אבל זה מבנה ייחודי, כי הוא משתרע על שתי חלקות והוא בשימוש ציבורי.

שרון דינור:

מה עוד אתה רוצה להתייחס אליו בהמלצה שלך?

יוחנן וייצמן:

זהו, לטעמי המלצה טובה.

שרון דינור:

טוב, בסדר, יאללה, אז בוא נעבור הלאה.

יוחנן וייצמן:

את כתבת את השינויים שעשינו?

שרון דינור:

השינוי רק כתבתי בגג רעפים ניתן לבחון, אה, ו-, אופס,

ציפי רון:

מה זאת אומרת ניתן לבחון?

צפי שלף:

כי אנחנו לא מחייבים,

שרון דינור:

אנחנו לא מחייבים גג רעפים, אבל ניתן לבחון גג רעפים.

יוחנן וייצמן:

את נספח הבינוי תוסיפי, כפי הוראות 4383.

ציפי רון:

כן.

שרון דינור:

שינוי על פי הוראות 4383. אוקי. זהו?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אז עברנו הלאה. הבא זה עמוס 24.

יוחנן וייצמן:

גם לו אין תיק תיעוד, נכון?

שרון דינור:

... רגע. בוא נראה רגע, עמוס 24 זה המבנה שאתם רואים פה ב-GIS, לא רחוק ממלאכי, כאילו, ... מלאכי שראינו מקודם.

יוחנן וייצמן:

היה לנו הרבה עמוס 26, 28, כעת הגיע עמוס 24.

שרון דינור:

עכשיו, הוא בניין היסטורי, בוא נסתכל עליו. תראו, הנה, עם המכולת בחזית שלו. אוקי? עכשיו, הם מבקשים עכשיו, אגב כתוב פה בית ישראל, זה לא בית ישראל, זה כרם אברהם. זה שכונת כרם אברהם. הם מבקשים תוספת קומה ויציאה לגג, בקיצור, אני מבינה שהיה פה תמ"א 38 שהם עושים איזושהי תוספת. ההמלצה שלנו היא די קצרה, קודם כל להשלים את התיעוד, ועכשיו אני אפתח רגע את הבינוי, רגע. עמוס 24,

יוחנן וייצמן:

סתם, מה יש לשמר בבניין הזה?

שרון דינור:

את האבן. ... את הזה. תראו, יש לו את המכולת הזאתי, הוא מציע,

יוחנן וייצמן:

גאולה לשימור.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

גאולה היא לשימור.

שרון דינור:

תראו, היא על קו אפס, היא לא הכי יפה. לא ברור אם, איזה סוג זה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

היא גם בנויה ללא היתר.

שרון דינור:

זה סגירה, זה סככה. כן, ברור שזה ללא היתר.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שדווקא על קו אפס אני לא הייתי מסכים להם.

שרון דינור:

זה ברור שזה,

יוחנן וייצמן:

הייתי יותר ליברלי איתם בשימור ולא הייתי מסכים להם על קו אפס.

שרון דינור:

אנחנו בגדול, אגב, הם מציעים, אתם רואים שהם מציעים את השימור לבד, באמת שלא אנחנו ביקשנו מהם, הם עושים פה חיזוקים פנימיים. אנחנו לא אמרנו כן או לא, אמרנו להסדיר. כאילו, אז תגידו מה שאתם רוצים ואיך הוא יהיה, זאת אומרת, אל תשאירו אותנו באוויר. והדבר השני שאמרנו על המרפסות, ההרחבות למרפסות הקיימות מוגזמות ובולטות מדי. פשוט רצינו טיפה שיהיה יותר קלאסי, מה שנקרא. זהו, צמחייה בוגרת להתייחס,

צפי שלף:

למה, הוא התייחס, הוא משמר את העצים אצל השכן.

שרון דינור:

כן. מוצעת התייחסות לעצים בוגרים קיימים לשימור וכריתה, יש להעביר חוות דעת אגרונום. זה טכני, כאילו, כל השאר זה טכני. זה מבנה היסטורי שאנחנו חושבים שהוא ראוי לשימור. הוא גם חשב

את זה, הוא הציע את זה, עוד פעם, אף אחד לא הכריע אותו, ... ככה זה, ככה זה הגיע אלינו, ככה זה נפתח. זהו.

יוחנן וייצמן:

נכניס אותם?

שרון דינור:

מי זה האדריכל?

דוברת:

יש איזה שלושה.

אסנת יעקובוב:

אה, קטרוזה,

יוחנן וייצמן:

קטרוזה.

צפי שלף:

לא, קטרוזה זה שם קוד ל-,

יוחנן וייצמן:

שם קוד?

צפי שלף:

כן.

אסנת יעקובוב:

תקשיבו, אין אף אחד בחוץ, אבל,

יוחנן וייצמן:

זה עוד לא הזמן.

אסנת יעקובוב:

... 12, כן, עוד חמש דקות, אז אולי תעברו לתיק הבא בינתיים.

יוחנן וייצמן:

והם כן נמצאים?

ציפי רון:

אפשר לקחת חטיף שמה,

צפי שלף:

מה את רוצה?

ציפי רון:

תבחרי.

יוחנן וייצמן:

במה יש הכי הרבה קלוריות.

צפי שלף:

שום דבר לא נראה פה בריא. בוא נלך על הארון של הגלידות, ...

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא משתפים פעולה עם משהו שהוא לא חוקי, זה ללא היתר.

שרון דינור:

על מה אתם מדברים?

צפי שלף:

על המכולת.

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא לקנות שמה.

דוד היימן:

לא, היא רצתה לקחת, אבל ...

יוחנן וייצמן:

... את המדרכה, ...

דוד היימן:

מה?

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

טוב, התיק הבא, אני אגיד לכם משהו עליו, הוא פשוט מאד. הוא לא בשום רשימת שימור, לא מוצעת ולא לא מוצעת. זה ברחובות הבוכרים אבל, זה הבניין, אתם רואים אותו כרגע. הוא בניין, בניין מאד פשוט. אוקי? היסטורי אבל פשוט.

ציפי רון:

הוא לא היסטורי,

שרון דינור:

הוא לא היסטורי,

ציפי רון:

הוא משנות ה-50.

שרון דינור:

לא היסטורי, סליחה, נכון,

ציפי רון:

שנות ה-50.

שרון דינור:

בניין ישן אבל לא היסטורי.

צפי שלף:

70 אפילו.

ציפי רון:

50-60.

שרון דינור:

כאילו, אתם מכירים, אגב,

צפי שלף:

אפילו 70.

שרון דינור:

שימו לב משהו מאוד מעניין, שחלק מהמרפסות פה לא סגרו גם. באמת לא רגילים באזורים האלה של ... עכשיו,

ציפי רון:

זה לשימור, נדיר במחוזותינו.

שרון דינור:

כן, נדיר במחוזותינו. עכשיו,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אין כסף. קשור למצב כלכלי.

שרון דינור:

... התב"ע היא, אנחנו ביקשנו מהם לעשות, לשמור על החזית החמישית ולשמור על גג רעפים שאופייני לשכונה, אפשר להסתכל ב-GIS, כי הם מציעים פשוט את הבניין בתוספות, כאילו בלי הזה. אתם רואים? היה להם, אני חושבת שבתמ"א 38 היה להם קומה חלקית שמשלימים אותה, שהיה לה גג רעפים. עכשיו פה ויתרו עליה לגמרי אז אנחנו רצינו להציע להחזיר אותה. את המרפסות בחזיתות מערבית ומזרחית ביקשנו גם לטפל בהם שייראו יותר נורמלי. בוא נראה אותם, רגע, בצד השני. הנה, פה. כאילו, הקפיצות האלה, היינו מעדיפים שיהיה עם מרפסת סוכה, אין בעיה, אבל יותר מסודר.

יוחנן וייצמן:

יש דרך? את יודעת להציע?

שרון דינור:

כאילו, כן, אני אומרת שזה יהיה בדירוג עוקף כזה של או כאילו שמתיישרים לאותו קו וזה. זה פחות טוב. אתם יודעים, שאחת, הנה, אני אצייר את זה. אם זה היה, אם המרפסת הזאתי נגיד הייתה עד לכאן, סליחה, שזה יוצא לפה, אז זה היה מקבל מרפסת סוכה לפה וזה היה מקבל מרפסת סוכה לפה. כאילו, שזה היה מתיישר לצד אחד. בוא נראה את החזית השנייה. לא, אלה. אותו דבר, פשוט אותו דבר. כאילו, אז זה מה שביקשנו, אתם רואים, יש פה ארבע הערות, זהו. בוא נסתכל רגע,

יוחנן וייצמן:

הם הגיעו, הם לא הגיעו?

שרון דינור:

על רחובות הבוכרים. תסתכלו שיש לו גג רעפים במקור, בסך הכל יש פה עדיין המון גגות רעפים בשכונה, ואנחנו אמרנו, בינינו, בין הוועדות וכמדיניות, שמקומות שהם עד 5-6 קומות אפשר לשקול בהם גג רעפים, אז זה באמת שאלה, כאילו, הוא מגיע כבר למספר הקומות הזה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא מבקשים

שרון דינור:

לא, אני אומרת, עדיין אפשר לבקש את זה, זה בדיוק על הגבול. אמרנו עד 5-6 קומות עוד כאילו הגיוני לבקש גג רעפים. מעבר לזה זה כבר נהיה טיפה מגוחך. אז רק בשביל לשמור על הצביון של השכונה,

משה גורא:

זה תוספת של גג רעפים או הקומה האחרונה זה,

שרון דינור:

שהקומה האחרונה, לא יודעת, ניואנסים. אוקי? לא אמרנו, באמת לא קבענו.

משה גורא:

אם תוספת אז זה,

שרון דינור:

תראו, בתב"ע הוא יכול לבקש מה שהוא רוצה כשהוא בסמכות מקומית, אז אני, אבל מצד שני סמכות מקומית היום נותנת הרבה.

משה גורא:

אם זה תוספת ... אז,

יוחנן וייצמן:

מה?

משה גורא:

... תוספת מה ש...

יוחנן וייצמן:

עוד גג לקומה שביעית?

משה גורא:

כן, לא רוצים שזה ייראה גבוה.

צפי שלף:

לא, אבל אז,

יוחנן וייצמן:

תראה, אנחנו לפי ההוראות, מעל קומה 6 בעצם,

משה גורא:

...

יוחנן וייצמן:

הוא לא נהנה מזה.

צפי שלף:

7 קומות עם גג רעפים כשהוא לא צמוד בבנייה טורית זה לא, לא מתקבל.

יוחנן וייצמן:

בלי טעם.

צפי שלף:

כן. אם זו בנייה טורית אז יש בזה איזושהו היגיון.

ציפי רון:

כן, אבל כל הרחובות שמה, ... אין יותר ... גג רעפים.

צפי שלף:

כן, אבל אז כשזה בקומה שביעית זה נראה כמו כובע, זה לא,

ציפי רון:

יש כמה כאלה אפילו באזור ... באזור הזה של ...

שרון דינור:

אנחנו מחכים עכשיו למישהו שיגיע?

יוחנן וייצמן:

לא יודע.

אסנת יעקובוב:

הם לא עונים לי. לא,

שרון דינור:

אתם רוצים, אז בואו, בואו נחליט בשני התיקים האלה ואז ישר לאחד האחרון.

יוחנן וייצמן:

אה, בראשון בוא נחליט כי, אם הם לא מגיעים, השני אנחנו עדיין, עוד לא בזמן. גם בראשון, ב-12, כעת 02:12. לא אכפת לי לעשות 10 דקות הפסקה,

אסנת יעקובוב:

הוא לא עונה גם בטלפון אז,

שרון דינור:

אז בוא נעשה 10 דקות הפסקה.

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה 10 דקות הפסקה.

אסנת יעקובוב:

... שיגיע האוכל.

שרון דינור:

הכי טוב. נעשה הפסקה קטנה,

יוחנן וייצמן:

בסוף עם כל הלחץ היום, עוד הרווחנו ...

שרון דינור:

מה קרה?

יוחנן וייצמן:

לא, היינו לחוצים שיהיה יום קשה ובשלוש ... צריך לקחת את הילדים, בסוף אנחנו,

שרון דינור:

אה, כן? אני אפילו לא ידעתי שיש בשלוש.

דוברת:

כן, היום כן.

אסנת יעקובוב:

רפאל, אתה יכול להפסיק את ההקלטה בבקשה?

דובר:

רפאל.

יעלה ביטון דה-לנגה:

מצאת את סבא שלך בסוף או לא? באיזה הקשר ראית אותו?

יוחנן וייצמן:

בגבעת שאול, שהוא גר שמה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

הוא היה גר שם כאילו?

יוחנן וייצמן:

כן.

יעלה ביטון דה-לנגה:

וזה מופיע בתיק תיעוד?

יוחנן וייצמן:

כן. לא באותו בניין. אם באותו בניין הייתי מבקש עליו שימור.

יעלה ביטון דה-לנגה :

כן? למה? זה ניגוד עניינים, אדוני.

יוחנן וייצמן :

אני יודע.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אנחנו נעשה את זה בשבילך בשמחה.

יוחנן וייצמן :

הם פתחו כעת לקראת, הם פתחו ביום העצמאות את מפקד האוכלוסין של תש"ח,

יעלה ביטון דה-לנגה :

כן.

יוחנן וייצמן :

של 48'. מאד מעניין, זאת אומרת, למי שאוהב את ירושלים.

ציפי רון :

זה אחרי העבודה של יהושע בן אריה שם,

יוחנן וייצמן :

כן, לא, המפקד,

ציפי רון :

... מנדטורי.

יוחנן וייצמן :

המפקד היה,

(הפסקת ההקלטה)

אסנת יעקובוב :

רפאל?

רפאל:

כן, כן, שמעתי,

אסנת יעקובוב:

תודה רבה.

רפאל:

זה נדלק.

שרון דינור:

טוב, אנחנו עם התיק של עמוס 24, תב"ע בסמכות מקומית, אנחנו מסתכלים על ההמלצות. אז לגבי ההשלמה של התיק, כמובן. לגבי הבינוי בקו אפס, ... צריך לקבל הבהרה לאיזה צורך, מה החומרים, מה מתכוונים לעשות שם, באופן, מבחינת התכנון אני חושבת שלא מתאים שם קו בניין אפס, זה לא משהו שהוא מתאים לרחוב פה וזה לא משהו שמאשרים בדרך כלל. אפשר לעשות מכולת בחזית לא בקו אפס. המרפסות, אז הראיתי לכם את הנושא של מרפסות, צמחייה בוגרת מבקשים השלמה ... בתשריט, לסמן את המבנה ההיסטורי גם לשימור, אמרתי, לא הכרחנו, זה מה שהם הציעו. הם מציעים גם את החיזוקים פנימיים. זהו פחות או יותר. הערות?

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

בסדר? אז עברנו הלאה. רחובות הבוכרים, אתם זוכרים, זה הבניין שאמרתי לכם שלא סגרו בו מרפסות, עוד יותר פשוט אפילו מהבניין הקודם כי הוא, אין בו איזה ערכים לשימור. ביקשנו, כאילו, בוא נחליט לגבי גג רעפים אם רוצים לבקש או לא. לא משהו אקוטי, כאילו, כן באזור של גגות רעפים אבל מספר הקומות פה באמת כבר גבוה. המרפסות, הראיתי לכם שאנחנו מבקשים אותם, צריך לסדר אותם לכיוון אחד. וזהו, כל השאר זה ...

אסנת יעקובוב:

לקרוא להם?

ציפי רון:

רק רגע, מה אמרת על גג הרעפים?

שרון דינור:

צריך להחליט אם זה משהו שאנחנו רוצים לבקש לאור זה שהם כבר מגיעים ל-,

ציפי רון:

אני חושבת שבשכונת הבוכרים כדאי,

שרון דינור:

שש קומות,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה כבר גובה קיצוני מדי בשביל רעפים.

שרון דינור:

בוא נשמע מה הוא אומר.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

את דונט הקטן.

אסנת יעקובוב:

איך?

יוחנן וייצמן:

את הבן של דונט.

דוברת:

אין פה אף אחד?

שרון דינור:

דונט הקטן.

יוחנן וייצמן:

שלא יעלב שקראתי לו הקטן, אבל,

שרון דינור:

... אולי הוא הכי קטן. אני קצת מתבאסת שהחופש הגדול נגמר ואני לא יכולה להביא את הבן שלי
לפעמים איתי.

דוברת:

מה, מה?

שרון דינור:

שאני לא יכולה להביא את הקטן שלי איתי לעבודה.

דוברת:

למה את רוצה שהוא יהיה פה?

שרון דינור:

כי פעם, אלף הוא נורא אוהב להיות בעבודה איתי, זה נורא נחמד מדי פעם לקבל חיבוק באמצע יום עבודה.

דוברת:

אה.

שרון דינור:

אני לא יכולה לבקש מהעובדים, בואי, אסנת, חבקי אותי. אבל ממנו עוד הוא מסכים.

דוברת:

בן כמה הוא?

שרון דינור:

9.

דוברת:

אז עוד כמה נשאר? כמה שנים?

שרון דינור:

ממש לא הרבה.

דוברת:

זהו, לא הרבה.

שרון דינור:

למרות שנגיד כשהגדולה אצלי שהיא ביי"ב, אם היא תחת טשטוש, סתם, אם היא נורא עייפה נגיד וזה, אז היא אומרת לי, אמא תאהבי אותי, תחבקי אותי כאילו וזה, היא עדיין ...

דוברת:

אה. ובנים גם?

שרון דינור:

כן, גם,

דוברת:

בגיל הזה גם?

שרון דינור:

גם. לא המון, ...

דוברת:

כן.

שרון דינור:

תשאלי אותה, לה יש בכל הגילאים.

דוברת:

זהו, מתי זה עובר?

דוברת:

אצלי זה לא עובר.

דוברת:

לא עובר? יופי.

ציפי רון:

זה לא עובר, זה לא עובר בכלל, זה נמשך.

דוברת:

כן? יופי.

ציפי רון:

גם כשכבר הופכים לאבות ואימהות, גם רוצים את הנשנוש.

דוברת:

אבל פחות.

ציפי רון:

ממש לא.

דוברת:

לא?

שרון דינור:

אני שנים אהבתי להיכנס למיטה של ההורים שלי בשישי בצהרים לקרוא עיתון. כן, כשהייתי ילדה. וכאילו, אפילו כשהייתי כבר נשואה, ילדים וזה, הייתי מגיעה לחיפה, הייתי אומרת להם, זוזו הצידה, נכנסת ביניהם כאילו עם עיתון.

(צוחקים)

דוברת:

קרציה.

שרון דינור:

בכלל, שלמדתי את התואר השני בטכניון הייתי גרה פה והייתי נוסעת יום לפני,

אסנת יעקובוב:

איפה אתה?

שרון דינור:

להורים שלי, ישנה אצלם. אמא שלי הייתה מכינה לי סנדביץ' ואבא שלי היה מקפיץ אותי ...

דוברת:

די.

שרון דינור:

... כן.

דוברת:

וואי, זה כיף. בשלב הזה זה כיף לחזור לזה.

שרון דינור:

היי,

דובר:

מה השם?

דודי דונט:

דודי דונט.

שרון דינור:

דודי,

דודי דונט:

דודי דונט. מה נשמע?

שרון דינור:

יש לנו פה ארבע הערות הכי פשוטות שיש, רצינו לשמוע את דעתך. אחד לגבי גג הרעפים, אנחנו מתלבטים האם לבקש רעפים בגלל השכונה, זה, או לוותר עליו, כאילו, הוא כבר גבוה. והאם לכם זה משנה?

דודי דונט:

כן, אנחנו רוצים את ה-,

שרון דינור:

מה זה? לא שומעת.

דודי דונט:

כן, אנחנו רוצים ...

שרון דינור:

אתה ביקשת בלי רעפים, בגלל זה אני שואלת. ... לבוכרים, כן? אה, רגע, מה עם הזה באמת?

יוחנן וייצמן:

יש לנו, השאלות פה זה,

דוברת:

אה, יש פה בעצם קוורוס.

יוחנן וייצמן:

גג רעפים ומרפסות.

שרון דינור:

אתם רואים פה.

יוחנן וייצמן:

את יכולה לבדוק אם התיק הבא יכול להגיע מוקדם יותר, מנחם?

אסנת יעקובוב:

כן.

יוחנן וייצמן:

שנלך הביתה.

שרון דינור:

מה קורה, דודי?

דודי דונט:

הנה, אני בודק את זה, ברשותך.

שרון דינור:

אתה רוצה ש-,

דודי דונט:

לא, אנחנו רוצים, אנחנו רוצים את זה בלי רעפים. יש גם את הבניין ממול, דוד חזן 9, הוא גם בלי רעפים, הוא בניין שעבר תמ"א 38, אותו דבר. גם אושרה שמה תב"ע לאחרונה, הם רוצים שזה יהיה ככה.

יוחנן וייצמן:

הם רוצים בלי?

דודי דונט:

בלי.

שרון דינור:

אוקי. לגבי המרפסות, תסתכל רגע, סימנתי פה,

ציפי רון:

רגע, אתם רוצים בלי רעפים? לא הבנתי.

דודי דונט:

נכון.

ציפי רון:

בלי רעפים?

דודי דונט:

כן, בלי רעפים.

יוחנן וייצמן:

עכשיו תסביר מה התכוונת במרפסות.

שרון דינור:

תראה רגע, אני מסמנת לך, אנחנו פשוט חשבנו לעשות את המרפסות בצורה כזאת, אוקי? פשוט מסודרת יותר. היציאה היא פה, ואז הם לא מתחילות לזוז לי בתזזיתיות על כל החזית.

יוחנן וייצמן:

וגם נשאר סוכה.

דודי דונט:

אז עוד פעם, איזה מרפסות ייתנו לנו? שישאר סוכה, זה,

צפי שלף:

בטח, בטח.

דודי דונט:

כי אז ככה יש סוכה.

שרון דינור:

יש לי הרגשה שאתה לא מעורה בתיק, או לא מעורה במה שאני אומרת,

דודי דונט:

לא, תראי,

שרון דינור:

או בהמלצה שלנו, לא יודעת. כי לא אמרנו שלא יהיה סוכה,

דודי דונט:

לא,

שרון דינור:

אמרנו שתישאר סוכה. מציעים לך עיצוב אחר.

דודי דונט:

שהכל ... ? כמו העיצוב שאת רוצה תמיד? שיהיה,

שרון דינור:

סימנתי בדיוק מה אני רוצה, באדום. אתה רואה? שיש מרפסת ויש סוכה,

דודי דונט:

לא, זה קטן,

יוחנן וייצמן:

סוכה הרבה יותר קטנה.

שרון דינור:

יותר גדולה אפילו, מה, סימנתי ככה שזה לא,

דוד היימן:

לא, סוכה לא.

משה גורא :

לא, הסוכה יותר קטנה,

דוד היימן :

סוכה קטנה.

משה גורא :

המרפסת יותר גדולה.

שרון דינור :

אה, זה. בסדר, נו, אבל זה לא דברים שאנחנו לא רואים פה כל יום.

דוד היימן :

את יודעת מה התוצאה של זה?

דודי דונט :

יהיה לו סוכה מאד קטנה.

דוד היימן :

שעושים ברזל.

שרון דינור :

מה זה?

דוד היימן :

כשאת עושה את זה ככה, מישהו יוסיף ברזל, כי הוא רוצה סוכה גדולה.

דודי דונט :

אני, אני מציע משהו אחר,

שרון דינור :

בסדר, אני רוצה שזה יהיה ...

דודי דונט :

שרון, בואי נעשה מה שאמרת לנו אז ברחוב עמוס,

ציפי רון:

הוא מתכוון ששימו משהו בחוץ כזה,

דודי דונט:

אמרת לנו את זה גם ברחוב נחמיה,

דוד היימן:

זה יהיה התוצאה.

דודי דונט:

שנעשה, שניתן מרפסות,

יוחנן וייצמן:

קורה, קורה,

דודי דונט:

... ויהיה דמה, וזה יזוז לפי ה-,

שרון דינור:

בוא נכתוב משהו, תקשיבו, פשוט אני מרגישה שנושא עיצוב מרפסות הסוכה, בוא נכתוב שיעשה את זה, כי אני, גג רעפים אני מוותרת. אתם בתב"ע פה, נכון?

יוחנן וייצמן:

כן, תב"ע,

שרון דינור:

אני עושה את זה לעת מתן, תיאום לנושא מרפסות חדשות בחזיתות, רק אלה מפריעות לי, הצד, כן? מערבית ומזרחית, לעת מתן היתר בנייה.

יוחנן וייצמן:

ארבע ילדים, כל אחד 15.

שרון דינור:

טוב, בסדר? כל השאר אין לי לדעתי משהו שאתה צריך להגיב עליו.

דודי דונט:

אבל אולי כן תכתבי שמהו, שישמרו על הסוכות ושייתנו, שלא בהיתר בנייה יגידו, אוקי,

שרון דינור:

אבל ברור ששמים סוכה, אבל אנחנו לא אמרנו שלא יהיה סוכה.

דודי דונט:

תראי, ככה זה גדול.

יוחנן וייצמן:

אולי נעשה, אולי ניתן לו את זה לכל הרוחב ושלוס?

ציפי רון:

נכון, זה לא משנה בכלל.

דודי דונט:

משנה ... שרון, ...

שרון דינור:

אז בסדר, זה נקרא תיאום, אני רוצה לראות את זה, שזה ...

יוחנן וייצמן:

את יכולה לראות את זה כעת.

צפי שלף:

אבל אם זה לכל האורך אז,

ציפי רון:

אבל משהו אחר שאני לא רוצה ...

שרון דינור:

אני יכולה לכתוב מה ש-,

צפי שלף:

זה לא סוכה.

ציפי רון:

אבל משהו אחר שאני לא רוצה לוותר עליו,

יוחנן וייצמן:

חצי,

דודי דונט:

חצי דמה,

יוחנן וייצמן:

ככה למרפסת למעלה יהיה לו סוכה, והחצי שפנוי הרגע, תחזירי שוב לזה, ברור שזה לא ... סוכה. כן.

(מדברים ביחד)

דוד היימן:

אה, אז הוא יכול ... מרפסת כזאת גדולה.

שרון דינור:

אוקי. אני משאירה, אני חושבת שעדיף להשאיר את זה ככה, כאילו, כי לא ראיתי הצעה. הוא לא התכוון לדיון.

דודי דונט:

לא, לא, אני אומר לך, מה שאת רוצה כל פעם.

שרון דינור:

מה?

דודי דונט:

שעושים כאילו על כל האורך של הבניין, וחלק זה דמה וחלק זה ... ,

שרון דינור:

בסדר, יש לך פה רק שתיים, בגלל זה כאילו לא אמרתי את זה.

דודי דונט:

אני אעשה את זה.

שרון דינור:

אבל אתה לא צריך לעשות פה דמה, אין סיבה.

דודי דונט:

אז בלי דמה.

יוחנן וייצמן:

לא דמה, תעשה רגיל ושלוש.

שרון דינור:

נו, בסדר,

דודי דונט:

בסדר, למטה יהיה לו לכל האורך.

יוחנן וייצמן:

הוועדה מבקשת שבקומה התחתונה יהיה מרפסת לכל רוחבה,

דודי דונט:

זה ... ,

יוחנן וייצמן:

ככה בחציה יהיה מקורה וחציה,

שרון דינור:

אני לא רוצה להגיד, זה מה שאני אומרת שאני לא רוצה להגיד חצי כי אני לא רוצה שזה יצא באמצע חלון, אני רוצה שזה יהיה ליד,

דודי דונט:

ברור. שרון,

שרון דינור:

נו, אז בגלל זה כתבתי בתיאום.

יוחנן וייצמן:

בוא נפתח כרגע ונחליט הרגע, בשביל מה צריך ...

דודי דונט :

שרון, אני אומר, זה משהו שאנחנו מסכימים,

שרון דינור :

לא כדאי לך לעשות את זה.

דודי דונט :

למה לדחות את זה?

שרון דינור :

כי זה משפיע על התכנון הפנימי.

יעלה ביטון דה-לנגה :

סליחה, סליחה. כיבוד אם, חברים,

יוחנן וייצמן :

ברור.

יעלה ביטון דה-לנגה :

אני חייבת לעלות לאמא שלי,

יוחנן וייצמן :

כל הכבוד.

דוד היימן :

כל הכבוד.

יוחנן וייצמן :

אני מציע את המרפסת בקומה התחתונה למשוך עד כל המרפסת בקומה העליונה, שלום.

שרון דינור :

אוקי, בסדר.

יוחנן וייצמן :

שניה רגע, אני רק,

ציפי רון:

זה לא משנה לו גם בכלל.

יוחנן וייצמן:

לא, זה כזה גובה שכבר לא צריך רעפים.

ציפי רון:

זה לא משנה, זה לא כזה, בוא נגיד שהגובה הזה לא משנה, ובבתים בגובה הזה בשכונה יש גגות רעפים וזה האופי של השכונה. חבל לוותר על זה.

יוחנן וייצמן:

לא מתעקש, אבל ...

ציפי רון:

תסתכלו על חתך הרחוב, תחזירי את זה, שרון.

דודי דונט:

לא, יש שם בניין ממול,

ציפי רון:

זה כאילו חתך רחוב, אין פה ממש חתך רחוב, מה שזה. אז תראו שכל הבניינים מסביב,

יוחנן וייצמן:

ב-GIS ראינו, ראינו ליד בלי רעפים.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

הנה, כולם.

שרון דינור:

מה את רוצה?

ציפי רון:

לא, לא, לא. לא, הנה, כולם. תסתכל טוב, אני חושבת שצריך לשמור על האופי של השכונה.

שרון דינור:

ב-GIS אתה רואה שיש,

יוחנן וייצמן:

שהרוב רעפים באזור.

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

זו דעתי.

שרון דינור:

תראי, אני שואלת את עצמי עד איזה, אני, השאלה שמטרידה אותי,

ציפי רון:

4-5 קומות,

שרון דינור:

אם הוא היה 4-5 קומות הייתי מאה אחוז מבקשת, פשוט שש קומות,

יוחנן וייצמן:

זה 6-7 כבר.

ציפי רון:

זה לא משנה, זה לא משנה. יש מקומות בעיר שיש בהם גגות כאלה. זה לא משנה. זה האופי של השכונה, חבל לקלקל אותו.

שרון דינור:

למה זה מפריע לך?

ציפי רון:

מה זה מפריע? הנה, תסתכלו. מה זה מפריע?

יעלה ביטון דה-לנגה:

זה חתך הרחוב שאת מדברת?

ציפי רון:

כן, פחות או יותר. זה לא בדיוק חתך רחוב.

שרון דינור:

אה, אני רואה, כי הוא עושה, מצמיד את מרפסות הגג,

דודי דונט:

מרפסות על הגג.

שרון דינור:

לדירות העליונות.

דודי דונט:

אין להם מרפסות,

ציפי רון:

בסדר, אז יעשה,

דודי דונט:

במקום אחר. את רואה?

ציפי רון:

יתכבד ויעשה את זה.

שרון דינור:

לא, אני רואה שיש להם כבר, בוודאי שיש להם.

ציפי רון:

אז הוא יכול לעשות סוכות גם שם.

שרון דינור:

יש להם מרפסות.

יוחנן וייצמן:

המרפסת הזאתי שכעת הצגת לנו,

ציפי רון:

יש להם ארבע סוכות.

דוברת:

כן.

שרון דינור:

גם אפשר לעשות אותם בתוך גג הרעפים, את המרפסת.

ציפי רון:

אין סיבה לא לעשות את זה,

דודי דונט:

הם רוצים,

ציפי רון:

אני חוזרת בפעם העשירית,

דודי דונט:

הם רוצים את המרפסות שם,

ציפי רון:

זה האופי של השכונה. אני הייתי מציעה להקפיד על זה, לשמור על זה.

שרון דינור:

בסדר, זה כבר לא,

דודי דונט:

אבל יש בניין ממול, אותו דבר, אחד על אחד.

ציפי רון:

לא.

דוברת:

למה?

ציפי רון:

לא, כל אחד בא עם סיבות שלו וזה. אני, השכונה הזאת נבנתה כולה בזמנו עם גגות רעפים, וגם כשהוסיפו קומות בכל מיני מקומות, במוסיוף, בעזרא, בכל מיני מקומות, הקפידו על גג רעפים. אני לא מבינה למה פה לא. אני לא רואה סיבה. זה החזית החמישית וזה מאד חשוב, רואים את זה, מאחר שזה גבעה ויש שיפועים רואים את זה כמעט מכל מקום.

שרון דינור:

נראה לי שסיימנו, אם אין לך הערות.

דודי דונט:

מצוין, תודה רבה. יום טוב לכולם.

יעלה ביטון דה-לנגה:

תודה לך.

דוברת:

יום טוב.

דודי דונט:

להתראות.

אסנת יעקובוב:

ב-8.10.

יוחנן וייצמן:

לא, יש לנו עוד אחד באמצע לפני 8.

אסנת יעקובוב:

לא, לא, ... משוחרר.

שרון דינור:

לגבי הגג, אתם רוצים להגיד משהו אחר או להוריד, להשאיר?

יוחנן וייצמן:

לי לא היה אכפת, אני לא, הגברת רון כל כך ... אז אני לא יודע מה להגיד.

שרון דינור:

אם לא אכפת לך אז בוא נישאר עם ההמלצה של המחלקה של גג רעפים, ואז,

ציפי רון:

אתם המלצתם על גג רעפים, לא?

שרון דינור:

אנחנו המלצנו, כן.

יעלה ביטון דה-לנגה:

והם לא הציעו את זה? היה נראה שמציעים,

שרון דינור:

לא, הוא התבלבל בתחילת,

ציפי רון:

אז תכתבי על ההמלצה וזהו.

שרון דינור:

אז הנה, אז השארתי פשוט.

ציפי רון:

עכשיו, לא קיבלנו, לגבי העצים. טוב.

שרון דינור:

לא, העצים פה, אין עצים, אנחנו ביקשנו רק לשלב עצים.

ציפי רון:

הבנתי.

שרון דינור:

טוב, עברנו הלאה. אני לא, אנחנו, יש לנו, זהו, זה האחרונה, לא?

יוחנן וייצמן:

הם פה, הם נמצאים?

שרון דינור:

רגע, אז אני אגיד כמה מילים.

אסנת יעקובוב:

לא, הם לא נמצאים,

שרון דינור:

אה, הם גם לא נמצאים?

יוחנן וייצמן:

הם יגיעו או לא יגיעו?

אסנת יעקובוב:

הוא לא אמר לי אחרת, אבל,

שרון דינור:

אנחנו בתכנית האחרונה בסדר היום, מנחם 6 במקור ברוך, 1331556, זה תכנית של תב"ע. מבקשים, המהות של הבקשה זה תוספת של שלוש קומות מעל מבנה היסטורי. המבנה הוא מאוד,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

אני אראה לכם.

יהודה:

מה, מה, על איזה תיק?

יעלה ביטון דה-לנגה:

רגע, תגידי איזה,

צפי שלף:

מנחם 6.

שרון דינור:

האחרון, מנחם 6,

צפי שלף:

עמוד 21.

שרון דינור:

תב"ע בסמכות מחוזית, תוספת של שלוש קומות למבנה שהוא דו קומתי עם גג רעפים. הם מציעים את הריסת רוב המבנה ההיסטורי ואנחנו ביקשנו פה כמה דברים. קודם כל אנחנו, כעיקרון מאשרים את הבקשה. רגע, אני טוענת את הדף עוד פעם, אולי זה יסתדר לי. זה ליד הבית שלך, לא? וייצמן.

סטפני שילה:

סטפני שילה,

דוברת:

סטפני?

סטפני שילה:

שילה, מחליפה את דני ליבמן.

שרון דינור:

הנה, טוב. הגעתי לשם בהליכה רגלית. אנחנו רואים, זה הבניין הזה. עכשיו אתם, אתם תסתכלו עליו, אתם תראו ש-,

ציפי רון:

תראי אותו, תראי אותו.

שרון דינור:

איך שוייצמן אומר, בצורה וולונטרית נראה לי שאהבו אותו כל השנים, מי שגר.

יוחנן וייצמן:

ש-? אהבו אותו.

שרון דינור:

כן. כי הוא, גם בגלל שהצצתי בתיק תיעוד, ורואים שמי שגר שמה, אתם רואים, הוא מטופח,

יוחנן וייצמן:

כן, הבניין שמור.

שרון דינור:

וצבוע יפה ויש לו גינון. הוא מאד יפה. עכשיו, אז ביקשנו ככה, קודם כל לגבי גובה הבינוי, אנחנו אמרנו להתאים למדיניות מע"ר צפון, זה לא מוסד או משהו כזה. את התיעוד להשלים. שימור חזיתות דרומית ומזרחית, אז דרומית זה מה שאנחנו רואים פה ומזרחית זה מה שרואים בצד כאן. שתי החזיתות האלה אנחנו מבקשים לשמור עליהם במלואן כולל כל הפרטים שיש בהן. בחזית הצפונית והמערבית, רק את מה שמחופה באבן. יש חלקים שכבר לא מחופים באבן או שלא היו אף פעם מחופים באבן ואותם לא ביקשנו לשמור. יש גרם מדרגות נאה שעובר, מאבן, אני לא יודעת, תיכף אני אראה לכם. הנה, פה. רואים קצת ממנו, יש לי אותו בתיק תיעוד, אני אנסה להראות לכם תיכף. גם אותו,

ציפי רון:

איפה,

שרון דינור:

ביקשתי לשמור.

ציפי רון:

איפה הגרם מדרגות?

צפי שלף:

בקומה,

שרון דינור:

בצד, הוא עובר על החזית המזרחית פה. ואת גג הרעפים ביקשנו להחזיר, אזור שמאופיין בגגות רעפים. בוא נסתכל רגע על התכנון ונגיד רגע מה ההמלצה שלנו. הי, לא, זה לא מה שרציתי, עברתי. מנחם, אוקי. הממ"דים הם,

יוחנן וייצמן:

איפה הם ביקשו את הממ"דים?

שרון דינור:

הם ממוקמים לא טוב בעינינו. פעם אחת בחזית הזאתי, בפינה הצפונית מזרחית ובחזית המערבית, מוצעים במקום לא ראוי על קו אפס לרחוב, כאילו,

יעלה ביטון דה-לנגה :

כי מה?

שרון דינור :

זה לא לרחוב האמת היא, זה לחלקה האמת.

יעלה ביטון דה-לנגה :

למה ממ"דים ...

שרון דינור :

לא, הם בסוג של,

יעלה ביטון דה-לנגה :

כי זה מסוכן כאילו? בגלל בטיחות או בגלל נראות?

יוחנן וייצמן :

לא, לא, לא,

ציפי רון :

לא,

שרון דינור :

מה? לא, לא, לא, נראות.

ציפי רון :

בגלל תכנון עיר.

יעלה ביטון דה-לנגה :

בגלל שהחלון הוא כזה אטום ו-? ולא,

שרון דינור :

כאן זה ממש פוגע בנושא של השימור. עכשיו, אתם רואים שמוצעת פה הריסה,

צפי שלף :

מאסיבית.

שרון דינור:

הריסה מאסיבית, אין בעיה למקם את זה בפנים. אז אנחנו ביקשנו להציע מיקום אחר בתיאום איתנו ולהתאים את עיצוב חלונות הממ"דים לסביבתם. אני באידיאל כאילו, בוא נגיד את זה ככה, זה פחות מפריע לי. רגע,

יוחנן וייצמן:

יש לנו גם בניינים של, בניינים בקו אפס, לא?

שרון דינור:

רגע, רגע. למה הוא לא רוצה לעשות לי פה את ה-? הנה, אה, הבנתי. אז אין לי בעיה שאת הדבר הזה, מה זה אין לי בעיה? אני לא מתה על זה אבל הוא בקו אפס אחר עם מישור אחר, פה אני לא יודעת אם הוא חוסם לו חלונות או לא, האמת אני לא שמת לב.

יוחנן וייצמן:

הבניין השני בנוי על אפס?

שרון דינור:

הבניין הזה בנוי על אפס,

יוחנן וייצמן:

זה מנחם 6. 8 בנוי על אפס?

שרון דינור:

אבל יכול להיות שיש לו, תיכף נסתכל, יכול להיות שיש לו, אני לא זוכרת, שיש לו חלונות פה. זה הבניין הזה. הנה, אתם רואים. אני לא מצליחה לראות איזה סוג של פתחים יש לו אם, תראו איזה פתחים יפים.

יוחנן וייצמן:

זה 8, בית הכנסת?

שרון דינור:

כן, אני אומרת, ועליו הוא בונה בקו אפס. אוקיי? אז,

יוחנן וייצמן:

אין בעיה.

שרון דינור:

יש בעיה אם אתה סותם למישהו חלון מתפקד שלו, נראה לי זה פוגש אותו ...

יוחנן וייצמן:

למה, לא, אם החלון הוא באפס אז אין בעיה.

שרון דינור:

לא, יש בעיה.

יוחנן וייצמן:

אין בעיה.

שרון דינור:

למה אין בעיה? מישהו גר שם,

דובר:

גם הוא אסור לו שיהיה לו חלון באפס.

שרון דינור:

אתה סותם לו את החלון, מה זה החוסר אנושיות הזה? אתם כל הזמן מדברים על ילדים,

יוחנן וייצמן:

בן אדם, לא, לא, לא, לא, לא,

שרון דינור:

הוא לא עשה את זה, הוא היסטורי שמה,

יוחנן וייצמן:

אז זה תקנון, לא,

שרון דינור:

זה בניין היסטורי.

יוחנן וייצמן:

זה אפילו בתקנות כתוב.

שרון דינור:

אבל,

יוחנן וייצמן:

אין זכות לעשות חלונות באפס,

שרון דינור:

אבל לגבי מבנים חדשים, התקנות התחילו אחרי הבניין הזה.

יוחנן וייצמן:

לא משנה, אבל אנחנו, מעשים שבכל יום.

שרון דינור:

הוא לא עברין, בסדר,

יוחנן וייצמן:

גם אם הוא לא עברין.

שרון דינור:

אבל וייצמן,

יוחנן וייצמן:

על פי ההלכה היהודית את צודקת, יש חזקת תשמישים,

שרון דינור:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

ש...

שרון דינור:

תסתכל,

יוחנן וייצמן:

על פי החוק לא.

שרון דינור:

אם יש לך אפשרות להימנע מפגיעה, זה אחריות שלך שלא. תראה, יש לו מספיק מקום,

יוחנן וייצמן:

אין שם בנייה בכלל, זה ...

שרון דינור:

אפשר בבקשה, אפשר בבקשה להסתכל רגע? אוקי. יש פה מקום לעשות ממ"ד,

יוחנן וייצמן:

איפה?

שרון דינור:

פה, איפה שאני עושה איקס. אפשר לעשות ממ"ד ולשמור על המרווח. אני אגב לא יודעת, לא הייתי שמה, לא יכולה להיכנס לשם, לא יודעת אם יש פה פתחים או לא. אני רק אומרת, התחלתי מזה שאמרתי שזה פחות מפריע לי. אם יש פה פתחים אני חושבת שיש פה אפשרות לעשות ממ"ד במרחק, זה לא לא סביר, זה הכי אנושי שיש. דבר שני, הממ"ד הזה, אני חושבת שצריך להכניס אותו פנימה, אוקי? ואז אמרנו שהמרפסות, רצינו שכלפי הרחוב כמובן, שיתאימו לסגנון ההיסטורי. גג רעפים זה ההערות, שאר ההערות זה הערות רגילות. זה הסיפור של הבניין הזה,

צפי שלף:

הוא בונה,

שרון דינור:

אז בוא נסתכל,

צפי שלף:

חדר מדרגות חדש, הוא יכול להצמיד את הממ"דים לחדרי המדרגות.

שרון דינור:

נכון, זה נכון.

צפי שלף:

כאילו, כל התכנית שלו מוזרה.

שרון דינור:

לא, לא, זה נכון, אפשר להוסיף את, אפשר לעשות,

ציפי רון:

... כל הבניין.

צפי שלף:

כל הממ"דים, כבר הוא חוסך לעצמו את הקונסטרוקציה של,

שרון דינור:

בוא נראה, אם אתם רוצים לראות את תיק התיעוד, רגע,

יוחנן וייצמן:

אני פתחתי את תיק התיעוד.

שרון דינור:

אני רגע עוברת על ההיסטוריה של השכונה. בואו נראה. אז אמרנו ככה, איפה שיש אבן אנחנו שומרים, איפה שיש טיח אנחנו מוותרים. איפה שיש אבן חדשה זה גם לא משהו שהוא לשימור. את הפרטים האלה אנחנו שומרים. לא שומרים את הלמעלה, לא שומרים את הטיח הזה.

ציפי רון:

יש שם שלט "אם אשכחך ירושלים" ראיתי.

שרון דינור:

כן, כן.

ציפי רון:

איפה, בחדר מדרגות?

שרון דינור:

הכתובת היא, הכתובת היא על הקיר.

ציפי רון:

בחדר מדרגות בדרך כלל. איפה הכתובת?

שרון דינור:

הנה, פה, את רואה, מאחורי הדלת.

ציפי רון:

זהו, אז זה לשימור צריך להיות.

שרון דינור:

אני חושבת שזה בקומה שעולים אליה עם המדרגות.

ציפי רון:

עם המדרגות. זה בדרך כלל בכניסה לבית, במדרגות. אז תראי אם זה לשימור.

שרון דינור:

זה לא, זה מה שאנחנו אומרים, אנחנו רוצים לשמור עליה.

ציפי רון:

אה, זה לא לשימור?

שרון דינור:

תיכף נסתכל איתך ביחד על התכנון. סך הכל חצר נחמדה, כן, אני כאילו, אני רואה שהמקום הזה מטופח.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

בוא נראה מה עוד יש לנו פה, רציתי לראות, הפנים אין לו, יש בו מעברים שראיתי שהם עם קשתות כמו פה, אבל כאן הקיר מאד עבה אז אני יודעת שזה, אבל כל השאר אין בו, הנה, זה מה שרציתי להגיד לכם. תראו איזה, וואי, לא נעים לי להגיד, כאילו אני נכנסת לעניינים של מישהו, אבל דירה מאד מאד יפה, מאד אהובה. זהו, הנה, זה המדרגות עם הקשת הזאתי, אם אשכחך ירושלים, ... רואים פה. טוב, עכשיו רגע בוא נעבור לתכנון, בינוי. אז חזרנו לפה, כאן המדרגות האלה נהרסות, כל החזית הזאתי נהרסה, גם פה, גם פה בחזית כאן יש הריסה. לכן אנחנו מבקשים לשמור על החלקים החשובים. האמת היא שלא, לדעתי לא ביקשנו הרבה.

יוחנן וייצמן:

החלקים החשובים שמה זה לא יותר מהגוש חזית? באמת.

שרון דינור:

אמרנו, החלק המזרחי והחלק שפונה לרחוב, זה,

יוחנן וייצמן:

והדרומי וודאי.

שרון דינור:

כן. וזה, זה עם ה"אם אשכחך", והדלת עם הקשת והמדרגות, זה הכל אותו חלק. זה, הם פה, כאילו הם מגיעים לדיון או ש-?

אסנת יעקובוב:

לא.

שרון דינור:

הם לא מגיעים?

אסנת יעקובוב:

לא עונים.

יוחנן וייצמן:

לא עונים בשום צורה?

ציפי רון:

אתם יודעים איפה יש את השלט הכי יפה של "אשכחך ירושלים", "אם אשכחך"?

יעלה ביטון דה-לנגה:

בטח במגרש הרוסים, לא? אה, אצלי בבית, אבל בחוץ. ... הכי יפה. רות חביליו עשתה לי,

ציפי רון:

איפה, איפה?

יעלה ביטון דה-לנגה:

בבית שלי.

ציפי רון:

אה, לא, לא, לא, לא, אני מדברת על משהו היסטורי.

יעלה ביטון דה-לנגה:

את צריכה לראות.

שרון דינור:

מה היא עשתה לך, קרמיקה?

יעלה ביטון דה-לנגה:

עשתה לי יפה, שלט,

ציפי רון:

ווייצמן, אתה יודע איפה יש שלט הכי יפה "אם אשכחך ירושלים"?

יוחנן וייצמן:

כן?

ציפי רון:

ברחוב אריאל. יש שם שלט של בצלאל, משהו לא נורמלי. נכנסים לבניין, פשוט משהו יוצא מן הכלל. קרמיקה, אדיר. זה כיבב אצלנו על ספר שהוצאנו על מחקרים על ירושלים. לקחנו את הצילום של השלט הזה, "אם אשכחך". משהו עצום אבל.

דובר:

איפה זה רחוב אריאל?

ציפי רון:

אריאל זה מאחורי תחנה מרכזית,

דובר:

אה, אה, אה.

ציפי רון:

ברחוב שיוצא מכיכר אלנבי שם. לא רחוב הצבי, הרחוב שמקביל אליו מצפון.

שרון דינור:

אני מנסה לראות את ה-,

ציפי רון:

... של הרב הראשי, של הרב מיימון, אם אני לא טועה, ושם יש את זה.

יוחנן וייצמן:

מנחם 4 קיבל חמש קומות, למה שהוא לא יגיע ל-5?

שרון דינור:

אני פשוט אומרת לפי המדיניות, אני לא,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר.

שרון דינור:

לכל אחד פה יש גם טיעונים. זה מקבל בגלל שהוא מוסד, זה מקבל כי הוא תמ"א. הוא לא אף אחד מהדברים האלו.

ציפי רון:

הרב מיימון, הבית שלו,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ...

דוד היימן:

... היה שר,

יוחנן וייצמן:

הוא ביקש יותר, אני לא יודע, היא ביקשה להוריד.

ציפי רון:

... שלט עצום מקרמיקה.

שרון דינור:

טוב, החלטות?

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו לפני הזמן.

שרון דינור:

אה, אנחנו לפני הזמן?

יוחנן וייצמן:

שש דקות עד שהם מוזמנים. אפשר לכבות.

שרון דינור:

מה אנחנו צריכים, 22, מתי אנחנו מוציאים סדר יום?

אסנת יעקובוב:

יום ראשון הקרוב. ולא קיבלנו סדר יום מ-,

יוחנן וייצמן:

תכנון עיר כן שלחו איזה משהו.

אסנת יעקובוב:

של מחר.

יוחנן וייצמן:

לא, גם של,

אסנת יעקובוב:

לא ראיתי.

יוחנן וייצמן:

אולי אני לא בסדר שאני לא ...

אסנת יעקובוב:

היה לך חתונה, נראה לי אתה קצת,

יוחנן וייצמן:

הייתי קצת שיכור.

אסנת יעקובוב:

כן.

יוחנן וייצמן:

יש סדר יום ל-25.9, אני מעביר לך.

אסנת יעקובוב:

תשלח לי בבקשה.

שרון דינור:

איך זה יכול להיות שלא קיבלתי?

אסנת יעקובוב:

אני לא קיבלתי, לא ראיתי.

יוחנן וייצמן:

שלחתי. אישרו שמה גם שבע קומות, ביוסף מתתיהו, הבניין ההוא מהאבן, וגם התב"ע הגדולה אצל הילה ש...

שרון דינור:

הקומות, בואו, אנחנו המלצנו. אתם תמיד אומרים,

יוחנן וייצמן:

בואו, בואו לא נתייחס לזה, אני חושב. אני מציע לא להתייחס ושלוש, שילך לתכנון. ושימור אני בעד שימור הדרומית, והשאר מאד לא נצפה שמה. אבל בוא נחכה להם, בוא נראה מה הם אומרים.

שרון דינור:

החזית היא גם זה, ראיתם שהיא מיוחדת. חזית, חזית, חצר,

יוחנן וייצמן:

זה העורף, נכון?

שרון דינור:

זה כתוב חזית מערבית, זה מה שרוצים להגיע איתו לקו אפס לבניין ההיסטורי.

יוחנן וייצמן:

לבית הכנסת.

שרון דינור:

כן, זה חזית צפונית. היא לא איכותית, כמו שאנחנו רואים. והחזית המזרחית שהיא כן איכותית, בהקשר הזה של המדרגות. לא רואים את כולה פה, יש את המדרגות ואת החזית. הנה. אתם רואים, יש את שתי הדלתות, זה החזית המזרחית, יש שתי דלתות עם קשתות כאלה שמאחורי אחת מהן יש את ה"אם אשכחך". אפילו, אני חושבת שאפילו אולי מאחורי שתייהן, כי היה נדמה לי שגם מאחורי השניה אני רואה. רגע, בוא נראה. זאת אחת שנמצאת בקומת הקרקע, זה לא ה"אם אשכחך".

יוחנן וייצמן:

אפשר להעסיק אותכם רגע, אם אנחנו, משעמם לנו? באותו מקום שכתוב,

יעלה ביטון דה-לנגה:

ההוא הבטיח לנו בדיחה והלך.

יוחנן וייצמן:

לא, כעת זה כבר לא בדיחה.

דוד היימן:

זה היה הבדיחה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

זה היה הבדיחה.

יוחנן וייצמן:

כן. באותו מקום בתלמוד שכתוב לכתוב את ה"אם אשכחך ירושלים" כתוב גם להסיר, לשבור את הכוס לחתן, לשים אפר בראשו של החתן. כתוב עוד דבר, לחסר דבר בסעודה.

שרון דינור:

מה כתוב?

דוד היימן:

לחסר דבר,

יוחנן וייצמן:

לחסר, לעשות, אתה עושה סעודה גדולה, תחסר משהו. ... בשביל זה הבאתי בחתונה, הם הביאו את זה מחולק לארבע, פה שלוש דברים, אחד היה ריק. אז זה גם שימור.

שרון דינור:

וואלה,

דוברת:

איזה יופי.

יוחנן וייצמן:

כולם קיבלו צלחת מחולקת,

יעלה ביטון דה-לנגה:

איפה זה, ... מה המקור לזה?

יוחנן וייצמן:

גמרא בבא בתרא, אני לא זוכר איפה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

אה, זה ...

יוחנן וייצמן:

זה בתלמוד, כן.

שרון דינור:

זה כזה, כל פעם שאתה מגיע לחתונה אתה צריך לנחש מה חסר?

יוחנן וייצמן:

הו,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

היום אנחנו לא מגישים קינוח.

דוד היימן:

לא עושים ...

יוחנן וייצמן:

לא, לא, השאלה שלך היא נורא נכונה, כי בעצם אין היום לחסר. מה, תוריד משהו בתפריט, מה? תביא שלוש תוספות במקום ארבע,

שרון דינור:

זהו, בדיוק, הכל,

יוחנן וייצמן:

6 סלטים במקום,

שרון דינור:

אין לימונדה היום, יש רק מים ו-,

יוחנן וייצמן:

כן.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כן, אבל זה מספיק ש-,

יוחנן וייצמן:

אז הפתרון שלהם היה לשים צלחת, פה אתה רואה שחסר.

שרון דינור:

שחסר חתיכה מהפאזל.

יעלה ביטון דה-לנגה:

וגם, לדעתי זה יותר גם הפעולה שעושה בעל השמחה, שהוא, הוא במודעות שלו יודע שהוא עושה את זה, משהו הוא מחסר. יכול להיות. אני זוכרת שכשחיתנתי עם בני עם משפחה חרדית בבני ברק אז אני מאד רציתי להביא איזשהו חופה שיצרנו רקומה, משהו, והם ממש ביקשו לא, וזה היה סוג של החיסור, אבל זה גם היה אין הברכה שרויה, וזה כזה התחבר. הם לא הסכימו, ממש היה צנוע, מאד. וזה היה החיסור, לעשות הכל רגיל ולא לפאר. יש לי שבעה נכדים חרדים.

שרון דינור:

וואו.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כיף לי, אה?

דוד היימן:

פעם היו ...

משה גורא:

בבני ברק?

יעלה ביטון דה-לנגה:

לא.

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה-לנגה:

באופקים. הם עצניקים. עץ זה האותיות של הפלג הירושלמי בבחירות.

משה גורא:

אלה שמפגינים ...

שרון דינור:

אה.

יעלה ביטון דה-לנגה:

הבן שלי לא שם. ... הוא לא, הוא נרגע מזמן, מגדל ילדים. הוא אף פעם לא הפגין בעצם, אבל הוא תמיד לקח נגיד תפילין לבית מעצר, אוכל ... זה כשהוא היה יותר צעיר, אבל הוא מזמן,

משה גורא:

איפה הוא למד?

יעלה ביטון דה-לנגה:

התחיל בישיבת קריית מלאכי כשהוא חזר, אצל הרב עמית,

דוד היימן:

בישיבה,

יעלה ביטון דה-לנגה:

אבל אחר כך הוא נהיה גריינימן, גריינימן בפתח תקווה, כן, ואז בבני ברק הוא היה בכולל כשהתחתן
אבל הוא עבר די מהר, הוא לא, הוא לומד ...

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אתה, איך קוראים לך?

דוד היימן:

יש לי דוד ר"מ בקריית מלאכי.

יעלה ביטון דה-לנגה:

כן? מי זה?

(מדברים ביחד)

אסנת יעקובוב:

לא, לא הגישו ... לא.

יוחנן וייצמן:

ראית את ההמלצות, יונתן?

יונתן חזן:

כן.

יוחנן וייצמן:

יש הערות?

יונתן חזן:

כן, לגבי המחסנים בקומת הגג ברעפים, כל האזור שמה, כל הבניינים שם ליד, כולם קיבלו מחסנים
...

שרון דינור:

מה קיבלו? סליחה?

יונתן חזן:

מחסנים בקומת הגג. וכל הבניינים באזור, ולכן גם אנחנו הצענו מחסנים,

שרון דינור:

תראה, העדיפות היא קודם כל בגג לעשות שמה את התשתיות למבנה, אם צריך צ'ילרים, בוילרים,

יוחנן וייצמן:

טוב, אנחנו נעזוב את הסעיף הזה בכל מקרה, סיכמנו שלא נעלה,

שרון דינור:

לא, זה שתי סוגיות שונות. אני, הורדנו את הסעיף לגבי הגובה,

יוחנן וייצמן:

הגובה.

שרון דינור:

אבל לא, כאילו, אני לא רוצה לקבל את כל התשתיות המכוערות על הגג של המבנה, כאילו, בגלל זה אני אומרת, כל מה שאפשר להכניס פנימה צריך להכניס פנימה.

יונתן חזן:

אז אני לא מאמין שאפשר,

שרון דינור:

אז אין, לא מפריע,

יונתן חזן:

זה לא האזורים,

שרון דינור:

שניה רגע,

יונתן חזן:

ששמים צילרים או דברים כאלה,

שרון דינור:

לא, לא, זה לא מפריע,

יונתן חזן:

... אולי ששימו דודי שמש.

שרון דינור:

תקשיב לי רגע עד הסוף. לא אכפת לי לכתוב שהגג ישמש קודם כל עבור,

יונתן חזן:

כן, תשתיות, כן.

שרון דינור:

כל התשתיות של המבנה, וככל שיישאר מקום למשהו נוסף,

יונתן חזן:

כן.

יוחנן וייצמן:

יותר שימוש. חוץ מזה?

יונתן חזן:

בסדר. חוץ מזה היה לי את הנושא של הממ"דים האחוריים ש-

יוחנן וייצמן:

יש לך שני ממ"דים ששניהם היה,

יונתן חזן:

שזה שני הממ"דים בקו האחורי, גם הקומות מעל וגם ... שזה המיקום היחיד שאפשר,

שרון דינור:

אתה הורס את כל הבניין, אתה יכול לשים את הממ"דים,

יונתן חזן:

אני לא הורס את כל הבניין, אני,

שרון דינור:

אתה יכול לשים, כעיקרון היית יכול למקם ממ"ד גם פה.

יונתן חזן:

אבל אני לא הורס, לא, זה ש-, זה שאני,

שרון דינור:

... זה לא כאילו,

יונתן חזן:

אז אם תרדי קומה אחת למטה, תרדי, את בקומה מעל, את בקומה מעל, את לא בקומת הקרקע. אני לא הורס,

שרון דינור:

מפה.

יונתן חזן:

אני לא הורס את כל הבניין, אני לא הורס,

שרון דינור:

בסדר, הנה, מצאתי לך מקום לממ"ד,

יונתן חזן:

אבל זה אומר להרוס, את כל הבינוי שמה זה אומר להרוס את כל הבינוי.

שרון דינור:

אתה הורס את כל הבינוי, אני השתמשתי במה שאתה ...

יונתן חזן:

לא, את רואה? סך הכל אני הרסתי, בצד הזה אני הרסתי את שני הקירות, אחד בשביל גישה שתהיה לנו לכיוון הממ"ד,

שרון דינור:

אני רואה מה אתה הורס פה כי זה מסומן בצהוב,

יונתן חזן:

נכון.

שרון דינור:

אני אומרת, אתה יכול לסמן פה ממ"ד, אתה יכול לסמן פה, תראה, זה אזור שהוא מופר גם כן,

יונתן חזן:

לא, זה אזור של בינוי קיים.

שרון דינור:

נכון, אבל אני אומרת, אתה כבר הורס כאילו, אנשים לא יגורו פה,

יונתן חזן:

...

שרון דינור:

בתקופת הבנייה אנשים לא יגורו פה.

יונתן חזן:

נכון.

שרון דינור:

אתה יכול לעשות מה שבא לך.

יונתן חזן:

נכון. אז את זה אני,

שרון דינור:

אז תשים,

יונתן חזן:

אעשה חדר מחוזק.

יוחנן וייצמן:

למה חדר מחוזק?

יונתן חזן:

כי,

יוחנן וייצמן:

תתחיל מקומת הקרקע ותעשה ממ"ד.

יונתן חזן:

זה בתוך הבינוי אבל, ...

שרון דינור:

אבל אתה יכול לעשות את זה כי אתה כבר בבנייה,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להתחיל מלמטה ממ"ד.

שרון דינור:

אין לך,

יוחנן וייצמן:

אם אתה הולך בדרך הזאת, מתחיל מקומת קרקע, אנחנו נגד חדר מחוזק, שיהיה ברור.

יונתן חזן:

נכון, אז בגלל זה אנחנו שמנו את הממ"דים מחוץ לבניין,

שרון דינור:

אבל,

יונתן חזן:

מחוץ לבניין הקיים.

משה גורא:

... קומת הקרקע, להתחיל לעשות ... מקומת הקרקע.

יונתן חזן:

אז זה אומר להרוס את קומת הקרקע.

משה גורא :

...

יונתן חזן :

לא, איפה שהיא סימנה שמה אני לא הורס שום דבר,

שרון דינור :

אתה יכול אבל, אלף,

יונתן חזן :

מה שאני הורס זה רק שמה באזור של,

שרון דינור :

סליחה, אני לא זוכרת איך קוראים לך.

יונתן חזן :

יונתן.

שרון דינור :

יונתן, איך פה ערכים גבוהים לשימור.

יונתן חזן :

נכון.

שרון דינור :

מבחינתי אתה יכול לעשות את זה, כאילו, אל תשתמש בשימור בתור טיעון למה אתה לא הורס,

יונתן חזן :

אני לא משתמש בשימור.

שרון דינור :

כי פה, אם יש משהו ש-,

יונתן חזן :

... לתת כמה שיותר שטחים ל-,

שרון דינור:

אני מסבירה לך, אני מסבירה לך. אלף, אני מבינה את הרצון הזה לתת שטחים, באמת כאילו, אתה לא הראשון פה שהוועדה פוגשת עם השטחים, אבל אתה על קו אפס. אתה פוגע גם בשכנים, גם בחצר, גם בחזית לשימור פה שהיא חזית היסטורית, דווקא פה היא נאה. אז כאילו אם יש חלופה, אם יש אלטרנטיבה, אז אנחנו מבקשים שתבחן אותה.

יונתן חזן:

השאלה אם אני יכול להעלות את הממ"ד כאילו לכיוון יותר למעלה, ולא לכיוון הזה. אוקי, לכיוון הזה אין בעיה, אני אתרחק,

שרון דינור:

אני, אני אגיד, תראה,

יונתן חזן:

אני אישאר איתו עם הקו של הבינוי הקיים,

שרון דינור:

כעיקרון הייתי אומרת שאתה יכול, סליחה, זה לא ...

יונתן חזן:

לא, לא, לא, אני אומר, הנה, ככה,

שרון דינור:

הייתי אומרת שאתה יכול,

יונתן חזן:

בדיוק.

שרון דינור:

כן, ככה זה הרבה פחות פוגע.

יונתן חזן:

בדיוק, ואפשר אפילו להרחיק את הממ"ד טיפה, להגיע איתו עם הקו הישר של הבינוי הקיים.

שרון דינור:

זה לא, זה לא מפריע לי.

יונתן חזן:

בסדר, אז לעשות אותו עם הקו הישר של הבינוי הקיים, שמה מאחורה אין לי בעיה מהבחינה הזאת.

שרון דינור:

אבל הבינוי שקיים פה מאחורה זה של מישהו, אתה לא יכול,

יונתן חזן:

לא, לא, לא לבינוי הזה, לבינוי לצד אני מדבר.

יוחנן וייצמן:

לכיוון מנחם 4?

יונתן חזן:

כן, יש לי פה בינוי שקיים, למטה, כאילו למטה, כאילו פה יש לי את הבינוי הקיים, אני אומר, אין בעיה, נקטין את הממ"ד, נרחיק אותו יותר לפה, שיהיה באותו קו של זה.

שרון דינור:

לא, אני לא רוצה שהוא יהיה שם, אני רוצה שתציע אותו איפה שהרגע אמרת, זה היה לי מצוין.

יונתן חזן:

לא, אין לי בעיה, אני אומר, אני ארחיק את כל הממ"ד מפה לפה, וזה בדיוק איפה שאת סימנת אותו לפני זה, רק זה 2 מטר ...

שרון דינור:

לא, אני רוצה שאתה תהיה מאחורי החזית לשימור, תראה רגע. למה, איפה, למה אני לא רואה פה,

יוחנן וייצמן:

מה אנחנו, מה, מה הקדושה בשימור שמה?

שרון דינור:

אין, אין קדושה, אבל אם יש אלטרנטיבה אז אנחנו נלך על האלטרנטיבה. הנה, פה.

יוחנן וייצמן:

אבל אם הוא יבוא מחר בהיתר רגיל ויבקש שמה,

שרון דינור:

הוא לא יבוא בהיתר רגיל, כי אנחנו נותנים לו עכשיו ממ"ד, אז למה שהוא יבוא בהיתר רגיל? הוא הולך עכשיו על תב"ע,

יונתן חזן:

אז אני אומר,

שרון דינור:

הוא מציע פה,

יונתן חזן:

... שסימנת את זה, שרון,

יוחנן וייצמן:

סליחה שאני שואל, אם הוא היה, אני לא רוצה להשתמש במילה חזיר, כן? אז הוא היה בא, מבקש ממ"ד לדירה, ממ"ד לדירה, עוד חצי שנה בא ומגיש תב"ע.

שרון דינור:

אבל הוא לא, אבל זה בסיטואציה ...

יוחנן וייצמן:

אז הוא מציע כעת סוגייה, הוא מציע ... ,

שרון דינור:

אני צריכה להגיד לו תודה שאתה מתחשב? תודה, תודה.

יוחנן וייצמן:

אלף תודה, כן.

שרון דינור:

כן, לא, באמת, אני מבקשת עוד קצת,

יונתן חזן:

אין בעיה, ...

שרון דינור:

אתה מבקש עוד זכויות, בכיף,

משה גורא:

יש לך בעיה עם מה שהיא מציעה עכשיו?

יונתן חזן:

אה?

משה גורא:

יש לך בעיה עם מה שהיא מציעה עכשיו?

יונתן חזן:

... אין בעיה, ...

שרון דינור:

אבל אז אני פוגעת, אני רוצה,

יונתן חזן:

אבל את לא פוגעת,

שרון דינור:

תראה, אני רוצה לשמור על המדרגות האלה,

יונתן חזן:

אוקי.

שרון דינור:

ועל הקיר הזה, זה הכל.

יונתן חזן:

בסדר, אין בעיה.

שרון דינור:

בסדר? הנה,

יונתן חזן:

הממ"ד בצד הזה, אין לי בעיה.

שרון דינור:

יפה, תודה. עכשיו, הממ"ד השני,

יונתן חזן:

הממ"ד השני.

שרון דינור:

רצינו לשאול עליו משהו.

יונתן חזן:

כן.

שרון דינור:

בוא רגע, תישאר, תישאר ליד ה-,

יונתן חזן:

אה, סליחה.

שרון דינור:

כאן,

יוחנן וייצמן:

לבית הכנסת יש חלונות למזרח?

שרון דינור:

כאן, מה, יש לך תמונה לפה, להגיד לנו שזה, אין פה חלונות שאתה סותם במקום הזה?

יונתן חזן:

לא, אין להם חלונות לכיוון הזה, לבית הכנסת.

שרון דינור:

אז זה פחות מפריע לי.

יונתן חזן:

לבית הכנסת אין חלונות לכיוון הזה.

ציפי רון:

כן, אבל אם ... כמו ששרון מציעה ...

יונתן חזן:

אבל זה אזור שמה שכולם בונים בקו אפס.

יוחנן וייצמן:

בית הכנסת עצמו בנוי באפס.

יונתן חזן:

בית הכנסת בנוי באפס, הבניין עצמו לבית הכנסת פה הוא באפס, ... הבניינים פה הם באפס, כל,

ציפי רון:

אפשר לראות את החתך,

יוחנן וייצמן:

כל הרכבת שם.

יונתן חזן:

כל הרכבת שמה היא באפס,

ציפי רון:

אפשר לראות את ה-,

יונתן חזן:

... מה שבנוי ...

ציפי רון:

אפשר לראות חתך רחוב?

יונתן חזן:

הוא באפס.

ציפי רון:

רגע, אפשר לראות חתך רחוב?

יוחנן וייצמן:

את לא צריכה חתך, את יכולה לראות GIS.

ציפי רון:

לא, אני לא רואה, זהו שאני לא רואה.

יוחנן וייצמן:

ב-GIS ...

יונתן חזן:

הבניין היחיד שהוא לא קו אפס,

ציפי רון:

אני לא רואה את הקו אפס.

יוחנן וייצמן:

לא, 2, 4 ו-6 הם לא אפס. 8 ו-10 ו-12 הם אפס.

דובר:

לא 12.

יוחנן וייצמן:

8 ו-10.

שרון דינור:

תראי, אני פותחת את ... שניה.

יונתן חזן:

כל, איך זה נקרא שמה? מרדכי צבי אילן הוא כולו בנוי על אפס.

שרון דינור:

הנה, הנה, אנחנו רואים את זה.

יוחנן וייצמן:

...

שרון דינור:

תקשיבו, יש פה, אני לא יודעת, יש, זה חלון?

יוחנן וייצמן:

הנה, יופי.

יונתן חזן:

לא, לא, אין פה חלונות בכלל,

יוחנן וייצמן:

יופי, זה החזית המדוברת.

יונתן חזן:

אין פה חלונות בכלל על קו הזה.

צפי שלף:

אבל ביום שבית הכנסת ירצה לעלות?

שרון דינור:

הוא לא יעשה שם חלונות גם.

יונתן חזן:

הוא לא יכול, כי ...

דוד היימן:

הוא על אפס. הוא על אפס.

יונתן חזן:

כל הרחוב פה בנוי על אפס.

שרון דינור:

בסדר, אוקי, אז זה אין בעיה. היו עוד הערות לחוות הדעת? אני בינתיים מתקנת.

יונתן חזן:

רק את הממ"דים ואת,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

את הממ"ד המערבי אישרנו,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

את הממ"ד המזרחי מה החלטנו?

שרון דינור:

רגע,

יונתן חזן:

אנחנו נכניס לתכניות.

יוחנן וייצמן:

מה פירוש, עד כמה,

יונתן חזן:

כמו שהיא סימנה, כמו שהיא סימנה.

שרון דינור:

בהתאם,

יונתן חזן:

שנשמור על המדרגות.

שרון דינור:

איך אני,

צפי שלף:

יוסט.

שרון דינור:

יוסט אל מעבר לחזית,

צפי שלף:

יוצב בחזית,

שרון דינור:

לחזית מזרחית, ניתן להציע עד אפס ...

יוחנן וייצמן:

המרפסות אנחנו נאפשר מרפסות סוכה בחזית דרומית, כן?

שרון דינור:

רגע, רגע, חכה שניה בבקשה.

צפי שלף:

במקום,

שרון דינור:

כן, הנה, כלפי. אוקי, בחזית, את השנייה אני מורידה. את זה אני משאירה, זה שטויות.

יונתן חזן:

איך אני יכול לעשות,

שרון דינור:

רגע, איפה היה,

יונתן חזן:

איך אני יכול לעשות חלון מאורד?

שרון דינור:

שניה, יש פרט ממ"ד כזה ש... איתו במחלקת שימור ... אז,

יונתן חזן:

תגיד,

שרון דינור:

כן.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

עכשיו רגע, איפה ראית,

יונתן חזן:

לא עודכנתי בזה אז אני צריך,

שרון דינור:

איפה ראית את הנושא של המחסנים רק?

יונתן חזן:

למטה יש סעיף מחסנים, סעיף מחסנים, סעיף שמה, רגע, ... או שמחקתם אותו אולי כשסימנת את ה-,

שרון דינור:

את רואה פה זה, מחסנים?

צפי שלף:

... למעלה.

שרון דינור:

אה, כן, כן,

צפי שלף:

מה שמחוק.

שרון דינור:

נכון, מחקתי את זה.

יונתן חזן:

כן, מצוין.

אסנת יעקובוב:

אפשר רק את השם שלך עוד פעם?

יונתן חזן:

יונתן חזן.

יוחנן וייצמן:

... אנחנו חמש דקות, עשר דקות סוגרים, חמש דקות.

דובר:

חמש דקות? יופי.

יוחנן וייצמן:

מצידי גם שיעשה שם שטח עיקרי, לא אכפת לי,

שרון דינור:

בגלל זה,

יוחנן וייצמן:

מה שהוא רוצה.

שרון דינור:

בגלל זה כתבתי,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

שימושים נוספים. אוקי, מה עוד?

יונתן חזן:

זהו, המרפסות רק,

שרון דינור:

אה, בוא נסתכל רגע על המרפסות, אני חוזרת רגע לזה כי אני לא זוכרת.

צפי שלף:

כדאי לך לשקול,

יוחנן וייצמן:

מה הוא מציע?

צפי שלף:

... את המיקום של הממ"ד.

שרון דינור:

חזית דרומית היא בסדר.

יוחנן וייצמן:

בסדר?

שרון דינור:

רגע, מה, איפה הסעיף של המרפסות?

יוחנן וייצמן:

ד'.

שרון דינור:

ד'. אני לא יודעת איזה,

צפי שלף:

היא לא,

יוחנן וייצמן:

על מה מדובר?

שרון דינור:

אני לא רואה, אני יכולה, אה, אולי הכוונה פה בחזית מערבית.

יונתן חזן:

כן.

שרון דינור:

איך מערבית? אה, הוא עושה נסיגה בבינוי. איך הוא עושה? מה זה החזית המערבית שלך? אמרנו שהיא באפס, לא? אז איך היא זה? רגע, חזית מערבית. הנה, פה. אז איך אתה מציע פה מרפסות אם היא באפס? אני לא רואה פה מרפסות,

יוחנן וייצמן:

אולי במקביל לממ"ד.

יונתן חזן:

...

שרון דינור:

המערבית הזאת,

יוחנן וייצמן:

היא באפס רק בממ"ד.

שרון דינור:

לא, היא באפס פה וכאן אין מרפסות בכל התכניות.

יונתן חזן:

לא, אז התבלבלו עם המזרחית אולי, השני למטה.

שרון דינור:

אז החזית, אוקי, זה הגיוני יותר כי,

יונתן חזן:

כן, התבלבלו בין מזרחית למערבית,

שרון דינור:

אוקי, אז את זה אמרנו ש-, אז רגע, תן לי להסתכל שניה.

יונתן חזן:

כי פה זה הנסיגות, ההתבלבלות היא בין מערבית למזרחית ב-,

שרון דינור:

כן. הדבר היחיד שאני אבקש בקשר למרפסות זה רק שתשאיר טיפה מהקיר, אוקי? שזה משהו שהוא פשוט,

יונתן חזן:

מה?

שרון דינור:

אופייני לשכונה. אנחנו רוצים במרפסות שתצמצם ככה, כאילו פה זה לא משנה. שלא תגיע לפינה של,

יונתן חזן:

אוקי,

שרון דינור:

אוקי? רק,

יונתן חזן:

גריעה פנימית, אין בעיה.

שרון דינור:

בדיוק, בדיוק. אז אני,

יונתן חזן:

מה, של 30 ס"מ?

שרון דינור:

משהו כזה. אז רק את זה אני משנה.

יונתן חזן:

אפשר גם לשנות את החזית מערבית למזרחית.

שרון דינור:

מרפסות,

יונתן חזן:

בחזית המזרחית.

אסנת יעקובוב:

יוחנן, שלחתי לך במייל את הקובץ לאישור.

יוחנן וייצמן:

מאושר.

אסנת יעקובוב:

ראית?

יוחנן וייצמן:

לא.

אסנת יעקובוב:

אז תראה.

(מדברים ביחד)

צפי שלף:

שלא יפחת מ-,

יוחנן וייצמן:

יש, שלחת, קיבלתי. אה, שלחת ...

יונתן חזן:

תודה רבה רבה לכם.

שרון דינור:

ביי, להתראות.

יונתן חזן:

תודה רבה.

דוברת:

ביי, תודה.

יונתן חזן:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

בהצלחה.

יונתן חזן:

תודה.

צפי שלף:

מה, יש עוד ישיבה פה?

אסנת יעקובוב:

כן, בשלוש.

צפי שלף:

אז ...

יוחנן וייצמן:

לא, בשלוש זה המכרזים, זה בשתיים.

שרון דינור:

יש עוד, וייצמן, יש משהו שרצית להוסיף פה?

יוחנן וייצמן:

לא.

אסנת יעקובוב:

יאללה, סיימנו?

צפי שלף:

כן.

אסנת יעקובוב:

סיימנו?

שרון דינור:

כן, עשיתי save, אני סוגרת.

אסנת יעקובוב:

יאללה, נגמר.

שרון דינור:

תודה רבה לכולם.

אסנת יעקובוב:

רפאל, אפשר לכבות, סיימנו. רפאל, האם שומע?

יוחנן וייצמן:

להתראות.

אסנת יעקובוב:

רפאל?

רפאל:

כן?

יוחנן וייצמן:

סיימנו.

רפאל:

סיימתם?

סיום הדיון